BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
VIII
A
19
NAPOLI

VIATOR
Chriſtianus
IN PATRIAM
TENDENS

Per motus Anagogicos.

Dum ſumus in corpore, peregrinamur à Domino. Cor. 2. c. 5.

B. R. NEAPOLIS

ROMÆ, M. DC. XCIX.
Ex Typographia Antonii de Rubeis propè S. Sylveſtrum de Capite in via Vitis.

Superiorum Permiſſu.

Domus Professæ Neap. Soc. Jesu pro Biblioth.

AD LECTOREM.

V*IA eſt vita præſens, quâ ad Patriam tendimus*, inquit Auguſtinus. Quiſquis igitur es, qui opuſculum hoc evolvere dignaberis, Viator es; & ideò VIATOR inſcribitur, quia viam demonſtrat, quam feliciter curras, ut ad Patriam pervenias. Apum more varia pietatis libamenta ex piiſſimorum Virorum mora-

libus inſtitutionibus, in unum ſaporem elaborata proponuntur, quibus animus ferventer & perſeveranter, Deo aſpirante, incumbens, ad altiora ſenſim elevabitur, donec potioribus gratiæ donis perfruatur. Legendus non rarò libellus eſt, donec documenta in eo tradita benè animo percipiantur, & voluntas piis affectibus imbui poſſit. Utinam hæc legentibus aperiat Deus cor ad intelligendum, diſpellens tenebras ignorantiæ, & ſanans animi languores; ut erepti de poteſta-

ſtate tenebrarum, ad agnitionem veritatis perducantur, & in cœleſtis Patriæ beata poſſeſſione conquieſcant.

IN-

INDEX.

CAPUT I.

PROPONUNTUR quædam conſiderationes Viatori utiles, & neceſſariæ. 1.
Via recta ad cœlum via crucis. 3.
Continuam mortificationem ſuadent nobis authoritates, & exempla. 7.
Compendium viæ cœleſtis eſt breviſſimum per heroïca. 12.
Decet Viatorem ſemper, & ubique Dei ſui meminiſſe. 14.
Orationes jaculatoriæ, & motus anagogici quid ſint, exemplis Sanctorum Patrum approbantur. 18.
Exercitium Aſpirationum in via Purgativa. 20.
In via Illuminativa. 21.
In via Unitiva. 22.
Viatori per creaturas ad Creatorem aſcendendum. 24.

CAPUT II.

PRAXIS aſpirationum, ſeu affectuum, pro qualibet occaſione & actione. 27.
Actus oblationis omnium actionum totius hebdomadæ. 42.
Actus gratitudinis ad finem hebdomadæ eliciendi. 43.

CA-

CAPUT III.

DIARIUM Viatoris,
Sive actionum per diem ordinatio. 44.
Praxis rectæ intentionis. 47.
Actus Matutini. 49.
Poſtulatio gratiarum. 52.
Actus diverſarum virtutum. 53.
Actus reſignationis cum divina voluntate quotidie exercendi. 55.
Ante Miſſæ celebrationem. 55.
Actus diverſarum virtutum. 58.
Gratiarum actio poſt Miſſam. 61.
Modus viſitandi quotidie auguſtiſſimum Sacramentum. 62.
Actus varii pro opportunitate temporis, & occaſionis eliciendi.
Ante recitationem Officii divini. 63.
Pia exercitia de Paſſione Domini ad omnes Horas canonicas. 64.
In ipſa recitatione divini Officii. 68.
Affectus poſt Horas canonicas, vel alias privatas Orationes eliciendi. 71.
Actus ante Meditationem. 73.
Ut feliciùs tibi ſuccedat Meditatio. 74.
In ingreſſu Eccleſiæ. 75.
Viſitando SS. Sacramentum. 75.
Praxis offerendi Sacrificium Miſſæ cum Sacerdote celebrante. 76.
Praxis Communionis ſpiritualis. 77.
Actus petitionis pro ſtatu Eccleſiæ. 77.
Deprecatio pro felici ſucceſſu ſacræ religionis. 78.
Poſtulatio gratiarum. 79.
Actus

Actus ad beatiſſimam Virginem, & Sanctos Patronos. 81.
Ad Angelum Cuſtodem. 85.
Ad S. Joannem Evangeliſtam. 86.
Ad S. Joſephum. 86.
Ad S. Barbaram. 89.
Ad S. Patronum, cujus nomen in baptiſmate ſortitus es. 89.
Modus honorandi quemcunque Sanctorum in ejus feſtivitate. 90.
Actus Antemeridiani. 91.
Actus Meridiani. 94.
Actus Pomeridiani. 95.
Actus Anteveſpertini. 96.
Actus euntis dormitum. 98.
Actus brevis pro defunctis. 101.

CAPUT IV.

SOLITUDO, ſeu quotidiana familiaris cum Deo Viatoris converſatio. 102.
Die Dominico. Meditatio. De Beneficio Prædeſtinationis. 105.
Feria II. Meditatio. De Beneficio Creationis. 110.
Feria III. Meditatio. De Peccatis. 114.
Feria IV. Meditatio. De Morte, & circumſtantiis ejus. 120.
Feria V. Meditatio. De Judicio Univerſali. 125.
Feria VI. Meditatio. De Æternitate. 130.
Sabatho. Meditatio. De Pœnis Inferni. 135.
Die Dominico. Meditatio. De Gloria cæleſti. 140.
Motiva ad maturam, & ſeriam converſionem Viatoris ad Deum. 144.

CA-

CAPUT V.

BREVES Meditationes de Paſſione Domini. 147.
I. Chriſtus in horto ſudat. 149.
II. Chriſtus in horto comprehenditur. 152.
III. Chriſtus apud Caipham. 154.
IV. Chriſtus apud Pilatum & Herodem. 156.
V. Chriſtus flagellatur. 158.
VI. Chriſtus ſpinis coronatur. 160.
VII. Chriſtus crucem bajulat. 163.
VIII. Chriſtus crucifigitur. 165.
IX. Chriſtus clamãs voce magna expirat. 167.
Admonitio. 169.
Oratio ad quinque vulnera Chriſti. 170.
Pii affectus ex vita Jeſu Chriſti. 172.

CAPUT VI.

ASPIRATIONES Viatoris pro felici morte ad Chriſtum. 177.
Affectus ad Jeſum agonizantem. 178.
Ad Beatiſſimam Virginem. 179.
Ad SS. Angelos, & omnes Sanctos. 180.
Homagia in vita & morte Deo præſtanda. 181.
Deſiderium bonæ mortis. 183.
Aſpirationes morientis. 185.
Suſpiria coram Chriſti crucifixi effigie. 186.
Orationes pro agonizantibus. 188.
Concluſio. 190.

Im-

Imprimatur,

Si videbitur Reverendiſs. Pat. Mag. Sac. Pal. Apoſt.

Bel. de Bellis Epiſc. Melphecten. Viceſg.

Imprimatur.

Fr. Gregorius Sellari Mag. & Socius Reverendiſs. Pat. Fr. Paulini Bernardinii Ord. Prędicat. S. Pal. Apoſt. Mag.

CA-

CAPUT I.

Proponuntur quædam conſiderationes Viatori utiles, & neceſſariæ.

I.

Omnes Viatores ſumus, & peregrini.

Omnis, qui ad ſupernam pertinet civitatem, peregrinus eſt mundi, & dum temporali utitur vitâ, in patria vivit aliena. S. Aug.

SICUT omnes quotquot naſcimur, ſive pauperes, ſive principes, mortales ſumus; ita omnes Viatores, omnes peregrini: toto aberraret cœlo, qui ſibi patriam in exilio fingeret, qui manentem civitatem in itinere ſomniaret. Mundus omnibus diverſorium eſt.

Unde benè S. Bernardus: *Sancti Viri peregrini ſunt, & hoſpites in hoc ſeculo. Hinc reprehenditur Petrus, quòd tabernaculum in monte fieri voluerit: quia Sanctis in hoc mundo tabernaculum non eſt.* Et S. Auguſtinus, cujvis diviti modum pecuniis utendi præſcribens, ait: *Utere nummo, quemadmodum viator in hoſpitio utitur menſâ, calice, urceo, dimiſſurus, non permanſurus.* Tract. 40. in Ioan.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos, & viatores. Viator, ſeu peregrinus ſemper ad patriam ſuſpirat, ad patriam ſolicitè tendit, veſtitum & victum habens, non vult aliis onerari. Peregrino diu ſtare, quieſcere, ſedere, epulari ſplendidè, moras hîc nectere, amænitatibus, aliiſque illiciis diſtineri non licet: *Nam ſtultus ille Viator eſt,* (inquit S. Gregorius) *qui in itinere amæna prata conſpiciens, obliviſcitur ire, quò tendebat. In via es, ò homo ambula, ut pervenias, ne te nox in via occupet.*

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor, cùm dicit: *Peregrinus viâ regiâ incedit, non declinat ad dexteram, neque ad ſiniſtram: ſi fortè jurgantes viderit, non attendit: ſi nubentes, aut choros ducentes, aut aliud quolibet facientes, nihilominus tranſit, quia peregrinus eſt: & non pertinet ad eum de talibus.* Ser. 7. in Quadr.

Infeliciſſimam, Viator, fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hîc ſibi præfigunt patriam; hîc fines vaniſſimos honorum, voluptatumque eligentes, ho-

micidam animæ ſuæ præponunt Chriſto, voluptatulam peſtilentem deliciis cœli: *hic ob res caducas, animam ſuam & eterna bona* (teſte S. Auguſtino) *vendunt diabolo, accepto tanquam pretio, dulcedine temporalis voluptatis, curſumque miſerè abripiunt.*

II.

Via recta ad Cœlum Via crucis.

Per quam viam aſcendemus?
4. Reg. 3.

MAXIMUS ille, & amabiliſſimus Gigas, paratus ad currendam cœleſtem viam, duas commemorat vias; quibus Viatores tendunt ad felicem, vel infelicem terminum. *Spatioſa* (inquit Math. 7.) *via eſt, quæ ducit ad perditionem, & multi ſunt qui intrant per eam. Arcta via eſt, quæ ducit ad vitam, & pauci ſunt qui inveniunt eam.*

Spatioſa via, quâ currunt cæco impetu homines reprobi, quorum Deus venter eſt, qui ducunt in bonis dies ſuos, & in puncto honoris, in momento lætitiæ, in exultationis exiguo fluxu, ad inferna deſcendunt: eſt pleniſſima omni fraude & dolo, plena reptilibus, ac beſtiis omnium ſcelerum, nimirùm avaritiæ, luxuriæ,

 odii,

odii, ſuperbiæ. Per hanc viam, Mundus mercator perduellis ſuis ſpargit miſera ſolatia, fallaces ſpes, brevem vilemque fortunam, quæ vix afficit & deficit, vix proficit & projicit, vix exponit & deponit, vix concedit & recedit.

Omiſsâ hoc loco ſpatioſâ, ac periculoſâ viâ, in omni pio ſtatu ac profeſſione, non tantùm ſcilicet Religioſorum, ſed etiam cujuſcunque conditionis ſæcularium, arcta via eſt eligenda, nimirùm via crucis; quia omnibus in genere dictum eſt: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei*. Deinde: *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Non vinolenti, non ſomno, gulæ, luxuriæ, aut deliciis dediti. Fruſtra exiſtimamus obtineri cœlum poſſe, nihil patiendo, & carni indulgendo, quicquid illa appetit. *Impoſſibile eſt* (inquit S. Hieron.) *ut præſentibus quis, & futuris fruatur bonis, ut hîc ventrem, & ibi mentem expleat, ut à deliciis tranſeat ad delicias.*

Hac via dux & anteſignanus noſter Chriſtus præivit. Primus ille crucem bajulavit, primus paſſus eſt, nobis relinquens exemplum, ut ſequamur veſtigia ejus. Neque tantùm paſſus fuit ad finem vitæ ſuæ, quando fuit crudeliſſimè cæſus, ſpinis coronatus, & cruci affixus; ſed ab inſtanti ſuæ Incarnationis, tota ipſius vita fuit paſſio, fuit continua crux.

Poſt Chriſtum ducem noſtrum tranſierunt hac via crucis & Virgines, tranſierunt Martyres, tranſierunt pueri, & puellæ,

Tu

Tu ſolus hac via Crucis ire renues? Chriſtus portavit ſpinas, tu vis te blandis roſis coronare? innocentiſſima Chriſti caro tam diris cruciatibus lacerata eſt amore tui; tu Dei amore nos vis carnem tuam rebellem niſi indulgenter habere?

Deum ſeriò amare eſt unicum compendium, ne commoda noſtra quæramus, ut ſecundùm Deum, non ſecundum nos vivamus. Divus Proſper *de vita contempl.* lib. 3. c. 1. hæc omnia ſcitè ita complectitur, depingens hominem ſuis commodis inhiãtem: *ſecundum ſeipſum vivit, qui ſi potuerit, eſt cum quibus vult; pergit quò vult; dormit quando & quamdiu vult; loquitur quæ vult, & ubi vult; manducat & bibit, quando & quod vult &c. Qui autem ſecundùm Deum vivit, non quod eum carnaliter delectat, ſed quod ædificat, ſpiritualiter facit; & omnia deſideria carnis ſpiritualis deſiderii delectatione compeſcit, futura præſentibus anteponit, carnem ſpiritui ſubdit*.

Indulgenter tractare carnem eſt illam immortaliter odiſſe, ac ad æternum quod cruciat; ducere per momentaneum quod delectat. Unde S. Bernardus Epiſt. 2. commoditates, porcorum ſiliquas vocat, quæ cœleſtium famem extinguunt. *Quomodo poteſt*, inquit, *eſurire, vel ſitire Chriſtum, plenus quotidie ſiliquis porcorum? Quomodo ignis & aqua ſimul eſſe non poſſunt, ita ſpirituales & carnales deliciæ.* Verè ait aureus ille Aſceta Ioannes Gerſen *lib. 1. cap. 24. nos ipſos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus. Quantò amplius*

tibi ipſi nunc parcis, & carnem ſequeris, tantò duriùs poſtea pœnas lues, & majorem materiam comburendi reſervas.

Crux ergo, ſeu mortificatio, eſt arcta via, per quam cœlum ingredi contendamus. Qui verò crucem, ſeu quamcunque mortificationem fugit in quocunque ſtatu, fugit viam arctam, ſemitam ſalutis, & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Aſcetæ aſſignant mortificationem, nimirùm continuam, & diſcretam, ſeu diſcontinuam. B. Albertus Magnus *Paradiſi animæ*, cap. 38. *macerationis, ſeu mortificationis continuæ actiones has ponit.* Primò ſpontè caſtigare corpus jejuniis, vigiliis, humi cubationibus, orationibus, ciliciis, diſciplinis, abſtinentiâ cibi & potûs delectabilis, ut in omnibus caro ſpiritui ſubjaceat. Secundò carni nullam voluptatem, ſed ſolam neceſſitatem impendere. Tertiò non tantùm ventrem, & os ſuum coërcere à cibi & potûs voluptate, ſed & linguam compeſcere à verbis illicitis: & viſum, auditum, guſtum, odoratum, & tactum refrænare à delectationibus, & cor à cogitationibus, & affectionibus voluptuoſis.

Con-

Continuam mortificationem ſuadent nobis authoritates, & exempla.

SANCTUS Paulus monet: *ſemper mortificationem in corpore veſtro circumferentes*: & de ſe ipſo, aliiſque ait: *Propter te mortificamur tota die: non habuit requiem caro noſtra: quotidie morior per veſtram gloriam*. Et S. Bernardus *ſuadet* (*ad Fratres de Monte Dei* ſcribens) *ſemper exhibere corpus ſuum hoſtiam Deo placentem*. Hanc hoſtiam per continuam mortificationem Deo amor ſacerdos immolat, quando corpus jejunio, ſomno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel in lecto, ſitu, aliiſque artibus affligat.

Primum exemplum continuæ mortificationis, ſeu crucis, accipe in beata Virgine: de ea ſcribit Gregorius Turonenſis, quòd ex quo templum ingreſſa eſt, ſemper ſit uſa cilicio, ſomnus illi ſuper nuda humo, vel duris tabulis parciſſimus fuerit.

De S. Benardo in vita ipſius legitur: Beatus Bernardus in afflictione corporis ſui uſque adeò ſibi mundum, ſeque mundo reddidit crucifixum, ut confidamus martyrum quoque eum merita obtinere Sanctorum: quem confeſſionis ordine, & parſimoniâ vitæ, tam longum conſtat duxiſſe martyrium.

Scribitur de Iuditha lib. 4. quia haben

ſuper lumbos ſuos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ ſuæ, præter feſta domûs Iſrael.

Ajunt S. Ludovicum Galliæ Regem, ſi quando Confeſſarii juſſu conſuetum cilicium deponebat ob valetudinem afflictam ad tempus; eo die conceſſam hanc, ut ipſe dicebat, corpori ſuo indulgentiam, erogatis quadraginta ſcutis in pauperes, redemiſſe.

Robertus Galliarum Rex, quintâ cujuſvis hebdomadis feriâ veſtem regiam exuebat, & cilicio ad carnem coopertus centum ſexaginta pauperum pedes abluebat, ac prolixo ſuo capillo tergebat. *Lyreus* lib. 2. cap. 3

S. Paula etiam in graviſſima febri, mollia lectuli ſtrata non habuit, ſed ſuper duriſſimam humum ſtratis ciliciolis quieſcebat. De ea *S. Chriſoſt. Ep.* 108.

Lectus S. Martini erat nuda humus ſuper injecto cilicio.

Tiberius Biſiniani Princeps ſæpiùs nonniſi pane veſcebatur, aquam bibebat, ferreâ catenâ collo circumdatâ, quâ ſe Deiparæ mancipium teſtabatur.

B. Eleonora de Vanegas religioſa tertii Ordinis Sancti Dominici pane ſolo veſcebatur, vel quandoque lauticiarum loco, coctis herbis; nudis hyeme pedibus ambulabat, humi cubabat, aut in aſſere, ſaxo cervicalis vicem ſubeunte, ei cilicium diu noctuque humeris affixum fuit, modico ſomno utebatur, ut largiùs orationi vacaret, cui frequens fuit per ſeptimanam flagellatio &c.

Gra-

Gratum ſibi eſſe S. Edmundi cilicium oſtendit Deus, quando illud ab igne ſervavit illæſum. Dum enim ejus cubicularius, inquit Surius, cilicium, & ſemoralia cilicina, quæ uſu diuturno contriverat, ab eo comburenda accepit, & ille quidem miſit ea in ignem; ſed ignis lambens ea conſumere non potuit; tanquam vereretur ſacrilegii notam ſibi inuſtum iri, ſi læderet ea, quæ beati viri carnem attigiſſent.

S. Eligius de ſua prædeſtinatione anxius animi, hanc ſibi vocem (nempe dæmonis inſtinctu) audire videbatur: Quicquid agis inutile eſt: caſurus es; quia de numero es reproborum. At ille in conſueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea noctu orantem vox è cœlo lapſa recreavit: ſecurus es, ſi ſic ad finem perſeveraveris.

S. Thereſia poſt obitum cuidam apparens dixit: ſi qua ex cauſſa vellem carere beatitudine tantiſper, certè ut ampliùs pati poſſem, cujus nunc tantam mercedem in cœlis video.

Alia mortificatio eſt diſcreta, ſeu diſcontinua, quam in variis actionibus totius diei, & in omni occaſione poſſumus facere, videlicet in ſenſibus externis & internis, in potentiis tribus animæ, in linguæ uſu, in pravis conſuetudinibus, in mortificatione honoris, amoris proprii, & mundani &c.

Ita dum egrederis in publicum, oculorum cohibe curioſitatem: ne aſpice, quod deſiderare non licet; viſum modeſtum & de-

preſſum gere. Magdalena Redonia tertii Ordinis S. Dominici Profeſſa, per urbem incedens, nihil præter ſilices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mechtildis, dum in feſto S. Ioannis Evangeliſtæ ſacris intereſſet, Beatam Virginem, & hunc S. Apoſtolum illuſtrem radio ſplendoris admirabili, qui ex oculis emicans in faciem Deiparæ dirigebatur, dúmque hæret iſto prodigio attonita, audit à Ioanne: ſe, dum inter mortales viveret, eâ fuiſſe erga Virginem Matrem reverentiâ, ut defigere in illam oculos nunquam fuerit auſus.

Offert ſe aliqua curioſitatis occaſio? adhibe mortificationem. S. Carolus Borromæus nunquam per ullam feneſtram proſpiciebat. Pia Magdalena Redonia, quando ad eam filii literæ deferebantur, ad tres quatuorvè dies tenebat obſignatas, tum ut curioſitatem ſuam frænaret, tum ut teneritudinem affectûs materni compeſceret.

Aliquis te verbo, repulsâ, contemptu, aut alia ratione offendit, optima adeſt te mortificandi occaſio. Sanctimonialis quædam in Monaſterio B. V. de Gratia, ſi moleſto, aut aculeato aliquo dicto perſtringeretur, illicò ſe proripiebat ad SS. Euchariſtiam pro hac cruce gratias actura.

Verſaris in periculo violandi ſilentii, aut regulæ alicujus, aut præſtandæ inutilis & otioſæ urbanitatis? Generoſo receſſu & mortificatione declina. Memoriæ proditum eſt de Ioanna Celerſia Attrebati Religioſa, quòd rarò ad locum congreſsûs, ſeu colloquii veniret, ne unquam niſi de rebus neceſſa-

ceſſariis loqueretur. Unde ab aliis quibuſdam ſororibus majori licentiæ deditis, ſoror ſylveſtris appellata eſt; ſed illa tali convitio immobilis, à ſua conſuetudine non receſſit.

Cibum ſumis? etiam hîc in quo franges appetitum tuum invenies, ſive à qualitate ciborum, ſive à quantitate. Nunquam ſine aliqua victoria recedendum eſt. Franciſcus Arias pluribus confirmans, plurimùm placere Deo mortificandi ſtudium etiam in rebus parvis, affert è B. Petro Card. Damiani Abbatem, qui fertur allatum ſibi piſcem, cujus edendi deſiderio tenebatur, cùm pauper ad portam peteret ſibi pro eleemoſyna dari id, quod Abbati appoſitum eſt, audito eo, illi unà cum ſcutella miſiſſe pro eleemoſyna, ut ſeipſum mortificaret, ſeu pervinceret: pauperem autem unà cum accepta ſcutella in conſpectu plurium è terra ſublatum in cœlum. Alia ſexcenta exempla omitto.

Nunc ergo & nobis gemendum eſt ſub jugo mortificationis; ne ſi crucis jugum nunc fugiamus, cum reprobis mortificemur æternùm. Hac te, Viator, conſideratione ſolare, crucem unius horulæ æternæ præmio & ſolatio compenſari. *Curramus ergo* (ut Anſelmus urget) *credendo, ſperando, diligendo, corpus affligendo, bene operando: certè abſtinentiæ, lacrymæ, preces, vigiliæ, ipſæ ſunt viæ, quæ in cœlum ducunt*, teſte Ephræm.

III.

Compendium viæ cœleſtis eſt breviſſimum per Heroïca.

Vidiſti virum velocem in opere ſuo? Prov. 22.

VIATOR, viâ regiâ, ſeu viâ crucis incedens ad patriam, ſi velit quandoque breviſſimo tempore iter ſuum conficere, & pervenire ad terminum, in ſpiritu fervoris, ſeu per actiones heroïcas progredi debet. Per has citiùs ſummum attingitur, & quod alii diuturno tempore, Viator heroïcus breviſſimis momentis aſſequitur.

Præſtantiſſimus eſt talis fervor eorum, qui incumbunt actionibus heroïcis, generoſis, inſolitis, & ita celeribus, ut incredibili velocitate ſua omnes alias vulgares tranſcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni Dei pervenientes, Angelos omnes, & ipſum Deum in ſui admirationem & amorem abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad unicam vocem Domini, exnunc voluit unicum filium ſuum immolare. Unde audivit: *Quia feciſti rem hanc benedicam tibi.*

Ejus generis fuit actus heroïcus S. Ber-

nardi.

nardi. Clericus quidam veniens ad hunc S. Abbatem, importunè inſtabat, ut in Monachum reciperetur. Dum ei ſuadebat S. Bernardus, ut ad ſuam reverteretur Eccleſiam, homo ille velut inſanus, tota vi percuſſit maxillam ſancti Patris. Ad hunc tam gravem ictum, nec minimum Sanctus edidit impatientiæ ſignum lib. 3. cap. 6.

Alexius prima nocte nuptiarum, ſponſam intactam reliquit, paupertatis propter Ieſum experiendæ ſtudio, & amore caſtitatis.

S. Caſimirus maluit vitam amittere, quàm virginitatem.

Eximius ille vir Cæſar Buzius, dum quodam tempore videret auguſtiſſimum Sacramentum deferri ad ædes ægroti, ſtatim nudato capite, facem manu præferens, contempto nobilium virorum occurſu, à quibus ſe ridendum, & vilipendēdum ſperabat, præibat ad ædes ægroti.

Theodoſius Imperator magnam ſanctimoniam & perfectionem conſecutus eſt unico actu heroïco: nimirùm in ludis theatralibus frænando oculorum licentiam & curioſitatem: quotieſcunque enim occurreret aliquid aſpectu jucundum gratumque, & populus magnis lætitiæ vociferationibus ſpectaculo acclamaret, tum ſe demittere, aut omnino claudere oculos ſolebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Hæ nimirùm nobiliſſimæ, ac generoſæ actiones mirum in modum accelerant iter ad egregiam ſanctitatem. Hæ actiones ſunt

ſunt gratiæ prodigia, & germina ſpiritalis fervoris; ita ut unicus ſubinde actus heroïcus, non ſolùm aucupari ſoleat ſingulares favores divinos in hac vita, ſed etiam in altera incredibilia conſequatur amoris divini, & gloriæ argumenta.

IV.

Decet Viatorem ſemper, & ubique Dei ſui meminiſſe.

In omnibus viis tuis cogita Dominum, & ipſe diriget greſſus tuos. Prov. 3.

VIATOR aſpirans ad patriam, ne erret in terra deſerta, invia, & inaquoſa, ſemper ambulet coram Deo, & cogitet Deum ſibi intimè ubique præſentem: quia in Deo vivimus, movemur, & ſumus.

Unde nos admonet S. Bonav. *Attende, ut quicquid agas, & ubicunque ſteteris, & quibuſcunque negotiis impliceris, die ac nocte, omni momento & hora, Deum ſemper habeas in memoria; credens & cogitans, te eſſe veriſſimè coram eo, & ipſum cogitans ubique*

ubique te aſpicere. Hæc autem cogita cum magna reverentia, ac timore pariter & amore. Et S. Greg. Nazian. idem nobis inculcat: *Non tam ſæpe reſpirare oportet, quam Dei meminiſſe; Deus enim continuò & continenter nobis benefacit.*

Certè continuò cuivis Deus benefacit; quia per eum nobis terra ſtat, fluit aqua, diffunditur aër, ardet ignis, lucet Sol, cœlum vertitur, nobis bruta animalia vivunt, ſerviunt Angeli: verbo; quæcunque ſub viſum, guſtum, odoratum &c. cadunt, omnia munera tua comperies, quibus Deus te paſcit cùm eſuris, potat cùm ſitis, operit cùm nudus es, fovet cùm friges, reficit cùm deficis, ſanat cùm ægrotas.

Unde eſt ſumma infelicitas noſtra, quòd rarò præ oculis authorem bonorum præſentem habeamus, quòd in hujuſmodi actione ſupinè ſimus negligentes: perinde ut bruti piſces, cùm in mari vivant, moveantur, & ſint, ſe tamen ibi vivere, & moveri, & eſſe ignorant.

Eſt & ſummè periculoſum homini non meminiſſe Dei ſibi præſentis; quia ſicut piſciculus ex aqua extractus mox perit & moritur, ita homo ex Dei præſentia per oblivionem egreſſus, neceſſe eſt ut ſubitò pereat, *Non eſt* (ait Propheta) *Deus in conſpectu ejus* (ideo) *inquinatæ ſunt viæ illius in omni tempore*: ideo homo ſine præſentia Dei ſæpiſſimè in graviſſima ruit & labitur peccata, in mentis cœcitatem, cordis obſtinati duritiem, ac demùm cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam ſine præſen-

tia

tia Dei homo fit, aut per luxuriam velut beſtia, aut per ſuperbiam velut dæmon.

Maximam utilitatem Viatori adfert divina præſentia. Et imprimis, quia nos arcet à gravioribus peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore Dei conſervat.

Habemus hujus rei exemplum in S. Bernardo. Contigit, ut Bernardus adhuc adoleſcens apud matronam quandam hoſpitaretur. Conſiderans mulier adoleſcentem decorum aſpectu, capta eſt laqueo oculorum ſuorum, & in concupiſcentiam ejus exarſit. Cumque adoleſcens quieſceret, ſurgens ipſa de nocte, impudenter acceſſit ad eum, quam Bernardus ſentiens, nec conſilii inops exclamare cœpit: Latrones, Latrones. Et ita uſque tertiò improba mulier fuit repulſa. Quo nam hic invictus Heros ſcuto munitus, de carne & diabolo tam generosè triumphavit? certè ſcuto divinæ præſentiæ. Et verò quis coram Iudice præſente peccare audeat?

Deinde præſentia divina in nobis flammas divini amoris ſuccendit. *Vis Deum amare?* quærit S. Thom. Op. 61 cap. 2. & reſpondet: *Prius oportet cognoſcere. Summum delectabile oportet preapprehendere cogitando, ut poſſimus diligere appetendo.* Vide ergo intellectu ſemper Deum, ut concipias affectu.

Inſuper præſentia Dei nos ipſis Seraphinis aſſimilat. Pulcherrima Seraphinorum occupatio eſt coram Deo ſtare, clamare, amare, ut Iſajas vidit cap. 6. Quiſquis Deum amat, conatur illum ferre ubique in

oculis,

oculis, & imitatur Seraphinos: Unde S. Gregor. *Seraphim ex ſingulari propinquitate conditoris ſui, incomparabili ardent amore: Tantò magis ardent, quantò viciniores hunc vident.*

Per præſentiam Dei omnis virtutum adquiritur perfectio; qui enim mentis oculis ſemper intuetur Deum; omnia placita, omnes guſtûs, omnia mandata Dei adamuſſim exequitur. Quicquid ergo facis, ſive legis, ſive oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione accede ad Deum, Viator, ad Deum ſemper tibi intimè præſentem. Accedere autem potes triplici via, vel ut reus de peccatis ingemiſcens per viam purgativam, vel inops virtutibus per viam illuminativam, aut velut ſponſa ardens amore per viam unitivam.

Viam Purgativam vocant viri ſpirituales, quando intellectus animæ peccati fœditatem proponit, ut illud deteſtetur, atque exterminet; quibus ipſa permota affectuum ſuorum pedibus (ut ſic loquar) per voluntatem abit in timorem Dei, & à peccatis cum magna deteſtatione recedit.

Via Illuminativa eſt, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omniqúe ſtudio quærendam, maximè Chriſti, & Sanctorum exemplo.

Via Unitiva dicitur, quam beneficiorum Dei, & perfectionum conſideratione, voluntas in Deum fertur per amorem, ejuſque voluntati ſe conformat, atque ad perfectam cum eo unionem aſpirat.

Hinc

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici viæ reſpondet in partes plures dividi poſſe.

Affectus viæ purgativæ ſunt, pudor & confuſio de peccatis, dolor de iiſdem, timor divinæ juſtitiæ, atque hinc mortificationis deſiderium, ut homo illi ſatisfaciat.

Illuminativæ: virtutum omnium amor, ſpes ac deſiderium eas adquirendi, rerum terrenarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio Chriſti, & Sanctorum.

Unitivæ; amor Dei, gratiarum actio, zelus animarum, lætitia & admiratio de perfectionibus divinis, ſuſpirium ad cœleſtem gloriam. Hac ergo triplici via, ſeu affectibus jaculatoriis, ſæpius per diem poteſt Viator ad Deum, & patriam Beatorum accedere.

Orationes jaculatoriæ, & motus anagogici quid ſint, exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

DICUNTUR *orationes jaculatoriæ*, quia inſtar jaculorum, ſeu ſagittarum velociſſimè tranſeuntium, in cor divinum, tanquam in ſcopum jaciuntur, ut ab eo dona cœleſtia obtineamus. De his S. Auguſtinus ad Probam ep. 121. *dicuntur Fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes,*

tiones, eas tamen breviſſimas, & raptim quodammodo jaculatas, ne illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimum neceſſaria eſt, per productiores moras evaneſcat, atque hebetetur intentio. Et Caſſianus in collationibus. *Frequenter, ſed breviter orandum eſt, ne immorantibus nobis, inſerere aliquid cordi noſtro inſidiator poſſit inimicus.*

Hunc brevem orandi modum per orationes jaculatorias, ſeu motus anagogicos exemplo ſuo nos Chriſtus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater, ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte.* Sancti in cælo continuò clamant: *Sanctus, Sanctus.* Baſilius ſuadet peccatori, ut ad imitationem Chananeæ identidem inclamet illud: *Miſerere mei fili David.* Thais olim meretrix edocta à Paphnutio Abbate ſic orabat. *Qui plaſmâſti me, miſerere mei.* Beata Clara de Monte Falco millies quotidie Deum adorabat genua flectens, & totidem fundens orationes jaculatorias. S. Franciſcus tota nocte orabat, hæc ſola verba repetens: *Deus meus & omnia.* Narrat Theodoretus lib. 9. Simeonem Stylitam, innumeras quotidie adorationes peregiſſe, adeò ut unus numeraverit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittens, quia laſſus deſtitit numerare.

Dicuntur *Motus Anagogici*, ideſt ſurſum ducentes, nimirùm, quia illis à rebus terrenis abducimur, & ad ſuperna levamur, ac tandem ad beatam cum Deo unionem evehimur.

Extr-

Exercitium Aſpirationum in via Purgativa.

TIBI ſoli peccavi, Domine, & malum coram te feci.

Qui plaſmâſti me, miſerere mei.

O me infeliciſſimum! qui omnium peccatorum ſum reus.

Miſerere mei Deus ſecundùm magnam miſericordiam tuam.

Quò ibo à ſpiritu tuo, & quo à facie tua mi Deus, fugiam?

O mi Deus! ſi me ejicis, quis me recipiet?

Delicta juventutis meæ, & ignorantias, ne memineris Domine.

O Ieſu, ſis mihi Ieſus.

Hîc ure, hîc ſeca, modò in æternum parcas.

Deus propitius eſto mihi peccatori.

Non audeo, mi Ieſu, in cœlum oculos levare propter peccata mea.

Deus in adjutorium meum intende.

Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus & immortalis miſerere mei.

Pater peccavi in cœlum & coram te, jam non ſum dignus vocari filius tuus, ſed nec creatura tua.

O Domina mea, monſtra te eſſe Matrem.

Quæ utilitas, mi Ieſu, in ſanguine tuo & meo, ſi deſcendero in infernum?

Non mortui laudabunt te Domine: ſed nos qui vivimus benedicimus tibi.

Quid

Quid mali feciſti mihi, Domine, quia offendi te?

Peccavi Domino.

O Ieſu, ò ſummum bonum meum, cur unquam offendi te?

Væ tempori illi, quò te offendi, mi Deus.

Exitûs aquarum deducant oculi mei, quia non cuſtodierunt legem tuam.

In via Illuminativa.

SERO te cognovi, pulchritudo tam antiqua: ſerò te cognovi, bonitas infinita.

Ibo, & quæram quem diligit anima mea.

Domine Ieſu, noverim me, noverim te, nec aliud cupiam niſi te.

Quocunque loco fuero, meum Ieſum deſidero.

Vivat Ieſus, & exaltetur Deus ſalutis meæ.

Væ tempori illi, quo te, mi Deus, non amavi.

Loquere Domine, quia audit ſervus tuus.

Domine ante te omne deſiderium meum.

Adjuva me, & ſalvus ero Domine.

O Domine ego ſervus tuus, & mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte.

Nolo vivere, mi Ieſu, ſine vulnere, quia te pro me video totum vulneratum.

Gaudens gaudebo in Domino, & exultabo in Deo Ieſu meo.

Adhæ-

Adhæreat lingua mea ori meo, ſi unquam oblitus fuero tui, mi Deus.

Credo tibi, & in te ſpero, & toto corde te volo diligere, Deus meus.

Ex te, in te, & pro te, mi Deus, ſint omnia mea.

Benedic mihi, ò SS. Trinitas, ò dulciſſima Virgo Mater, ò Angele mi cuſtos, ò Patroni mei.

Eja, quæſo, multiplica in anima mea virtutes, Domine Deus virtutum.

In via Unitiva.

MISERICORDIAS Domini in æternùm cantabo.

Benedicam Dominum in omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo.

O ignis, qui ſemper ardes, accende me. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

Quis mihi det, ut diligam te, mi Deus, amore ardentiſſimo, quia tu es amor meus, & omne bonum meum.

O patria noſtra! patria ſecura! à longè te video, ab hoc mari & exilio te ſaluto.

Cupio diſſolvi & eſſe tecum, mi Ieſu.

Tædet animam meam vitæ meæ, quia lumen cœli, Deum meum non video.

Quid mihi & tibi, ò Ieſu Fili Mariæ Virginis?

O patria! quando revertar ad te?

Vivat Ieſus in corde meo.

O mi

O mi Deus, quando tranſibo in te? quando abibo in cineres dilectionis tui?

Vulneráſtis cor meum ò Ieſu, ò Maria; vulnerâſtis cor meum.

O felix hora, quando liberabor de corpore mortis hujus!

Domine Ieſu, quantùm te diligunt qui te noverunt! omnes electi amore tuo exardeſcunt, & ego ſolus frigidus ero?

Cupio, mi Deus, tranſire in te, transformari in te, perire propter te.

Nihil cupio, mi Deus, extra te, quia inquietum eſt cor noſtrum, donec requieſcat in te.

Moriar, mi Ieſu, moriar: modo inter deſideratiſſimos & ſuaviſſimos amoris tui amplexus.

Age, age bone Ieſu: tolle amorem meum totum à me, & converte ad te: accende & rape; flagra & dulceſce: jam amem te, jam rapias in te.

Oh liqueſcam, oh conflagrem amore Dei mei!

Utinam vivere poſſim ego; ſed non ego; ſed vivat in me Deus amor meus.

V.

Viatori per creaturas ad Creatorem aſcendendum.

Cor hominis diſponit viam ſuam. Prov. 16.

VARIÆ Viatori aſpiranti ad patriam ſolent occurrere in via creaturæ, Dei, & opera ejus: ſi ergo Viator noluerit errare, ſciat & curet per eas Deum inveſtigare, & per omnes ſemper amoris greſſibus ad Creatorem ſuum aſpirare. Viatori creatura non ſit remora.

Philo diſertiſſimus Iudæorum lib. de præmiis: *ſcalas ad Deum eſſe omnia creata aſſeverat*. Via etenim patet nobis ab his, quæ videmus, & contrectamus, ad opificem Deum, quem non videmus. Conſonat Baſilius Seleuc. Epiſcopus orat 1. dicens. *Cùm Deus res creatas in morem ſcalæ Viatoribus adaptaverit, per eas ſui amantibus aſcenſum ad ſe extruxit.*

Per creaturas Deus tuum, ô Viator, venatur amorem, cui capiendo, toto orbe creaturarum ponit laqueos. Utinam & tu capiaris! utinam ſis amoris Divini præda, ne fias alterius amoris prædo! Omnis creatura inclamat tibi hæc tria. Accipe, redde, cave.

cave. Accipe creaturas ut beneficium: redde Creatori earum officium: cave abutens illis ſupplicium.

Cur amas hæc terrena, niſi quia pulchra & bona ſunt? poſſunt eſſe tam pulchra, & tam bona atque ipſe à quo facta ſunt? quis ſic delectat, quàm ille qui fecit omnia, quæ delectant? Interroga creaturam: ſi à ſe ipſa eſt, remane in illa: ſi autem ab illo eſt, non ob aliud perniciosa eſt amatori, niſi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam erga Deum affectionem, & continuum acceſſum, omnes Viatorem chriſtianum creaturæ hortantur: ſive enim rationales illæ ſint, ſive non; laudem tamen Dei ſui, vel apertè, vel occultè enuntiant. Nullum ergo dubium, quin facillimè poſſit, quicunque huic ſtudio animum applicaverit, ex aſpectu cujuslibet creaturæ in Deum aſſurgere, & piis affectibus ad Deum aſpirare. Habemus hujus rei exemplum in Sanctis.

Scribitur de S. Fulgentio Ep. Ruſpenſi. Videns quondam hic Sanctus in generali conventione nobilium Romanorum, tot dominorum præſentium ſplendorem, Theodorico Gothorum Rege concionante, exclamavit: O Deus! quàm pulchra oportet ut ſit cœleſtis illa civitas Ieruſalem, ſi hîc in terris ſic ſplendet Roma terreſtis. Et ſi in hoc mundo tantus ſplendor conceſſus eſt amatoribus vanitatis, quanta gloria reſervata eſſe debet contemplatoribus divinæ Majeſtatis?

Conſtantinus Magnus honorificè quon-

dam ſcripſit S. Antonio Abbati; quod factum Religioſi, qui cum illo erant, valdè admirabantur. Tunc inquit Sanctus ad illos: Quid admiramini Regem ſcribere homini? potiùs admiremini Deum æternam ſuam legem ſcribere mortalibus, imò in perſona Filii illis locutum.

S. Franciſcus videns ovem ſolam inter hædos derelictam. Ecce, inquit, ut miſera iſta ovicula manſueta eſt inter capellas, ſic Salvator noſter inter Phariſæos manſuetus erat. Idem Sanctus videns quodam tempore agnellum à porco comeſtum: Ah parve agnelle, (inquit plorans) quàm ad vivum Salvatoris mei amariſſimam mortem exprimis!

Anima quædam devota, intuens fluvium, cui cœlum cum ſtellis nocte ſerena repræſentatum erat, exclamavit: O mi Deus! eædem illæ ſtellæ ſub pedibus meis erunt, quando recipies me in ſancta tabernacula tua.

S. Franciſca conſiderans pulcherrimum fluvium in ripa, in qua ipſa flexis genibus ſedebat ad orandum, in extaſim rapta aliquoties hæc verba lentâ voce repetiit: Tam dulciter & ſuaviter fluit gratia Dei, ſicuti fluvius iſte.

Alius arbores videns florentes ſuſpirabat: ut quid ego ſolus deflorui in horto Eccleſiæ? aut quid ſum arbor ſicca nullum fructum faciens?

Alius intuens curſum ſolis dicebat: Quando, mi Deus, anima mea ſequetur Agnum, ſolem juſtitiæ quocunque ierit?

CA-

CAPUT II.

Praxis aſpirationum, ſeu affectuum, pro qualibet occaſione & actione.

Dum Cœlum conſpicis.

DOMINE non ſum dignus videre altitudinem cœli, præ multitudine iniquitatis meæ.

2. O patria noſtra! patria ſecura! à longè te video: ad te ſuſpirat peregrinatio mea. Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deorum in Syon.

3. Utinam, mi Deus, tantùm te nunc amare poſſem, quantùm omnes Beati in cœlo hactenus te amârunt!

Dum aliqua grata & venuſta vides.

1. SI tanta, mi Deus, facis nobis in carcere, quid ages in palatio? ſi tanta ſolatia in hac die lacrymarum, quanta conferes die nuptiarum?

2. Quicquid mihi dare vult Dominus meus, præter ſe ipſum, dulce mihi non eſt; auferat totum, & ſe mihi det.

3. Quàm aridus & durus es, anime mi, ſine Ieſu! quam inſipiens & vanus, ſi cupis aliquid extra Ieſum! eſſe ſine Ieſu gravis infernus, & eſſe cum Ieſu dulcis paradiſus.

Dum animum relaxas.

1. O DILECTE Ieſu! unicum cordis mei gaudium, quia amoris mei delicium! da, ut amando te ſemper ſim hilaris; quia offendi te, meritò ſim triſtis.

2. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Ieſu meo.

3. Utinam efficere poſſem, dulciſſime Deus, ut omnia gaudia, quæ ſunt, & erunt in mundo, non ſint niſi de te! Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne deſiderium.

In aſpectu Solis, & Stellarum.

1. O SOL mundi oculus, qui me toties peccantem aſpexiſti, utinam me deinceps nonniſi dolentem & lugentem aſpiceres!

2. O mi IESU candor lucis æternæ, quando in lumine tuo videbo lumen tuum? quando me totum concremabis flammâ tui vivi incendii? quando me totum liquefacies penetratum efficaci ſuavitate tua!

3. Aſ-

3. Ardeant tibi & luceant, DEUS meus, ſydera tua, & tot accende tœdas amoris in corde meo, quot in cœlo ſplendent ſtellæ.

In aſpectu Ignis.

1. HIC ure Domine, hic ſeca, modò in æternum parcas.

2. O Domine amoris! deficiat & convertatur in cineres cor meum, ſi non permitto, ut amoris tui flammis æſtuet, & ardeſcat.

3. O ſi citiùs ut ferrum igni, ita & ego tibi Deo meo uniri, ac in te transformari poſſem!

In aſpectu Aquæ.

1. O SI derivare poſſem in oculos meos, flumina, maria, oceanum! effluerem iſta omnia hoc luctu: Heu! peccavi Domino: dereliqui fontem aquæ vivæ!

2. Immenſa dulcedo, mi Deus, utinam me totum in te rapiens abſorberes, & abſconderes! Quod enim eſt mari abſorbere unam guttam, hoc tibi eſt abſorbere me.

Ante quodlibet opus.

1. O MI Deus, titulus & inſcriptio omnium actionum, & cogitationum mearum eſt nomen tuum, quod eſt

Ieſus: tua enim ſunt omnia, & propter magnam gloriam tuam omnia mea do, dico, & addico tibi.

2. Quicquid videro, quicquid audiero, quicquid ſenſero, totum tibi ſerviat, mi Ieſu: omne opus à te incipiat, & per te cœptum finiatur.

3. Deſidero, ut quævis actio mea non tam ſit actio, quàm amor tui major & major continuus, mi Domine.

Ad ſonitum Horologii.

1. BENEDICTA ſit illa hora, quâ Dominus noſter Ieſus Chriſtus incarnari voluit, & pati pro nobis: quâ concepta & nata eſt SS. Mater Dei Maria.

2. Ecce elapſa eſt hora, Deus meus, cujus inutiliter jacturam feci: utinam geminatis ignibus hanc jacturam reſarciam.

3. Reſpice in me, Domine, & miſerere mei, præſertim in hora mortis meæ: & fac me talem in hac hora, qualem me deſideras in æternitate.

Actus ante diſciplinæ exercitium.

1. MEMOR ſum, ô Domine, opprobrii & confuſionis, quam pro me paſſus es in crudeliſſima flagellatione tua, quando virgineum corpus tuum virgis ſpineis cruentabant, loris nodoſis, & uncis ferreis

ferreis dilaniabant, catenis oſſa ipſa, & coſtas divellebant.

1. O anime mi! ad tam funeſtam Salvatoris tui tragædiam ne quidem ingemiſcis? ſi feram aliquam ſic excarnificari cerneres, an commiſeratione non tangereris?

3. Æquum eſt, mi Ieſu, ut qui flagellationis tuæ cauſſa fui, illius quodammodo particeps fiam. Unde offero tibi eam, Domine, in unione acerbiſſimæ paſſionis tuæ: omnes ictus & flagella tuo aſpergo ſanguine, ut hoc pœnitentiæ exercitium gratius tibi ſit, cedatque in ſatisfactionem pro peccatis meis.

Dum inſurgunt tentationes impuræ.

1. AMOR meus crucifixus eſt, & ego voluptati operam dabo? Abſit: non decet ſub ſpinoſo capite membrum eſſe delicatum.

2. Salvator mundi ſalva nos, qui per crucem, & ſanguinem tuum redemiſti nos; auxiliare nobis, te deprecamur, Deus noſter.

3. Eja adeſto, optime Ieſu, ne ſanguis tuus in me pereat. Adſis clienti tuo Maria. Adeſte Sancti omnes; veſtris præſidiis munitus ſperabo in Domino: & licet conſurgant adverſum me caſtra, non timebit cor meum. Ieſu, Maria, Ioſeph, dono vobis cor meum.

Cùm domo egrederis.

VIAS tuas, Domine, demonſtra mihi, & ſemitas tuas edoce me. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, ut non moveantur veſtigia mea.

Cùm deambulas.

1. O Quanti ſunt infirmi, & claudi, quibus ambulare conceſſum non eſt. Gratias tibi, Domine, quia corpus integrum dediſti mihi, & me hactenus incolumem conſervâſti.

2. Domine non ſum dignus calcare hoc pavimentum, per quod tranſeunt tot ſervi tui, quibus comparatus vermis ſum, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis.

3. O ſi quovis momento vitæ meæ, quovis greſſu accurrere poſſem ad pedes tuos, mi Ieſu, illoſque lamberem, illos amplecterer.

Cùm vides aliquod peccatum proximi.

1. COMPATIOR, mi Deus, peccato hujus hominis; non credo tamen illud eſſe tantum malum, quantum mihi

mihi videtur. In ſupplementum tuæ offenſæ offero tibi pretioſum ſanguinem Filii tui, & in illo hoc peccatum depono.

2. Ego, Domine, majora peccata perpetravi, proh dolor! & graviùs te offenderem, niſi tua me *gratia præſervaret*: unde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præſtito.

3. Amore tui, mi Deus, doleo de omnibus peccatis à quocunque unquam contra te commiſſis, & committendis, quæ, ſi poſſem, impedire, & ſanguine meo delere vellem.

Cùm vides aliquod bonum proximi.

1. SERVIAT tibi, mi Domine, quicquid eſt in cœlo & in terra; quia dignus es accipere laudem, & gloriam, & honorem ab omni creatura.

2. Sis benedictus, Domine, in firmamento cœli pro omnibus bonis inſpirationibus & auxiliis; quæ tam huic perſonæ, quàm omnibus tribuiſti.

Cùm das Eleemoſynam.

1. SI ego poſſem, Domine Deus meus, omnium egenorum miſeriis ſubvenirem.

2. Offero tibi, mi Deus, omnes divi-

tias, omnes theſauros hujus mundi, omnia regna, omnes redditus; ita ut ſi hæc omnia mea eſſent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3. Gratias tibi ago, Domine, quia me paſcis à juventute mea; nam inops & pauper ſum ego.

In aſpectu imaginis alicujus Sancti.

1. O Sancti, Sanctæque omnes fideles Sponſæ Chriſti, ſaluto & veneror vos: Gratias ago Deo meo, quòd vos elegerit, & in ſublimi gloria collocaverit.

2. O felices animæ! quando vobiſcum guſtabo & videbo, quàm ſuavis ſit Dominus? ò longa mora! ò tædioſa dilatio!

Dum vides imaginem Crucifixi.

1. O PATER æterne, reſpice dulcem natum, toto corpore extenſum; cerne manus innoxias pio manantes ſanguine: vide latus crudeli perfoſſum cuſpide, & dimitte noſtra crimina.

2. Intantum me diligis, Deus meus, ut te odiſſe videaris: cùm poſſes guttâ redimere, non dico cruoris, ſed ſudoris, redemiſti undâ.

3. Adoramus te Chriſte, & benedicimus

tibi,

tibi, quia per Crucem tuam redemiſti mundum.

In aſpectu imaginis SS. Virginis.

1. AVE gratiâ plena; Dominus tecum; vel, Salve Regina Mater Miſericordiæ.

2. Quis non diliget te, Regina cordium, & Mater ſancti amoris, quis non diliget te? utinam omnes creaturæ tibi ſerviant?

3. Subſterno tibi, Virgo beatiſſima, me tuum licet indigniſſimum mancipium, tuiſque virgineis pedibus cor meum ſubjicio, quia meliùs apud te erit, quàm apud me.

Cùm aridus es.

PATER cœleſtis, pro frigida & miſera cordis mei ariditate, offero tibi fervida deſideria, & ardentiſſimum amorem dilectiſſimi Filii tui, beatæ Virginis, & omnium Electorum tuorum.

Dum recordaris alicujus peccati.

1. O Quàm juſtè me jam pridem in infernum detrudere poteras, juſtiſ-

ſime Iudex, pro peccatis meis, & mihi clementer pepercisti.

2. O ſi quod factum eſt, poſſem infectum reddere! ò ſi tempus præteritum revocare! ò quàm bonum erat mihi, ſi natus non fuiſſem! neque enim vitam mihi dediſti ut te offenderem Deus meus.

In aſpectu volucrum.

1. BENEDICITE omnes volucres cœli Domino.

2. Quid eſt homo, quòd memor es ejus, mi Domine? omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus, volucres cœli, & piſces maris.

3. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ, & volabo & requieſcam ſub umbra illius, quem deſiderat anima mea?

Cùm noctu decumbis.

1. O Amabiliſſime Deus! quàm dormit ſecurè, pro quo vigilat amor! nullas metuo inſidias, ubi amor habet excubias.

2. O mi Deus lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei, fac ne ſimul amori tuo claudatur cor meum.

3. Gratias tibi Domine, quia dum nox in ſuo curſu medium iter haberet, omnipotens ſermo tuus è regalibus ſedibus venit.

Dum manè indueris.

EXUE me, Domine, veterem hominem cum actibus ſuis, & indue me novum hominem, qui ſecundùm Deum creatus eſt in juſtitia, & ſanctitate veritatis.

2. Te ſic præcipiente, Deus meus, corpus terrenis veſtibus induo: non propter ornatum & ſuperbiam, ſed propter neceſſarium indumentum, & ut ex habitu ſtatus meus diſcernatur.

3. Dum ego corpori meo veſtes tribuo, tu Deus indue animam meam veſte innocentiæ, ut habitus ejus laudabilis appareat coram te.

Cùm manus abluis.

1. AMPLIUS lava me, Domine, ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

3. Domine Ieſu, qui laviſti nos à peccatis noſtris in ſanguine tuo, lava omnes animæ meæ ſordes, & ſuper nivem dealbabor.

Dum

Dum Miſſæ aſſiſtis, ad elevationem Hoſtiæ, & Calicis.

1. PROTECTOR noſter aſpice Deus, & reſpice in faciem Chriſti tui.

2. Amo te, & adoro toto corde & affectu. Lava me in tuo ſanguine, & da mihi pati pro amore tuo.

3. Tu Rex gloriæ Chriſte: tu Patris ſempiternus es Filius.

4. Amantiſſime Ieſu, per effuſionem ſanguinis tui fac, ut mundo mortuus tibi ſoli vivam, à me ipſo penitùs deficiens.

In quacunque tribulatione.

BONUM mihi, Domine, quia humiliâſti me. Propter te ſuſtinui opprobrium, operuit confuſio faciem meam.

Auge, Domine, dolores, auge afflictiones; ſed adauge patientiam. Hic ure, hîc ſeca, ut in æternum parcas.

Gratias ago tibi, Deus meus, quia voluntas tua in me adimpletur, quâ voluiſti ab æterno ut hæc mihi evenirent. Offero ea tibi ad gloriam tuam, in unione paſſionis tuæ.

Ante concionem.

1. DIGNUS es, Domine, accipere gloriam & honorem. Utinam & ego omnes ad te Creatorem meum convertere poſſem.

2. Eja Domine video, ut infiniti pereant tuo ſanguine & laboribus empti: & nemo poteſt venire ad te; niſi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labiis, & corde præſtare potero ſine te? da igitur mihi gratiam, ad quod vocâſti me, & adſint mihi SS. Angeli, & Patroni mei, ut ad tuam unius gloriam fiant univerſa.

3. O Sanctiſſima Trinitas, aperi os meum ad benedicendum, & laudandum nomen ſanctum tuum. O Ieſu, da mihi guttam ſanguinis cordis tui, ut illo cor meum conſperſum incaleſcat. O Maria, da mihi guttam lactis tui virginei.

Ante Confeſſionem audiendam.

1. O Ieſu unica ſalus, ſana, quæſo, per me hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non ſoles deſpicere.

2. En pretium ſanguinis tui Sponſa tua ab hoſte vulnerata. Doce me, ut prudenter cæcam & ægram ducam in viam ſalutis æternæ, quia tu nihil horum odiſti, quæ feciſti & redemiſti.

3. O

3. O Ieſu adſis, ò Spes noſtra miſerere. O SS. Angeli, ò SS. Patroni adjuvate me. En volo Domine poteſtate à te mihi, & ab Eccleſia collata, abſolvere pœnitentes meos, quod fiat ad gloriam divinæ Majeſtatis tuæ.

Ante refectionem.

1. LIBERALISSIME Domine, illinè tu eſcam dabis, qui te non ſemel convitiis & opprobriis ſaturavit? cur talem eſcam aliis melioribus, qui fame pereunt, non providiſti? Indignus enim ſum rationalis creaturæ cibis, & pane filiorum, qui Jumentis inſipientibus ſimilis factus ſum propter innumera peccata mea.

2. O Deus meus, miſericordia mea, gratias ago tibi, qui paſcis me à juventute mea, & uſque nunc aperis manum tuam, & imples me licet indignum animal benedictione.

3. Decerno, temperantiſſime Ieſu, eſcâ & potu eo tantùm uti, ut natura ad ſerviendum tibi conſiſtat. Nolo, Domine, ullam in menſa voluptatem percipere, memor fellis & aceti, quod ipſe guſtâſti.

Th

In ipſa refectione condimentum ſpirituale.

QUAM magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quàm abſcondiſti timentibus te.

Virtus tui divini amoris me totum tibi incorporet, amantiſſime Ieſu.

Tu es ſpes mea, Domine, portio mea in terra viventium.

Dominus meus Ieſus in cruce ſitit, & ego comedam & bibam?

Utinam, Domine Ieſu, fælle, quod guſtâſti, omnia mea prandia condiantur.

O cœna magna, quando accumbam ad te? ò torrens voluptatis, quando potabis me?

Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei pànibus, & ego hîc fame pereo!

O quàm millies felicior eſſes anima mea, ſi colligeres micas, quæ cadebant de manibus Ieſu, nunc in deſerto, quando illi miniſtrabant Angeli, nunc in domo Phariſæi, ubi Magdalena lacrymis rigavit pedes ejus. O ſi etiam in ſocietate Virginis Matris puerum Ieſum paſcentis hunc cibum ſumeres!

Actus Oblationis omnium actionum totius hebdomadæ.

OPTO, mi Domine, etiamſi abjectiſſimus ſim, ut in ſimilitudinem beatorum Comprehenſorum, qui tuo ſtabili amore fruuntur, poſſim inceſſanter laudare te, amare te, cogitare de te.

Deſidero, ut quælibet reſpiratio oris hac hebdomada, & omnibus diebus vitæ meæ, ſit ad te Deum meum aſpiratio cordis.

Volo, ut ſerviat tibi, Domine, quicquid ago, quicquid loquor, quicquid cogito. Volo ut omnis animæ & corporis actio, & omne momentum vitæ meæ nihil aliud ſpiret, niſi Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Et hęc omnia unita meritis vitę & paſſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, ſanguine ejus aſperſa, in corde depoſita, manibus benedicta, conjuncta omnibus lacrymis pœnitentium Sanctorum, omnibus meritis Marię, & omnium Electorum tuorum, offero divinæ Majeſtati tuę. Ex amore tui ad majorem gloriam tuam. In gratiarum actionem, & ſatisfactionem. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam N. Ad impetrandam peccatoribus contritionem, ægris ſanitatem, tentatis auxilium efficax, juſtè bellantibus victoriam, quibuſcunque indigentibus opem & auxilium, agonizantibus perſeverantiam, requiem defunctis.

Actus

Actus gratitudinis ad finem hebdomandæ eliciendi.

QUID retribuam tibi, Domine, pro omnibus quæ hiſce diebus, & omnibus momentis vitæ meæ tribuiſti mihi? quid pro bonis publicis & privatis? quid retribuam tibi pro conſervatione, cooperatione, & gubernatione omnium creaturarum?

Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus, te donante à me conceptis referam, quippe qui nihil boni cogitare poſſum, niſi te largiente? Quid pro auxiliis & inſpirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus ſis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi? Heu! reddidi mala pro bonis, quia toties auſus ſum graviſſimis peccatis meis te offendere, te contriſtare. O utinam ea nunquam commiſiſſem, non corde, non ore, non opere!

Suppleo omnes defectus meos ſanguine Domini mei, meritis beatiſſimæ Virginis, & Sanctorum omnium.

CA-

CAPUT III.

Diarium Viatoris,

Sive actionum per diem ordinatio.

1. MEMINERIS ſemper & ubique, Deum te cum cœleſti curia intueri: Angelum & dæmonem te, tuaque omnia diligentiſſimè obſervare.

2. Conſidera quænam agenda hodie, quid ſtatus, & vocatio exigat; perinde, quaſi in ſtadio curreres, opera tua omnia ac paſſus dirige ad metam, ideſt ad Dei gloriam corde ardenti.

3. Sæpiùs ex te percunctare: Quò pergis anima mea? quid intendis ſtudiis, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4. Utere tempore velut re omnium pretioſiſſima, & particula boni diei non te prætereat. *Volat ſæpius verbum irrevocabile* (inquit S. Bern.) *volat tempus irremeabile, nec advertit inſipiens, quid amittat: libet fabulari, libet otiari, dicit, donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad adquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miſeratio Conditoris indulget! donec tranſeat tempus, quo debueras properare ad Angelicam ſocietatem, ſu-*

ſpirare

ſpirare ad amiſſam hæreditatem, flere admiſſam iniquitatem!

5. In omnibus actionibus, locutionibus, & cogitationibus dic tibi, monet Melliſl. Doct. *Itanè ageres, ſi hanc ſcires procertò noviſſimam horam?* Et Doctor Angel. op. 62. *diligentiam apponere debemus, ut ſingula opera noſtra, & ſalus noſtra, & omnis laus Dei, & univerſitatis utilitas, quaſi ex uno opere dependeat, quaſi nunquam ad id opus reverſuri, neque aliud poſtmodum facturi.*

6. In omnibus operibus *tuis* præcellens eſto: dum oras benè ora, dum confiteris, cantas, laboras, fac ſingula quâ potes perfectione maxima, quia Deus non eſt remunerator verborum, ſed adverbiorum. Imò omnia opera tua ita fac, ac ſi jam tibi ſepulchrum foderetur.

7. In progreſſu cujuſvis etiam minimi operis & colloquii, ſæpe cor tuum ad Deum eleva, ut inſpicias, an illud ei placeat.

8. Ut verò ſemper collectus in Deo eſſe valeas, orationibus, quas jaculatorias nuncupant, frequentiſſimè per diem utere.

9. Quotiéſcunque Domini Dei oblivi-ſceris, ita ut magna pars tranſierit temporis, ſine interiori ad eum motu & converſione, ingemiſce, ac pugnis percute pectus tuum, cùm ille debeat ſolus eſſe unicus dilectus, & amor tuus totus, ne unquam ille tui obliviſcatur.

10. Sæpius per diem Sanctos velut præſentes invoca, maximè Virginem beatiſſimam, & SS Patronos tuos cum Angelo cuſtode viæ duce & comite.

11. Si.

11. Si lapſus fueris in via, mox contritione reſurge, & amore in Deum.

12. Ut omnes actiones, & opera tua gratiora fiant Deo, demerge & depone illa ſæpiùs in vulneribus Ieſu, aſperge illa ſanguine cordis Ieſu, offer per manus beatiſſimæ Virginis, operibus & meritis Sanctorum unias.

13. Dum aliqua occurrit occaſio peccandi, proteſtare exnunc, quòd malis mori, malis in ipſum infernum deſcendere, quàm Deum tuum, ſummum & infinitum bonum vel minimo peccato deliberato offendere.

14. Sæpiùs per diem excita in te deſiderium corde ardenti videndi Deum in cœlo, illum cum Sanctis amandi & laudandi.

15. Dum in mentem occurrunt tibi peccata tua ante commiſſa, exnunc illa deteſtare tanquam rem ſummè deteſtabilem, exoſam, execrandam; atque corde contrito dolens ejula, quia peccatis tuis amorem tuum Ieſum tam graviter toties offendiſti.

16. Deinde omnibus modis, quibus potes, te viliſica, te nihil reputando eſſe; ſed credas omnes homines eſſe bonos, & meliores te, magiſque placere Deo.

17. Ante omnia verò, ſemper primo mane per actum Intentionis, omnes cogitationes, verba, & actiones illius diei etiam indifferentes, ad Dei gloriam dirige: quia non in magnis ſolùm actionibus amoris divini magnitudo reperitur; ſed etiam in parvis, humilibus, & ſecretis exiſtit. Amor inaurat & amplificat omnia. Et Ieſus laudibus extollit viduam illam, quæ duo æris

minuta

minuta contulit, & ſilentio præterit Salomonem, qui plus quàm bis mille milliones auri ad templi ſtructuram contribuerat. Totum tempus hujus vitæ nobis conceſſum eſt ad merendum præmium æternum: ne igitur ſine merito vel inſtans tibi elabatur, ipſa cibi potuſque ſumptio, & omne aliud opus coram Deo meritorium erit, ſi S. Paulum monentem audieris 1. Cor. 10. *Sive manducatis, ſive bibitis, ſive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.* Curandum ergo tibi, ne unquam opera tua regat caſus, ſed ratio. Sunt enim aliqua opera, quæ de ſe non ſunt meritoria, neque demeritoria, ſi tamen altiori intentione eleventur, evadunt meritoria.

Praxis rectæ intentionis.

RECTA intentio illa dicitur, quæ operis ſui finem conſtituit Deum, & ad ejus honorem & gloriam revocat quicquid fit, dicitur, cogitatur. Sicut reſpiratio vitæ naturali, ſic recta intentio vitæ ſpirituali neceſſaria eſt. Ea eſt anima & forma actionum; nam qualis intentio, talis eſt actio. Ne igitur opera tua impura & vacua in conſpectu Dei inveniantur, puritati intentionis omni conatu inſiſte, nec quidpiam vel minimum aggredere, quin priùs actu ad Deum referas, tanquam ad primum principium, & ultimum finem tuum.

Signa rectæ intentionis hæc ſunt. Non turbulenter rem aggredi, non anxium eſſe,

non

non diſtrahi, non perturbari, ob rei eventum minus proſperum non affligi, nec aliorum judicia anxiè quærere, omni vana cogitatione poſt factum carere, opiniones hominum contemnere, æquè diligenter omnia facere, nec laudibus extolli, nec vituperiis dejici; reſignatum ad omnia eſſe, nihilque optare, nihil timere.

Sed quia difficile eſt ob multiplicem humanæ naturæ fragilitatem perfectiſſimæ intentionis actum elicere, quin multis imperfectionibus permiſtus ſit, remedium efficaciſſimum, & Deo gratiſſimum erit, ſua quælibet opera, verba, & cogitationes, operibus, verbis, & cogitationibus Domini noſtri Ieſu Chriſti unire, ut in ſanguine ac meritis ejus purificentur, & perficiantur. Sic autem unita, & purificata offeres Deo Patri in odorem ſuavitatis.

Conſidera deinde monitum illud Chriſti: *Quoniam oportet ſemper orare, & nunquam deficere*: hoc enim non aliter ſervare potes, quàm mediante recta intentione. Semper orat, qui ſemper benè agit: benè autem ſemper agit, qui per rectam intentionem omnia opera ſua ad Deum refert. Res iſta facillima eſt, & in tua poteſtate poſita: quid enim facilius, quàm mente ad Deum elevata dicere: Hoc propter te, Domine, ad gloriam tuam? Parva res eſt, ſed ingens meritorum cumulus ab ea pendet; & ſi eam omiſeris, quamvis multa agas, nihil egiſti. Sine mercede eſt labor, qui caret recta intentione.

Actus

Actus Matutini.

In Jeſum & Mariam primos oculos, ſomno evoluto, Viator aperiat, acſi præſentes, & ſuo lecto adſtantes conſpiceret: proinde prima quaſi ſit reſpiratio. Jeſus Maria. Deinde paulò ſibi factus præſentior dicat:

O Ieſu & Maria, mei dulciſſimi amores, dono vobis cor & animam meam: totus ſim veſter, nullus meus in æternum. O Ieſu candor lucis æternæ, Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Anima mea deſideravit te in nocte. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum. O Domine quia ego ſervus tuus, ego ſervus tuus, & mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

E lectulo ſurgens, ſeque muniens ſigno S. Crucis dicat:

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti.

BENEDICTA ſit Sancta Trinitas, atque indiviſa unitas, Pater, & Filius, & Spiritus ſanctus, confitebimur ei

quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam.

Benedictus ſit Deus Pater, qui me creavit & conſervat, Unigenituſque Dei Filius, qui me redemit, Sanctus quoque Spiritus, qui vocavit me.

Adoro, laudo, & ſaluto te dulciſſimum & vernans cor Ieſu Chriſti, & ex totis viribus cordis mei ago tibi gratias, quòd me hac nocte cuſtodieris, Deoque Patri pro me laudes, & gratiarum actiones perſolveris.

Immortales etiam vobis gratias ago SS. Virgo Maria, SS. Angeli, & Patroni mei pro ſpeciali tutela mihi, & omnibus in toto mundo hominibus hac nocte exhibita: benedicant & collaudent vos omnes omnium anhelitus & reſpiria; pſallat cor noſtrum vobis gratiarum canticum, ut ſemper, præſertim in agone noſtro, à vobis adjuvari mereamur.

Deinde petat benedictionem.

BENEDIC mihi hodie & quotidie ſancta & individua Trinitas. Benedic mihi ineffabilis potentia Patris. Benedicite mihi manus, & cor dulciſſimum cum Filio Virginis Matris. Benedicat me virtus Spiritus ſancti.

Anima Virginis Mariæ lucidiſſima illumina me. Corpus Virginis immaculatiſſimum cuſtodi me. Lac Virginis Mariæ nitidiſſimum paſce me. Fletus Virginis Mariæ in paſſione Christi effuſus, confirma me, O dulciſſima Parens, fons divinæ pietatis &

gra-

gratiæ, intercede pro me. O Virgo Mater miſericordiæ impetra mihi, ut à Filio tuo prævisam hodie implere poſſim menſuram meritorum meorum; ut caſto, ac humili corde & corpore, Filio tuo, & tibi in omnibus actionibus meis ſervire, & placere valeam.

Sancte Michaël Archangele, tuère nos in prælio, ne pereamus in tremendo judicio. S. Gabriël, S. Raphaël, omnes ſancti Angeli & Archangeli Dei, ſuccurrite mihi peccatori.

Rogo vos cuncta Virtutes cœlorum, ut nullus inimicus mihi nocere poſſit, nec in via, nec in domo, nec dormiendo, nec vigilando, nec aliquid aliud faciendo.

O Crux Chriſti adjuva me: ò Crux Chriſti ſalva me; ò Crux Chriſti libera me: ò pretioſe ſanguis Chriſti ne permittas damnari & perire me: ò purpurea vulnera Chriſti abſcondite me.

O Sancti Sanctæque Dei, omnes Sancti Innocentes, SS. Patriarchæ & Prophetæ, SS. Apoſtoli, Martyres, Confeſſores, Virgines, Sancti ad quorum Eccleſiam vivo, Sancti Angeli cuſtodes ſtatûs & officii mei, Sancti veteris teſtamenti orate pro me indigniſſimo peccatore.

Per merita ſanctorum Patronorum meorum, per Crucem & pretioſum ſanguinem Salvatoris mei Ieſu Chriſti, per merita totius triumphantis & militantis Eccleſiæ, Sancte Deus, Sancte fortis, Sancte & immortalis miſerere mei. A ſubitanea & improviſa morte, libera me Domine: à pec-

candi occaſione: à carnalibus deſideriis; à damnatione perpetua: à corde obſtinato & in peccatis obdurato: à ſpiritu ſuperbiæ: ab omni prava intentione: ab appetitu terrenæ conſolationis: ab appetitu voluptatum temporalium: ab omni inani gloria: ab amaritudine, ira, & indignatione: à deliberato etiam veniali peccato, libera me Domine.

Poſtulatio gratiarum.

INCLINA aurem tuam ad preces meas, Domine Deus refugium meum, & cuſtodi me. Notam fac mihi viam, in qua ambulem, & doce me facere voluntatem tuam. Da cordi meo te deſiderare, deſiderando quærere, quærendo invenire, inveniendo perfectè amare. Expelle à me ſpiritum elationis, & extingue deſideria carnis. Pone cuſtodiam ori meo, ut non delinquam in lingua mea. Da patientiam in adverſis, continentiam in proſperis, terrena deſpicere, & amare cœleſtia. Auge in me fidem, ſpem, charitatem; & da thesaurum humilitatis tuæ. Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum, & quod à me requiris ut faciam, tribue ut ſciam. Tu ſcis, Domine, quid à te petere debeam; id tu mihi largire, quia omnia potes: In te enim confido, & ſcio quia non confundar.

Ora-

Oratio.

AD te, à quo ſum, & per quem vivo, ſentio, & intelligo: ad te ſummum bonum meum, qui es principium, & finis ultimus: ad te levo manus meas, & cor meum, ſancta Trinitas, unus Deus. Utinam te amore infinito digniſſimum perfectè amare valeam hodie, & omnibus diebus vitæ meæ. Dirige omnia verba, cogitationes, & opera ad majorem tui gloriam, & ſalutem animæ meæ. Da quod jubes; & jube quod vis. Credo, Domine, quicquid per Eccleſiam tuam Catholicam credendum propoſuiſti. Omnem ſpem meam in tua bonitate, & meritis Domini mei Ieſu Chriſti repono. Commendo tibi omnes domeſticos & familiares, conſanguineos & affines, benefactores & adverſarios meos: concede omnibus, & ſingulis quod ſcis eis expedire ad ſalutem mentis, & corporis. Da afflictis conſolationem, infirmis ſanitatem, peccatoribus veniam, juſtis perſeverantiam, vivis pacem, & requiem defunctis. Amen.

Actus diverſarum virtutum.

O Mi Deus, gratulor tibi & gaudeo cum tota Eccleſia de tua divinitate, & gloria; de omnibus excellentiis, & perfectionibus tuis.

Adoro ex profunda abyſſo mei nihili infinitam Majeſtatem, Sanctitatem, Bonitatem, Potentiam, & Sapientiam. Adoro te Trinum & unum.

Adoro te, benedicte Ieſu, in Deo Patre & Spiritu ſancto, verum Deum & Hominem: in immaculata Virgine matre tua: in omnibus Angelis & Electis: in cœlo & in terra: in ſpeciebus venerabilis Sacramenti per totum orbem, & in juſtis omnibus.

Adoro te captum, flagellatum, deſolatum, crucifixum, atque iſto meo actu omnes alias adorationes, alios cultus, quibus hactenus affectus es, & quibus affici te conveniebat, uno faſciculo comprehenſos tibi offero & dedico.

Deſidero, Domine, ut ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, lauderis, & glorificeris.

Doleo de omnibus peccatis meis; & totius mundi, quæ contra te Deum meum quomodocunque unquam facta ſunt, fiunt, fientque, eo affectu, quo Chriſtus doleri à me vult.

Pro omnibus, & ſingulis beneficiis tuis mihi, & omnibus aliis in vita, & poſt vitam præſtandis, gratias ago quantas poſſum, & quantas debeo.

Omnia bona opera, omnium hominum, & Angelorum, quæ tibi Domine unquam placuerunt, vel adhuc placebunt approbo, & tibi offero ad guſtum tuum.

Actus

Actus reſignationis cum divina voluntate quotidie exercendi.

O Sanctiſſima Dei voluntas, ſemper adimplearis in me.

O juſtiſſima Dei decreta, adoro vos, & veſtro beneplacito conſecro, & reſigno totaliter voluntatem meam, affectus meos, & omnia deſideria mea.

Tuus ſum ego, Deus meus, tua eſt voluntas mea, tuum eſt quicquid volo, & cupio.

Vive, & regna ſemper in me, & vires meas conforta, ut adimpleam quod te donante propoſuit.

Ante Miſſæ celebrationem.

PERvulgatum apud Sanctos Patres axioma eſt, quòd talem ſe anima exhibet Deus, qualem ſe illa præparat Deo. Ideo inſtante celebratione curare debet Sacerdos, ut in ſe ipſo ignem divini amoris ſuccendat, eliciatque actus diverſarum virtutum, conſiderans in hoc incruento ſacrificio cruentum illud, quod ſemel in Cruce peractum eſt, non verbis, ſed re ipſa repræſentari: una ſiquidem & eadem eſt hoſtia, idem qui per Sacerdotis miniſterium offert, idem Chriſtus, qui inmola-

tur. Sancti Patres mortis Chriſti memoriam hoc ſacrificium celebranti ſuper omnia neceſſariam eſſe affirmant, & hoc ipſum idem Salvator noſter præcepit, cùm inſtituto hoc Sacramento, ait: *Hoc facite in meam commemorationem*. Quæ verba Seraphicus Doctor ſolicitè expendens: *Id*, inquit, *quod pro me ipſo retineo, eſt verbum illius qui hoc Sacramentum inſtituit, quem non credo illud fruſtra protuliſſe. Dixit enim, Hæc quotieſcunque feceritis, in mei memoriam facietis. Ex quo quidem verbo arguo mihi ipſi, quòd quoties volo id agere quod ipſe inſtituit, & modo prædicto reliquit, timeo nequaquam ſine remorſu conſcientiæ, ac præjudicio animæ, ad illud poſſe accedere, niſi præmemorata ipſius inſtituentis charitate, & ejus paſſione, & morte, in cujus memoriam perpetuò recolendam illud Sacramentum debere confici, & percipi ipſe præclarè aſſeruit & injunxit.*

Sacerdos itaque, cùm ad ſacrum faciendum ſe præparat mente, & affectu ſedulò revolvat omnia tormenta, quæ ille pro ſalute noſtra perpeſſus eſt: hæc frequenter in ore, hæc ſemper in corde habeat, & hæc ſit ejus ſublimior philoſophia, ſcire Chriſtum, & hunc crucifixum. Cum verò ad altare acceſſurus eſt, ſic oret ex toto corde.

Ora-

Oratio.

MEMORIA memor ero, clementiſſime Pater, & tabeſcet in me anima mea; omniumque dolorum, atque acerbiſſimæ mortis Filii tui Domini mei Ieſu Chriſti cum lacrymis recordabor, quia ipſe ſalus, & vita mea pependit in ligno, offerens ſe tibi in holocauſtum pro mea, & totius mundi ſalute. Recordare itaque humilitatis ejus, patientiæ, charitatis manſuetudinis, & obedientiæ. Reſpice in faciem Chriſti tui, vide ſanguinem pretioſiſſimum pro noſtra ſalute miſericorditer effuſum, quem tibi offero omni quo poſſum devotionis affectu, ſuppliciter orans, ut avertas faciem tuam à peccatis meis, & ne deſpicias mihi creditæ diſpenſationis officium, licet in me boni operis teſtimonium non agnoſcas.

Et quia, dulciſſime Ieſu, particeps ego ſum omnium timentium te, offero tibi omnium Electorum tuorum virtutes & merita, ac pios affectus erga te in venerabili Sacramento exiſtentem, in ſupplementum inſufficientiæ meæ. Suſcipe, Domine, hoc deſiderium meum, meritiſque placatus Electorum tuorum, à menſa tua ne repellas me, quatenus hoc cibo ſatiatus, hoc potu recreatus vitam habeam, & abundantiùs habeam hîc, & in æternum.

Veni ſancte Spiritus, amor Patris & Filii, è patria felicitatis, & cordis mei penetrali-

bus tam potenter illabere, ut vitia omnia & defectus tuo igne conſumas, & omnia peccata mea remittas. Emitte in animam meam lucis tuæ radium, quo illuminante intellectum, quæ tibi ſunt placita videam; quo affectum inflammante, ad ea proſequenda tota virtute incumbam.

Mater miſericordiæ Virgo Maria, memento illius charitatis, quâ Verbum Dei ex te carnem ſumpſit, ut tu fieres mater noſtra. Aperi manum tuam, & imple me benedictionibus, quibus te Deus benedixit in æternum, ut te interveniente tremenda myſteria acceptabiliter perficere, & ſancta ſanctorum dignè merear deguſtare. Amen.

Actus diverſarum virtutum.

Fidei.

QUIS mihi det, ſuaviſſime Ieſu, ut ſub candido ſpecierum Sacramentalium velamine vultum tuum intueri poſſim, in quem deſiderant Angeli proſpicere? Credo firmiſſima fide, te in auguſtiſſimo Sacramento corporis & ſanguinis tui verè præſentem eſſe Deum meum, & Dominum meum. Hoc eſt compendium omnium mirabilium tuorum.

Spei.

Spei.

IN te ſolo ſpem meam colloco, dulciſſime Ieſu, quia tu ſalus & virtus mea, tu refugium & firmamentum meum, tu fons omnium bonorum. Quomodo enim auderem hoc tremendum ſacrificium Deo Patri offerre, teque in eo ſuſcipere, niſi fiduciam tu mihi præberes, qui me tuo ſanguine redemiſti? De tua igitur benignitate confiſus accedo da te. Miſerere mei, & ſalva me, qui nunquam deſeris ſperantes in te.

Charitatis.

GRANDE quidem fuit, & admirabile opus amoris tui, quòd naturam noſtram aſſumere dignatus ſis; ſed longè præſtantius & mirabilius eſt, quòd tranſiturus de hoc mundo ad Patrem corpus tuum in cibum, & ſanguinem in potum reliqueris: in illo ſiquidem noſtram ſuſcepiſti humanitatem, in hoc tuam largiris Divinitatem. Amo itaque te unicum ſolatium meum, unica ſpes languentis animæ, unica mea felicitas, & ſummum bonum meum. Ignem veniſti mittere in terram, accende illum, ut ſemper creſcat. Te enim amabo, ſi amandi vires præbueris, & eò amplius amabo, quò uberiorem amandi gratiam in-

ſuderis: nunquam tamen te amabo ut dignus es.

Deſiderii.

QUEMADMODUM deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te, Deus meus: deſiderat, inquam; anima mea accedere ad te, teque offerre Deo Patri, ac de fontibus ſalvationis tuæ vinum lætificans in gaudio haurire. Sitio enim, Domine, laſſatus in via iniquitatis, ſitio te Deum meum venam aquarum viventium, ſitio ſanguinem tuum, quem mihi in potum mirabiliter tribuiſti. Eſto igitur tu ſolus gaudium meum, refectio mea, & theſaurus meus, in quo mens mea ſemper quieſcat.

Humilitatis.

IMMENSE & incomprehenſibilis Deus, quis es tu, & quis ſum ego, ut digneris venire ad me, mecum epulari, & manſionem apud me facere? Quanta eſt dignatio tua, quanta miſeria, & ingratitudo mea! Verumtamen ego loquar ad te, cùm ſum pulvis, & cinis. Reſpice ſervum tuum, & ſuſcipe me, quem tam amanter invitas ad te. Cognovi, quia ſine te nihil ſum, nihil poſſum: projice ergo poſt tergum tuum omnia peccata mea, & amplectere me ad te revertentem, juxta verbum Prophetæ

phetæ tui dicentis: *Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus : cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies*:

Gratiarum actio poſt Miſſam.

GRATIAS tibi ago, benigniſſime Deus, quòd me viliſſimum peccatorem admittere dignatus ſis ad vivificum tuæ menſæ convivium. Memento verbi tui, in quo mihi ſpem dediſti; tu enim dixiſti: Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in eo. O dulciſſimum verbum! tu in me, & ego in te. Ne patiaris ergo me ſine fructu à te recedere, ſed operare mecum mirabilia tua, ſicut cum Sanctis tuis operatus es; & fac me ambulare in fortitudine cibi iſtius omnibus diebus vitæ meæ. Amen.

Anima Chriſti ſanctifica me: Corpus Chriſti ſalva me: Sanguis Chriſti inebria me: Aqua lateris Chriſti lava me: Paſſio Chriſti conforta me: O bone Ieſu exaudi me: Intra tua vulnera abſconde me: Ne permittas me ſeparari à te: Ab hoſte maligno defende me: In hora mortis meæ voca me, & jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in ſæcula ſæculorum. Amen.

Modus

Modus viſitandi quotidie auguſtiſſimum Sacramentum.

NULLUM efficacius inſtrumentum ad perfectionem,& unionem cum Deo, quàm crebra per diem Salvatoris noſtri Ieſu Chriſti in auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento latentis viſitatio. Praxis autem hujus nobiliſſimi exercitii his ferè monitis continetur.

Conſidera, & admirare incomprehenſibilem Dei amorem erga te; non enim ſatis illi fuit ſub ſpeciebus Sacramentalibus ſuum tibi corpus & ſanguinem, ipſamque divinitatem tam mirabili dignatione largiri; ſed etiam uſque ad conſumationem ſæculi in Eccleſiis aſſervari voluit, ut in omni neceſſitate certiſſimum ſubſidium, in omni tribulatione tutiſſimum perſugium, in omni rerum eventu præſentiſſimum conſilium in promptu haberes, ejuſque præſentiâ, quantùm Viatori licet, perfruereris. Cum novis igitur divinæ gratiæ auxiliis ſemper indigeas ad evitanda peccata, ſuperandas tentationes, & virtutes exercendas, quid optatius tibi contingere potuit, quàm apertum acceſſum ad eum jugiter habere, qui poteſt te adjuvare, erudire, & conſolari?

Accede igitur ad eum, & vide, & guſta quàm ſuavis eſt,& delectabitur in craſſitudine anima tua, dabitque tibi petitiones cordis tui. Ingredere in locũ tabernaculi admirabi-

lis confuſione plenus, Chriſti præſentiam viva fide apprehende, ipſúmque adora in ſpiritu humilitatis, & in animo contrito. Excita deſiderium Deo ferventiùs ſerviendi, propone emendationem, & gratiam pete ad tui innovationem neceſſariam, atque ita te compone, ut illi placeas.

In receſſu à Chriſto Domino benedictionem petes, atque ei te ipſum, & omnes, pro quibus orare debes, obnixè commendabis.

Actus varii pro opportunitate temporis, & occaſionis eliciendi.

Ante recitationem Officii divini

ERUBESCO, Domine, cogitans quis tu, & quis ſim ego: nempe audet vilis terræ vermiculus, & putris ranuncula è palude ſua prorepere ad thronum gloriæ ſummi Dei. Egonè comparebo coram te, & loquar ad Dominum meum, cùm ſis pulvis, & cinis; imò quod gravius eſt, indignus, exoſus, & ingratus peccator? Sed quia me, Domine, tam amanter invitas ad orationem, & colloquium tuum.

Placeat tibi, Deus meus, hoc ſacrificium laudis, & benignè digneris acceptare has preces, non ut à me procedentes, ſed à te inſpiratas, & ſanguine Domini noſtri aſperſas. Per illas ſupplico tibi Deo meo, ut mihi

largiaris peccatorum remiſſionem, dones augumentum gratiæ,& amoris tui. Eſto propitius propinquis, amicis, & benefactoribus meis. Succurre illis, qui ſe meis precibus commendaverunt, converte miſeros peccatores ad te. Revoca Hæreticos, & Schiſmaticos; illumina infideles omnes te ignorantes. Da animabus fidelium defunctorum lucem, & requiem ſempiternam.

Pia Exercitia.

De Paſſione Domini, & laude B. Virginis ad omnes Horas Canonicas, ab ipſo Domino Ieſu dictata S. Gertrudi.

Ad Matutinum.

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te per cor tuum dulciſſimum, in innocentia integerrimæ Virginitatis beatiſſimæ Matris tuæ, quâ ipſa te Virgo concepit, Virgo peperit, & poſt partum Virgo inviolata permanſit: Et imitata eſt tuam innocentiam, quâ tu horâ matutinâ pro redemptione generis humani captus, ligatus, alapis, & fuſtibus cæſus, diverſiſque contumeliis, & opprobriis miſerabiliter, & immiſericorditer fuiſti affectus.

Lan-

Laudo & ſaluto te, Mater beatitudinum, digniſſimum Spiritus ſancti Sacrarium, per dulciſſimum cor Ieſu Chriſti Dei Patris, tuique amantiſſimi filii, orans, ut in omnibus indigentiis, & in hora mortis nobis ſuccurras. Amen.

Ad Primam.

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te per cor tuum dulciſſimum in humilitate illa placidiſſima, quâ intemerata Virgo magis magiſque habilitabatur ad te ſuſcipiendum: Et imitata eſt tuam humilitatem, quâ tu Iudex vivorum, & mortuorum, horâ primâ coram gentili homine judicandus adſtare humiliter fuiſti dignatus pro Redemptione generis humani.

Laudo & ſaluto te &c.

Ad Tertiam.

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te in deſiderio illo ferventiſſimo, quo B. Virgo te Filium Dei de ſinu Patris ſummi traxit in uterum ſuum virginalem: Et imitata eſt te in illo deſiderio ferventiſſimo, quo ſalutem humanam deſideraviſti, cùm duris flagellis cæſus, ſpinis coronatus, & horâ tertiâ Crucem ignominioſiſſimam tuis feſſis, cruentatiſque humeris cum ſumma manſuetudine, & patientia dignatus fuiſti bajulare.

Laudo & ſaluto te &c.

Ad

Ad Sextam.

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te in ſpe illa ſecuriſſima; quâ cælica Virgo per bonam voluntatem, & ſanctam intentionem ſemper ad laudem tuam aſpirabat: Et imitata eſt te, qui in alta Crucis arbore ſuſpenſus, inter ipſas amariſſimas mortis acerbitates, totis viribus anhelabas ad humani generis redemptionem, unde & clamabas: Sitio. In tantùm, ſcilicet, ſalutem animæ humanæ; quòd ſi neceſſe fuiſſet, adhuc duriora, & amariora ſupplicia pertuliſſes, teque ad univerſa pro redimendo homine gratis paratum obtuliſſes.

Laudo & ſaluto te &c.

Ad Nonam

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te in ardentiſſimo amore illo mutuo, ſcilicet, divini cordis, ac intemeratæ Virginis, quæ divinitatem excellentiſſimam tenerrimè conjũxit, ac inſeparabiliter counivit humanitati in utero virginali: Et imitata eſt te vitam viventium, horâ nonâ in Cruce præ amoris magnitudine morti amariſſimæ ſuccumbentem ob humanam redemptionem.

Laudo & ſaluto te &c.

Ad

Ad Veſperas.

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te in fide illa conſtantiſſima, qua B. Virgo ſola tempore mortis tuæ, recedentibus Apoſtolis, & deſperantibus univerſis; in vera fide perſtitit immobilis: Et imitáta eſt te in fidelitate illa, quâ jam mortuus, de Cruce poſitus, ſubſecutus es hominem etiam uſque ad limbum inferni: unde ipſum omnipotenti manu miſericordiæ tuæ eripiens, tranſvexiſti ad gaudia Paradiſi.

Laudo & ſaluto te &c.

Ad Completorium.

DOMINE Ieſu Chriſte, laudo te in perſeverantia illa laudabiliſſima, quâ Mater tua dulciſſima in omnibus bonis, & virtutibus perſeveravit uſque in finem: Et imitata eſt te tantâ diligentiâ opus humanæ redempitionis peragentem, quòd etiam poſt obtentam amariſſima morte veram hominis liberationem, necdum omiſiſti corpus tuum incorruptibile humano modo tradere ſepulturæ; ut demonſtrares, nihil omninò eſſe tam vile, quod pro ſalute hominis recuſares.

Laudo & ſaluto te &c.

In

In ipſa recitatione divini Officii.

CONSIDERET qui pſallit, aut recitat, ſe officium Angelorum obire, quorum in cœlo perpetuum eſt exercitium Dei laudes celebrare. Sed ipſis exemplis meliùs demonſtrari poteſt, Officium divinum eſſe Angelorum officium.

S. Maria Magdalena triginta annis ab hominum conſuetudine ſejuncta, quotidie ſepties ab Angelis elevabatur in altum, ad audiendas cœleſtium Spirituum laudes, & cum illis perſolvendas.

Sanctus Bernardus, in matutinis choris vidit Angelos, qui Fratrum orationes ſcribebant: aliorum quidem auro, aliorum argento, nimirum, qui devotè canebant: aliorum aquâ, videlicet tepidorum.

S. Guduvaldus Archiep. ambulans aliquando per mare, cùm preces in navi perſoluturus inchoâſſet more Eccleſiæ dicens: *Deus in adjutorium meum intende*. Angeli ſubjunxernnt: *Domine ad adjuvandum me feſtina*, & ſic totum Officium alternis vicibus cum Viro Dei perſolverunt. *Surius 6. Jun.*

Unde Ioannes Gerſen loquens iis, qui in choro preces abſolvunt, ſic dicebat: *Chorus eſt Dei & SS. Angelorum locus ſacratus, ſicut Angeli in cœlo, ſic miniſtri ordinati ſunt in choro.* Sic ergo ſta in choro, & canta inter Fratres, quaſi in medio Angelorum ſtares ante Chriſtum in dextera

Patris

Patris reſidentem, vel ante beatiſſimam Virginem, Filium ſuum infantem in gremio geſtantem.

Contra verò quantùm Deo diſpliceat negligentia in divino Officio, & præceps quædam celeritas, abſque ulla ferè ſignificatione reverentiæ, patet è vita S. Ludgardis, ubi divinitùs innotuit, peſtem fuiſſe pœnam culpæ iſtius. Unde quamprimùm horæ canonicæ cum reverentia ſunt recitatæ, peſtis ceſſavit. *Surius 16. Jun.*

Recentius eſt id, quod memoriæ prodidit Nebridius Canonic. Regul. S. Auguſtini, qui ait, Gratiano Capuccino pio Novitio in templo noćte intempeſta Deum oranti, cœlites in cultu ſpendidiſſimo conſpećtos dixiſſe: Dicas Guardiano, ut curet in choro horas canonicas lentiùs recitari, quia nihil in Eccleſia, poſt uſum Sacramentorum, Deo gratiùs eſt, recitatione horarum canonicarum.

Iacobus Cardin. Vitriacenſis ait, Sanćto cuipiam viſum dæmonem in humeris onuſtum ſacco pleno ſyllabarum, in horis canonicis celeritati præcipiti omiſſarum.

Iuſtinum in extaſim raptum Anno 1547. narrat è Boverio Nebridius, perveniſſe in Eccleſiam, cùm Religioſi matutinum Officium peragerent. Sperabat ſe auditurum concentum Angelorum: ſed ecce nihil aliud percipere potuit, quàm horrendos latratus canum, grunitus porcorum, mugitus bovum, & verba blaſphemiæ. Mirabatur: & vox ad eum; illorum Religioſorum preces, qui eas negligenter perſolvunt, qui regulam

negligunt, alioſque rectè viventes impediunt, nihil aliud eſſe, quàm voces belluarum.

Oratio, quam Chriſtus Dominus B. Gertrudem docuit, poſt Horas recitanda. Bloſ. Mon. cap. 3.

O Bone Ieſu, propitius eſto mihi peccatori. Ego tepidum, diſtractum, & imperfectum ſervitium meum commendo mellifluo cordi tuo emendandum, & perficiendum, tibique ipſum offero, in unione illius attentiſſimæ orationis, quâ tu Patrem orâſti, & laudâſti in terris. Reſponde, quæſo, ſatisfac, & ſupple pro me pleniſſimè.

O piiſſima Mater, ſupple hoc imperfectum obſequium meum apud dilectum Filium tuum; monſtra te eſſe Matrem.

O piiſſime Ieſu, ſuſcipe hoc idem de manu SS. Matris tuæ, unitumque tuis, ac ejuſdem, omniumque Sanctorum meritis, offer æterno Patri.

S. Gertrudis ora pro me. Offer preces meas cordi Ieſu, à quo has didiciſti.

Affectus poſt Horas Canonicas, vel alias privatas Orationes eliciendi.

O Pater miſericordiarum, ſcio & verè cognoſco, quòd me peccatorem miſerum magis deceret coram te jacere proſtratum, & cum fletu, gemitu, ac rugitu, peccatorum meorum veniam poſtulare, quàm te ore polluto laudare.

Ignoſce Domine, ignoſce pie Salvator, ignoſce, & miſerere. Noli me tanquam temerarium reprobrare, quòd audeam ſervus valde malus te omnipotentem Deum terribilem, ac nimis tremendum, ſine cordis contritione, & lacrymarum fonte, ſine reverentia & tremore laudare.

Utique, Domine, Angeli te Dominum ſuum adorantes, & laudantes tremunt mira exultatione repleti: ego peccator dum tibi aſſiſto, laudes dico, peccatorum veniam poſtulo, cur non corde paveo, vultu palleo, labiis tremo, toto corpore inhorreſco, ſicque obortis lacrymis coram te indeſinenter lugeo? Volo, ſed non valeo. O amor, vim patior! tu reſponde pro me, quia neſcio quod dicam Deo vitæ meæ.

Et quia, mi Domine, non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, laudet te, Domine Deus, tua æterna Deitas, immenſa Majeſtas, infinita Bonitas. Laudet te tua altiſſima

ſimaSapientia, tua latiſſima Miſericordia, tua profundiſſima Iuſtitia.

Tibi, Domine Deus meus jubilet, & benedicat Humanitas I. C. ſanctiſſima ejus vita, diviniſſimæ ejus virtutes, pretioſus ipſius ſanguis, & lacrymæ, diriſſima ejus vulnera & livores, cor illius apertum.

Iubilet tibi pro me Mater glorioſiſſima Filii tui, tabernaculum admirabile gloriæ tuæ.

Tibi, Domine Deus meus, cantet & jubilet SS. Mater Eccleſia, te honorent, omnia ejus vota & deſideria, quibus ad te gemit in hac lacrymarum valle.

Iubilent tibi pro me omnes ſancti Angeli, omnes Sancti & Sanctæ, omnis Electorum tuorum exercitus.

Iubilent tibi pro me, & laudent te omnes creaturæ, & quæcunque cœli, terræ, & abyſſi ambitu continentur.

Benedictum ſit in omni loco totius univerſi nomen tuum, Domine, quod eſt ſanctum, & laudabile, & glorioſum in ſæcula.

Iubilent etiam tibi, & gratias agant cor meum, & anima mea, intellectus, memoria, & voluntas mea.

O Domine amoris! quandiu halitus erit in ore meo, benedicam te Dominum meum in omni tempore, ſemper laus tua in ore meo. Lingua etiam deficiente, omnis reſpiratio mea ſi laudis ſignificatio. Corpore verò extincto, & in pulverem redacto, laudes tibi infinitas dicant minutiſſima quæque pulveris grana uſque ad extremum judicii diem.

Actus ante Meditationem.

O DEUS omnipotens, adorande, colende, tremende, ante cujus conſpectum omnis Beatorum exercitus cum ſumma reverentia, & tremore procidit, teque jugiter adorat, reveretur, te contemplatur: quomodo & ego vermis immundus, canis mortuus, cadaver putridum, ego ingratiſſimus, & infideliſſimus peccator, non tantùm coram te aſſiſtere, & nomen tuum laudare, ſed ad tuæ divinitatis contemplationem, fruitionem, & unionem aſpirare audebo?

O Domine, quia tanta tua eſt dignatio, ut velis, & gratum habeas à me adorari, & mecum colloqui; ideò ingredere in ſolitudinis meæ requiem, & concede, ut hic ſecus pedes tuos cum ſancta amante tua Magdalena, diſcam modum ac rationem, quâ uni neceſſario ſolicitè vacem, atque unicè intendam.

Excita me, Domine, ab omni negligentia, & ſenſuum evagatione. Da, ut in meditatione mea exardeſcat ignis. O ſi ut ferrum igni, ita & ego uniar tibi amori meo!

At quomodo ſervus tam inutilis inveniet gratiam in conſpectu tuo? Reſpice, ò Pater, in faciem Chriſti tui, in quo tibi benè complacuiſti: in cujus nomine ſupplex rogo, ut clementer exaudias me.

Ut feliciùs tibi ſuccedat Meditatio.

IMPRIMIS imaginare quaſi cœlum apertum, & puta te videre Deum Patrem ibi Angelis circundatum, atque conſiderantem, quidnam agere velis. Roga eum, ut auream ſagittam adverſum te dirigat, quâ cor tuum ſancto amore ſuo vulneret.

2. Puta te videre Deum Filium cum vulnerum ſuorum cicatricibus mirificè radiantibus, deprecare eum, ut tuo pectori immittat guttam ſanguinis ſui, quâ cor tuum veluti vivo igne ſuccenſum, in amore divino incaleſcat.

3. Imaginare te contemplari Spiritum ſanctum ſole longè ſplendidiorem; roga eum, ut ad te candidam gratiæ ſuæ columbam demittat, & inflammet cor tuum.

4. Finge te à latere obtueri Virginem beatam ſtellis coronatam; ei cor tuum præſenta, ut ipſa Filio ſuo offerat.

5. Imaginare denique te cernere innumeras beatorum Spirituum phalanges, qui ei myſterio, quod contemplaturus es, aſſiſtent. Tu verò poſtea perge ad pedes Ieſu, aſſumpta ſimilitudine vel ſervi ingrati, vel proditoris, vel exilio damnati, &c.

Poſt Meditationem.

Te Deum laudamus, vel Collectæ conſuetæ cum verſibus recitentur.

In

In ingreſſu Eccleſiæ.

ERGO nè credibile eſt, quòd verè Deus habitet ſuper terram? ſi cœlum, & cœli cœlorum te capere non poſſunt, quantò minùs hæc domus?

Domine in multitudine miſericordiæ tuæ introibo in domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, quorum reliquiæ & imagines hîc ſunt, ſaluto & veneror vos, intercedite obſecro pro me.

Salvete omnes Chriſti fideles animæ: det vobis requiem ille, qui eſt vera requies, Ieſus Chriſtus Filius Dei vivi: ille benedicat vos, & à pœnis liberet, faciatque reſurgere in die judicii, Angeliſque ſuis ſociari.

Viſitando SS. Sacramentum.

CORAM te, ò ſanctiſſimum Sacramentum, cum ſumma reverentia procido, & cum omnibus Angelis, & Archangelis, cum Thronis; & Dominationibus, cumque omni militia cœleſtis exercitus, hymnum gloriæ tuæ concino, dicens: Centies millies laudetur ſanctiſſimũ altaris Sacramentum.

Credo, mi Ieſu, firmiſſimè, quod ſub his ſpeciebus tu Dominus meus, & Deus meus continearis. Innovo & offero tibi omnes affectus, & actus adorationis, ſalutationis, &

recognitionis hîc & ubique elicitos, & impenſos. Et non tantùm hîc, ſed in omnibus Eccleſiis per totum mundum exiſtentibus.

Gratias tibi, Domine, pro theſauris omnibus beneficiorum, quos hîc aliquando effudiſti, & effundes. Doleo de omnibus peccatis, & irreverentiis, quibus aliquando in hoc loco offenſus es, & offenderis.

Vos verò ſancti Angeli, SS. Patroni, ad quorum Eccleſiam vivo, & in qua ſepeliar, adorate, & magnificate pro me iſtum Dominum meum hîc præſentem, omni modo, omni tempore, in æternum.

Praxis offerendi Sacrificium Miſſæ cum Sacerdote celebrante.

SUSCIPE, clementiſſime Pater, hoc SS. Miſſæ Sacrificium à Sacerdote celebrandum, in unione illius SS. Sacrificii, quod Chriſtus in ultima cœna, ac demum in ara crucis tibi obtulit. Et imprimis

In gratulationem de infinitis theſauris gloriæ, quos habes in te, & à te.

In adorationem & amorem, quo in æternum cupio amare te propter te.

In gratiarum actionem pro beneficiis omnibus, quæ habeo, & quæ habent omnes creaturæ à te.

In ſatisfactionem omnium peccatorum, quibus unquam offenſus es.

In impetrationem gratiæ illius, quã mihi nunc, & in ultimo puncto vitæ meæ maxime

ximè neceſſariam ſcis eſſe, ut veniam ad te.

In impetrationem gratiæ tuæ omnibus in horrendo mortalis peccatis ſtatu exiſtentibus, omnibus in agone luctantibus, peregrinantibus, viduis, orphanis, benefactoribus.

In auxilium animarum purgatorii, præcipuè N. ut levamen pœnarum conſequantur.

Praxis Communionis ſpiritualis.

ITA eſt, Domine Ieſu, indigniſſimus ſum; quia omnibus peccatoribus, & ipſis damnatis deterior ſum, indignus omni bono, & dignus omni malo. Sto tamen pauper & inops ad menſam magni Regis, & amantiſſimi Patris mei, tuam Chriſte Ieſu, & credo tibi, ò æterna veritas, quod verè è ſummo cælorum ad verbum Sacerdotis, ut me viſites, venire dignatus es: verumtamen conſcius infirmitatis meæ, & peccatorum meorum, de quibus propter te vehementer doleo, non audeo ſacramentaliter ſuſcipere te; ſed dico ex amore tuì cum Centurione: Domine non ſum dignus ut intres ſub tectum meum; ſed per os Sacerdotis veni, amantiſſime Ieſu, in animam meam. Munda, quæſo, illam à malis omnibus & imperfectionibus, orna bonis & virtutibus.

Actus petitionis pro ſtatu Eccleſię.

O Pater miſericordiarum, reſpice in faciem Chriſti tui, qui clamore valido,

& lacrymis interpellat pro Sponſa ſua Eccleſia, matre noſtra.

Ecce, mi Pater, profuſus ille corporis ſudor, horrendæ capitis ſpinæ, calidi fontes oculorum, clavi manuum & pedum, livores & vulnera, & vox ſanguinis fratris noſtri Ieſu Chriſti clamat ad te de cruce.

Audi, ò Pater: ad hujus ſuſpiria, & gemitus moti ſunt cœli, ſciſſi ſunt lapides, & tenerrima miſericordiæ tuæ viſcera non flectentur?

Protege & defende, Pater clementiſſime, populum tuum contra hoſtium ferociam, Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne projicias in finem.

Cuſtodi omnes, Domine, & conſerva, qui te ſincero corde, & ore confitentur, ne à falſis Prophetis, qui veniunt in veſtimentis ovium, intus autem ſunt lupi rapaces ſeducantur: coërce potentiam illorum, machinationes detege, & conſilia adverſus Eccleſiam tuam diſſolve.

Da fidelibus tuis, miſericors Domine, ut in pace, & tranquillitate, ac unione inceſſanter amemus & laudemus te, ut doctrinam tuam agnoſcamus, teque ad mortem uſque conſtanter ſequamur.

Deprecatio pro felici ſucceſſu ſacræ Religionis.

DOMINE Deus Rex omnipotens, in ditione tua cuncta ſunt poſita, & non

eſt qui poſſit reſiſtere tuæ voluntati, ſi decreveris ſalvare, & conſervare nos indignos ſervulos mille tibi votis, ac deſideriis mancipatos. Tu feciſti cœlum & terram, & quicquid cœli ambitu continetur. Dominus omnium tu es, nec eſt qui reſiſtat Majeſtati tuę. Et nunc Domine Rex, Deus Patrum noſtrorum, miſerere congregationis tuæ, quam poſſediſti ab initio.

Ne deſpicias, Domine, partem tuam, & hæreditatem tuam, quam tuo ſanguine adquiſiviſti. Exàudi deprecationem meam: intende oculos pietatis tuæ in omnes Religionis noſtræ Præſules, & Paſtores, & fac eos ſuper commiſſum ſibi gregē fideliter excubare.

Converte oculos tuos miſericordes in omnes Religioſos ſervos tuos, & fratres noſtros, quos de hoc ſæculo nequam eripuiſti, ad te benignè traxiſti, ut hæreditatem capiant ſalutis. Da illis in virtute & vocatione profectum, & in cunctis fervorem accende. Da, ut viventes per totum mundum laudemus nomen tuum, Domine, & ne unquam claudas ora te canentium, Domine Deus noſter.

Poſtulatio gratiarum.

SIQUIDEM, bone Ieſu, ſine gratia tua nihil boni fieri poteſt, quocirca peto à te dona, & auxilia ad meam, & proximorum ſalutem procurandam neceſſaria. Peto auxilium gratiæ habitualis ſanctificantis. Peto continuas gratias efficaces, excitantes,

& cooperantes. Peto intenſiores habitus virtutum, fidei, ſpei, charitatis, juſtitiæ, prudentiæ, temperantiæ, & fortitudinis.

Largire dona, & fructûs Spiritus ſancti: largire opera miſericordiæ ſpiritualis, & corporalis. Largire etiam gratias gratuitas ad ſalutem proximorum, & amplificandam gloriã tuam. Tribue gratiam orationis mentalis & vocalis, examinis utriuſque, frequentis recollectionis, ſilentii, intimæ tecum unionis, pietatis erga Virginem beatiſſimam, cultûs erga SS. Patronos.

Concede, ut perfectè obſerventur regulæ, & vota paupertatis, caſtitatis, obedientiæ. Auge in me amorem vocationis, & da mihi ſpiritum ſtatûs, & aptitudinem ad omnia ejus munia peragenda. Da virtutes ſolidas humilitatis, mortificationis heroïcæ, & abnegationis in omnibus, ſitim inſatiabilem contemptûs, & injuriarum. Da, ut nunquam te peccato mortali, & veniali deliberato offendam. Da vitam plenam meritis, & tuo amorem ferventem. Da perſeverantiam in Religione, & felicem in optimo animæ meæ ſtatu mortem.

Petitio brevior.

℣. *Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis.*

℟. *A templo ſancto tuo quod eſt in Jeruſalem.*

ORATIO.

DEUS, qui nos à ſæculi vanitate converſos ad braviū ſupernę vocationis accēdis, pectoribus noſtris purificandis illabere, & gratiam nobis, quâ in te perſerveremus infunde; ut protectionis tuæ muniti præſidiis, quod te donante promiſimus impleamus, & noſtræ profeſſionis executores effecti, ad ea, quæ perſeverantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Actus ad Virginem beatiſſimam, & Sanctos Patronos.

Formula dedicandi ſe beatiſſimæ Virgini.

SANCTA Maria Mater Dei, & Virgo immaculata: Ego N. peccator viliſſimus, undequaque puriſſimo conſpectu tuo indigniſſimus, impulſus deſiderio tibi ſerviendi, ac fretus pietate tua ſingulari, coram benedicto Filio tuo, & curia cœleſti univerſa, dedico me tibi hodie in ſervum, & mancipium tuum, eligoque te in ſingularem meam Dominam, Matrem, & Advocatam, & firmiter propono, me nunquam te derelicturū, neque contra te aliquid unquam dicturum, ſed ſemper tuum honorem defenſurum.

Te itaque, Virgo ſacroſancta, per ſanguinem unigeniti Filii tui Ieſu Chriſti oro, ut me inter alios tibi devotos in ſervum perpetuum admittere digneris, adſiſque mihi in omnibus neceſſitatibus meis, & ſuper omnia non me deſeras in hora mortis meæ.

Chriſtus proprio ore dictavit in Regula Salvat. cap. 5. has duas Orationes.

OMNIPOTENS ſempiterne Deus, qui pro nobis de caſtiſſima Virgine naſci dignatus es, fac nos, quæſumus, tibi caſto corpore ſervire, & humili mente placere.

ORAMUS te, piiſſima Virgo Maria, mundi Regina, & Angelorum, ut eis, quos purgatorius examinat ignis, impetres refrigerium, peccatoribus indulgentiam, juſtis in bono perſeverantiam, nos quoque fragiles ab inſtantibus defende periculis. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Beatiſſima V. M. hæc dixit S. Birgittæ lib. 1. ejus Revelat. c. 8. Sic laudare debes me.

BENEDICTUS ſis tu Deus creator omnium, qui in uterum Mariæ Virginis deſcendere dignatus es.

Bene-

Benedictus ſis tu Deus, qui cum Maria Virgine eſſe ſine gravamine voluiſti, & de ea immaculatam carnem ſine peccato ſumere dignatus es.

Benedictus ſis tu Deus, qui ad Virginem cum gaudio animæ ejus veniſti, & ſine peccato de ea proceſſiſti.

Benedictus ſis tu Deus, qui Mariam Virginem Matrem tuam poſt Aſcenſionem tuam crebris conſolationibus lætificâſti, & per te ipſum eam conſolando viſitâſti.

Benedictus ſis tu Deus, qui corpus, & animam Mariæ Virginis Matris tuæ in cœlum aſſumpſiſti, & ſuper omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocâſti: miſerere mei propter preces ejus.

Devota ad B. V. commendatio.

MEMORARE piiſſima, & glorioſiſſima Virgo Maria, Mater miſericordiarum & totius conſolationis; à ſæculo non eſſe auditum, quenquam ad tua præſidia currentem, tua implorantem auxilia, aut tua petentem ſuffragia, à te, Virgo Maria, derelictum. Idcircò tali animatus fiducia, ad te Virgo Virginum, Regina cœlorum, & Domina Angelorum, ò Maria Mater Domini noſtri I. C. confugio; ad te Stella maris curro; coram te miſer gemens, & tremens aſſiſto.

Noli, ò Domina mundi, clementiſſimas aures tuæ pietatis ob ingratitudinem meam, ad clamorem meum claudere. Noli, Mater

omnium, ab omni benignitate me excludere: ſed benignè fac mecum propter nomen ſanctum tuum. Noli porta cœli ob ſcelera mea jugiter obſerari: ſed reporta me ad portam gratiæ, à qua ingratus exivi, per quam tu mundo vitam & ſalutem reportâſti.

Noli, Regina gloriæ, ob tuæ celſitudinis gloriam, mei peccatoris obliviſci, ſed memor eſto fragilitatis meæ, & adjuva me propter magnitudinem gloriæ tuæ. Noli ſolitam pietatis tuæ manum retrahere, ſed tolle quod metuo, largire quo careo, indulge quod offendo. Noli æterni Verbi Mater verba mea deſpicere, ſed audi propitia, & exaudi me miſerum ad te in hac lacrymarum valle clamantem, nunc & ſemper, & in hora mortis meæ: O clemens, ò pia, ò dulcis Virgo Maria.

Pro felici morte ad B. Virg.

O Dulciſſima Ieſu Mater Virgo Maria, Patrona mea, viſceribus miſericordiæ plena, ſuccurre mihi miſero peccatori, antequam mors ſubitanea, & improviſa ſuperveniat, ne ſubitò & imparatus de hoc mundo tranſeam.

Ora pro me Maria Virgo benedicta, ob unigeniti Filii tui D. N. I. C. paſſionem ac mortem amariſſimam, ut peccati deteſtatione, diaboli & operum ejus abrenuntiatione, vera contritione, pura & humili confeſſione, pœnitentiâ & ſatisfactione, digna Dei acceptione, & proximi dilectione, Fi-

lio

lio tuo reconciliatus de hoc mundo tranſeam.

Et fac mecum miſericordiam tuam, ô B. V. M. Mater Dei, in illa tremenda hora, quando ſpiritus vitales deficient, & mortua lingua non poterit invocare te; neque oculi mei lucem capere, aureſque meæ nulli voci pateſcent. Memor eſto, ô Maria, precum, quas nunc fundo ad aures tuæ pietatis, & ſubveni mihi in illa ultima hora neceſſitatis meæ, ut liber à miniſtris diaboli, collocer cum Chriſti fidelibus Filii tui ſervis & amicis. Amen.

Ad Angelum Cuſtodem.

ANGELE Dei ſacratiſſime, mihi à Deo in cuſtodiam deputate, gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, quæ mihi in corpore, & anima unquam exhibuiſti.

Laudo & glorifico te, quòd mihi miſerrimo tam fideliter aſtare, atque me contra omnes hoſtium inſultus tueri dignaris.

Benedicta ſit illa hora, quâ mihi in cuſtodiam datus, & in defenſorem, atque Patronum deputatus es.

Benedicta ſit tua in me charitas, omniſque tua ſolicitudo, quâ ſalutem meam promovere non ceſſas.

In recompenſationem omnium obſequiorum mihi à juventute exhibitorum, offero tibi nobiliſſimum cor Ieſu Chriſti: rogans mihi ignoſci, quòd toties ſanctis tuis inſpirationibus renitendo te contriſtaverim: fir-

miter

miter nunc propono tibi obedire, Deoq́ue meo fideliter ſervire.

Ad S. Joannem Evangeliſtam pro conſervanda caſtitate.

ANtiphona. Iſte eſt Ioannes, qui ſupra pectus Domini in cœna recubuit: beatus Apoſtolus, cui revelata ſunt ſecreta cœleſtia.

℣. Hic eſt diſcipulus.

℟. Quem diligebat Ieſus.

ORATIO.

PECTORIS illius delicias, & diviniſſimi cordis dulcedinem, ſupra quod feliciſſimè decubiſſi S. Ioannes, ad nos quoque famulos tuos feliciter extende; ut, abjectis mundi illecebris, in puro Chriſti amore quieſcamus. Per &c.

Ad S. Joſephum.

ANtiphona. Salve Patriarcharum decus, & Eccleſiæ ſanctæ Dei Œconomus, qui panem vitæ, & frumentum Electorum conſervâſti.

℣. Ora pro nobis caſtiſſime Ioſeph.

℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

ORA-

ORATIO.

VIRGINUM *Cuſtos*, & Pater S. Ioſeph, cujus fideli cuſtodiæ ipſa innocentia Chriſtus Ieſus, & Virgo Virginum Maria in terris commiſſa fuit; te per hoc utrumque chariſſimum pignus tuum Ieſum & Mariam obſecro, & obteſtor, ut me ab omni immunditia præſervatum, mente incontaminata, puro corde, & caſto corpore Ieſu & Mariæ ſemper facias caſtiſſimè famulari. Per &c.

Votiva ad eundem Sanctum.

SANCTISSIME Ioſeph Mariæ Matris Dei & Virginis Sponſe, periclitantium & agonizantium advocate. Ego N. te hodie coram Ieſu, & Maria Sponſa tua, in Dominum, Patronum, & Advocatum pro tota vita mea, & morte eligo, firmiterque ſtatuo ac propono, me nunquam te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, neque permiſſurum, ut aliquid contra tuum honorem unquam agatur.

Suſcipe me ergo in ſervum tuum, & me Mariæ Sponſæ tuæ in perpetuam protectionem, & in æternas Ieſu miſericordias commenda: adſis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes offero in perpetuum, ad majorem Ieſu, Mariæ, & tuam gloriam,

nec

nec me deſeras in hora mortis, ad quam te nunc ſanctum Patronum invito: ut tunc quod poſſibilitas mea non obtinet, tui mihi interceſſione donetur per Ieſum Deum animæ meæ.

Gratias tibi Deus meus, pro omni donorum theſauro, quem in Ieſum, Mariam, & S. Ioſephum effudiſti.

Gratias tibi ago, dulciſſime Ieſu, & tibi SS. Virgo Maria pro omni amore, & benevolentia, ac honore, quo ſanctum Ioſephum complexi eſtis.

Gratias tibi SS. Ioſeph pro omnibus laboribus & doloribus, quos pro Ieſu, & Maria libentiſſimè ſuſtinuiſti.

Gratias vobis omnes Sancti, & Sanctæ Dei, quæ peculiari ſtudio Ieſum, Mariam, & Ioſephū coluiſtis: adeſte mihi vos omnes unà cum Ieſu, Maria, Ioſepho ſemper, ſed potiſſimùm hinc migranti.

Per merita agni immaculati Ieſu Chriſti, ex quo eſt fons omnis puritatis, & per immaculatam Conceptionem, SS. Virginitatem, & innocentiſſimam Puritatem beatæ ſemper Viginis Matris Dei Mariæ, & interceſſionem caſtiſſimi Sponſi ejus Ioſephi emundetur, & immaculatum conſervetur cor & corpus meum.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti.

Ad S. Barbaram.

Henricus Koch ad oſſa uſque exuſtus, ſequenti Oratione meruit eſſe ſuperſtes.
Sur. 4. Dec.

O Sanctiſſima Virgo Barbara, quodcunque Sponſi tui viribus potes, mihi in mortis articulo, obſecro, ut ſuppedites; adjuva me miſerum, ne in peccatis moriar; effectum tunc habeat tua interceſſione primitùs à Chriſto tibi facta promiſſio, cùm fidem ejus tuo ſanguine conſecrares. Redeat in memoriam Sponſo tuo virgineus collo tuo exuberans ſanguis: recordetur ardentiſſimæ tuæ charitatis, nec animam meam à corpore exire permittat, niſi confeſſione expiatam, & SS. Euchariſtiæ Sacramento refectam. Amen.

Ad S. Patronum, cujus nomen in baptiſmate ſortitus es.

O Beatiſſime N. Patrone fideliſſime, invictiſſime miles purpurati exercitus, ſubſterno me tibi in ſervum perpetuum: commendo vitam, & mortem meam, maximè autem extremum ſpiritum meum.

Obſecro, mi Patrone ſanctiſſime, per amorem, quo tam ferventer Deo adhæſiſti, ut nunc liberari poſſim à cunctis malis animæ & corporis, ac te duce & comite, ſecurior pervenire merear ad vitam æternam.

O Deus omnipotens & miſericors, nomen meum mellifluo nomini tuo digneris ſubſcribere in libro vitæ, & qui me famulum tuum Sancti tui N. nomine voluiſti gaudere, da, ut in omnibus tibi placitis ejus veſtigiis inſiſtam, & tandem cum illo beatiſſimam faciem tuam contemplari valeam.

Modus honorandi quemcunque Sanctorum in ejus feſtivitate.

O Deus æterne, infinitarum perfectionum author, adoro te creatura tua, ut ſupremum rerum omnium Dominum, & principium omnium donorum, naturæ, gratiæ, & gloriæ, quibus Sanctum N. in terra ornâſti, & nunc ornas in cœlis.

Gratias tibi bone Ieſu, gratias ſanguini tuo, ex quo omnia Sancti hujus merita fluxerunt.

Gratias tibi, ô Patrone fideliſſime, ob illum amorem, quo divinam Majeſtatem olim in terris, & nunc amas in cœlis. Gratias tuo benedicto cordi, gratias ſanguini (ſi eſt martyr) quem effudiſti.

Gratias ob tot exempla virtutum nobis relicta, & beneficia multis per merita tua collata.

Bene-

Benedicta ſit B. V. Maria, benedicti Sancti Patroni, & Angeli Cuſtodes, quorum ope ad hanc paradiſi gloriam perveniſti.

Confundor & erubeſco, quòd vitiis meis ſim adeò tibi diſſimilis, & præſertim tuæ puritati.

Recipio te in Patronum & Advocatum meum, ac me tibi trado in ſervum, & clientem in vita, & in morte.

O S. Patrone, cœli Princeps, per amorem Ieſu & Mariæ, impetra Eccleſiæ ſanctæ pacem, omnium Infidelium, Hæreticorum, ac peccatorum converſionem.

Offero tibi, ò SS. Trinitas, merita omnia SS. Patroni mei ad guſtum diviniſſimi cordis tui, & gaudeo de omni amore & ſervitio, quod exhibuit tibi fidelis iſte ſervus tuus.

Offero preces omnes, quæ in ejus honorem funduntur, ut ante tribunal tuum, altiſſime Deus, præſententur, & per eas mihi benefacias.

Gratulor tibi, ò S. Patrone, de omni honore & cultu, quem in terra habes, & quem in regno gloriæ conſecutus es.

Actus Antemeridiani.

MEMENTO Domine, per viſcera miſericordiæ tuæ, per merita Filii tui, per merita beatiſſimæ Virginis Mariæ ac omnium Sanctorum Electorum tuorum & imprimis Eccleſiæ Sponſæ tuæ: auge in ea fidei puritatem, & labore virorum Apo-

ſtoli-

ſtolicorum dilata eam toto orbe terrarum.

Da ſummo Pontifici noſtro N. Spiritus ſancti abundantiam, ut populo ſibi commiſſo verbo, & exemplo præluceat. Intende oculos pietatis tuæ in univerſos Eccleſiæ Præſules & Paſtores, & fac eos ſuper gregem ſibi commiſſum fideliter excubare.

Adeſto Parochis, Presbyteris, & omni Clero, ut nulli præbeant ſcandali occaſionem, diligant puritatem, & ea ſequantur, quæ pacis ſunt.

Eſto propitius omnibus Religioſis, da illis continuum in virtute profectum, votorumque, ac regularum exactiſſimam obſervantiam.

Effunde miſerationes tuas, Domine Princeps Regum terræ, in omnes Reges, & Catholicos Principes, eiſque tribue in obedientia fidei, & Eccleſiæ perſeverantem famulatum, ſubditorum curam, juſtitiæ zelum, & obſervantiam mandatorum tuorum.

Da Virginibus continentiam & caſtitatem, conjugatis ſanctimoniam, pœnitentibus indulgentiam, viduis & orphanis ſuſtentationem, peregrinantibus reditum, navigantibus portum, juſtis perſeverantiam, bonis ut melioris fiant, tepidis ut ferveſcant, malis & peccatoribus, qualem me dolens eſſe confiteor, ut convertantur.

Conſerva cœlum in ſalubritate, terram in fertilitate, mundum in providentia ex omni parte ſufficienti.

Reſpice omnes ægrotos, tentatos, afflictos,

ctos, agonizantes, incarceratos, & in aliquo periculo, vel neceſſitate conſtitutos: da illis auxilium & conſolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & ſalutem illorum.

Miſerere, Domine, omnium conſanguineorum meorum, affinium, amicorum. Miſerere inimicorum meorum, quos intimè amore tui diligo. Miſerere omnium, quos ego ſcandalizavi & offendi.

Reſpice etiam, clementiſſime Domine, Paganos, Turcas, Idololatras, Hæreticos, Schiſmaticos, Iudæos, & gentes omnes à fide alienas; colluſtra eas, Domine, veritatis tuæ ſplendore, ne pereant tot imagines tuæ, pro quibus pretioſus Filii tui ſanguis effuſus eſt.

Memento demum, Rex æterne, cui omnia vivunt, animarum omnium fidelium defunctorum, præcipuè earum, quæ ſuis carent ſuffragiis, & pro quibus orare teneor. Extingue earum ardorem optato rore miſericordiæ tuæ, & citò purgatas in conſpectum tuum admitte.

Pro me ipſo tandem infeliciſſimo peccatore clementiam tuam humillimè imploro. Miſerere mei ſecundùm magnam miſericordiam tuam Dona mihi vitutes ſtatui meo neceſſarias. Da terrena deſpicere, & amare cœleſtia.

Actus Meridiani.

O Candor lucis æternæ, Domine mi Ieſu! ò ignis, qui dulciter ardes, ſecretè luces, ſuaviter odoras! quando nox iſta ſicut dies illuminabitur, in qua tuo in lumine videbo lumen tuum.

O quando veniet dies illa, cui nox non ſuccedit, quæ temporum vices neſcit, ſed ſemper lucet, & dieſcit!

Quando, mi ſuaviſſime Ieſu, flammis tuæ immenſæ charitatis inflammatus ego te ſolo, & te ſolum ardere incipiam? quando ardeſcet pigrum frigus meum igne tuo, & accenſus in te, parvus erit mihi omnis amor, quo creatura quævis diliget te? quando, mi Ieſu, vitali amoris tui morte moriar, & in igne tuo conſumptus favilleſcam, abiboque in cineres dilectionis tui?

O Domine, quando ero tuus totus, & tu meus? quando ſuſpenſus de te, deficiam à me, & tranſibo in te, quando in loco tabernaculi admirabilis reficiar in admiratione gloriæ tuæ? quando guſtabo, & videbo quàm ſuavis ſis, Domine Ieſu?

Quanti mercenarii abundant in domo patris mei panibus, & ego hic fame pereo! ò ſi citiùs poſſem ſurgere, & ire ad Patrem meum! Quamvis verò iſte panis non ſit dandus canibus, quorum unum me meum facit peccatum; attamen & catelli edunt de micis, quæ cadunt de menſa dominorum ſuorum.

O Deus cordis mei! quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te fontem vivum.

Quis indicabit mihi, quem diligit anima mea, ubi paſcat, ubi cubet in meridie? & quando requieſcam in meridie illo, meridie jucunditatis, & lætitiæ? O meridies præclarus & pulcher, neſciens veſperum, non habens occaſum!

Veni ſuſpirata quies amantis animæ meæ, ut nulli mihi dies, nullæ noctes eant ſine te, nullus mihi ſomnus, nulla requies ſine te; te ſolùm eſuriam & ſitiam, qui paſceris inter lilia, mi Ieſu ſuaviſſime.

Actus Pomeridiani.

O Bonitas, ò miſericordia mea, Deus meus! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tribuiſti mihi? en viliſſimus terræ vermiculus immenſas tibi gratias ago.

Quia ex æternitate vidiſti, & dilexiſti me (ut de tua miſericordia ſpero) me ad gloriam tuam efficaciter elegiſti, & per convenientia media ad eam prædeſtinâſti.

Qui per creationem me ex nihilo condidiſti, ad tuam imaginem, & ſimilitudinem feciſti, & innumeris donis in anima & corpore ditâſti.

Quia me, & omnia propter me tam longa duratione conſervas, ſine cujus actuali concurſu in nihilum rediremus, nec poſſemus uno momento ſubſiſtere.

Quia me pretioſo vulnerum tuorum ſanguine

meum in dies ruinam minatur, mors ſemper inſidiatur, & mox poſt lucem in tenebris ſternam lectulum meum; ideo dum clau-dentur oculi mei, lingua etiam mea, & cor meum in tuis deficient laudibus. Proinde, mi Deus, quia te vitam meam, centrum cordis mei, unicum animæ meæ delicium, in ſepulchro dormiens & putreſcens, non amplius laudare, & amare potero: ideo omnia bona opera, poſt exitum meum è vita hac, tibi in toto mundo impendenda, nunc offero & dedico.

Præcipuè offero tibi, mi Deus, omnium ſanctorum Angelorum ac hominum laudes tui, adorationes, amores, & omnes actus bonos, tibi ſive in via, ſive in patria exhibendos.

Offero omnium Electorum tuorum perſecutiones, dolores, mortificationes, & omnia martyria. Omnia demum Sacrificia in toto orbe celebranda.

Inſuper, dilecte Ieſu, hoc adjicio deſiderans corde affectuoſo, ut quando corpus meum fuerit in pulveres minutiſſimos redactum, & lapide clauſum, ut videlicet, de qualibet particula minutiſſima vox amæna laudis, & intenſiſſimi amoris tui exurgat; quæ duriſſimum lapidem penetrans, cælorum altitudinem tranſcendat, & uſque ad extremum judicii diem vivæ laudis præconium extollat, donec in reſurrectione beata corpus & anima pariter unita, in tuæ laudis glorificatione copulentur.

Actus euntis dormitum.

CREDO, Domine, quicquid de te credit S. Romana Eccleſia, & quicquid illa damnat ego damno, & anathematizo, imò pro hac fide ſunt paratus, ac opto mori.

Spero, Domine, etiamſi vilis, indignus, & abjectus homuncio in abyſſo miſericordiarum tuarum, & in ſanguine tuo cum tanta charitate pro me effuſo, quia me ſalvum facies, & in carne mea videbo te Deum Salvatorem meum.

Gratias tibi, Domine, pro beneficiis propriis, pro beneficiis communibus: gratias tibi pro beneficiis cuicunque creaturæ hodie conceſſis.

Doleo, mi Ieſu, quòd te ſummum bonum, bonum infinitum, bonum amabiliſſimum toties hodie, & tam graviter offenderim, & doleo ex corde non tam propter amiſſionem cœli, aut metum inferni, ſed ob amorem tui ſolius præcipuè.

Deteſtor ſimul, & abominor peccata totius mundi hodie præcipuè commiſſa. Opto ex animo, ut compenſari aliquatenus meo ſanguine poſſint.

Proteſtor coram te, Domine, quòd millies potiùs impendere eligam vitam, quàm poſthac ulli peccato etiam veniali deliberato conſentiam. Hucuſque ſit terminus delictorum meorum, & non ultra in æternum.

Parco, Domine omnibus, qui me aliqua mole-

moleſtiâ in vita affecerunt, & eos propter te ſincerè amo.

Offero me ad omnem nutum divinæ voluntatis tuæ. Viſnè bone Ieſu ut hac nocte moriar? lubens moriar. Offero me ad omnia mala pœnæ toleranda, renuncians judicio, voluntati, amori meo proprio.

Et quia vitæ & ſalutis incertus, velut ſepulchrum ingredior ſomnum capturus, voveo (ſi eſt Religioſus,) coram tota curia cœleſti, Paupertatem, Caſtitatem, & Obedientiam.

Omnia quæ feci, aut facere debui, ſubſterno pedibus Ieſu. Et quia non implevi menſuram meritorum meorum, quam hodie implere debui, inveſtio me ſuperexceſſivo ſanguine Domini Ieſu, quia quod potuit ſanguinis guttâ, redemit undâ.

Sacratiſſima JESU *&* MARIÆ *nomina veſperi ante ſomnum digito in fronte efformare contra mortem repentinam, docuit ipſe Chriſtus Dominus S. Edmundum Cantuar. Archiep. Tu ſimiliter fac.*

PER ſignum ſantæ Crucis de inimicis noſtris libera nos Deus noſter (hoc ter dicat) Procul recedant ſomnia, & noctium

phantaſmata: hoſtemq́ue noſtrum comprime, ne polluantur corpora.

Dignare Domine nocte iſta ſine peccato nos cuſtodire: Miſerere mei Deus ſecundùm magnam miſericordiam tuam.

Pax Domini noſtri Ieſu Chriſti, & virtus ſacratiſſimæ Paſſionis ejus, ſignum S Crucis, & titulus triumphalis *Jeſus Nazarenus Rex Judæorum*, integritas quoque B. M. V. cuſtodia SS. Angelorum, & ſuffragia omnium Electorum ſint inter me, & omnes inimicos meos.

O cor Ieſu dulciſſimum, tibi commendo hac nocte cor & corpus meum, ut in te dulciter requieſcat. Et quoniam ego obdormiturus Deum laudare nequeo, hoc tuum, mi Ieſu, ſuaviſſimum Cor pro me ſupplere dignetur

Ieſus Nazarenus Rex Iudæorum præſervet me à ſubitanea morte: Ieſu ſis mihi Ieſus: Virgo Maria ſis mecum in via. Omnes Sancti,& Sanctę Dei intercedite pro me.Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.

Ieſu, Maria, Ioſeph, dono vobis cor, & animam meam.

S. Gertrudis, cùm quodam tempore dormire non poſſet, hanc Orationem à Chriſto di. dicit lib. 3. cap. 25.

PER tranquilliſſimam ſuavitatem, quâ ab æterno in ſinu Dei Patris accubuiſti: & per

& per amœniſſimam pauſationem in utero virginali, quâ novem menſibus quieviſti: & per jucundiſſimam delectationem, quâ unquam in amante aliqua anima dignatus es deliciare: rogo te, miſericordiſſime Deus, ut non ad meum commodum, ſed ad æternam laudem tuam mihi concedere digneris aliquantam requiem, quâ laſſata membra corporis uſui exercitationis reſtituantur.

Actus brevis pro defunctis.

MISERERE piiſſime Ieſu, miſerere & reſpice de ſede magnitudinis tuæ ad miſeras animas in purgatorio detentas, quia tibi propriū eſt miſereri ſemper, & parcere. Miſerere gemituum, miſerere lacrymarum, quas ad te fundunt, & condona eis pœnas peccatis ipſarum debitas.

Præcipuè verò animabus fratrum, amicorum, & benefactorum meorum: animabus bello, peſte, fame ſublatorum: item pauperum, egenorum, & quorum nulla extat memoria: ac demum illorum, quos à me juvari vis: per Sanguinem totius corporis tui, per crucem & mortem tuam, per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Miſſæ Sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in toto mundo facta. Requiem æternam dona eis, miſericordiſſime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requieſcant in lumine viventium, videntium, & amantium te in æternum. Amen.

CAPUT IV.

SOLITUDO,

Seu quotidiana familiaris cum Deo Viatoris converſatio.

O Anima ſancta ſola eſto, ut ſoli omnium ſerves te ipſam. S. Bern.

HANC brevem ſolitudinem, & ſeceſſum ſuadent tibi, Viator, non tantùm mundi hujus miſeriæ, ſed ipſius ſolitudinis deliciæ. Quid enim poteſt deeſſe deliciarum homini, cum illic adeſt, cujus deliciæ ſunt eſſe cum filiis hominum. Quod per Iſajam Dominus promiſit dicens: *Ponet deſertum ejus quaſi delicias, & ſolitudinem quaſi hortum Domini, gaudium & letitia invenientur in ea.* Unde in hac ſolitudine de perenni divinitatis fonte limpidiſſimis conſolationibus affluens S. Benedictus, non ſemel *in uno ſolis radio totum mundum collectum conſpexit.* Et S. Ignatius in eadem ſolitudine internâ ſuaviſſima cœli gaudia libans, erumpebat

pebat in hæc verba: *Quam ſordet mihi terra, dum cœlum conſpicio!* Ideo Hieronymus ſæpius de ſuo deſerto: *Mihi cætera carcer, & ſolitudo Paradiſus*. Ut ergo anima his poſſit vocare deliciis, fugiendo hominum contubernium, & cum ſolo Deo habens commercium, ſcire refert ad quem ſe locum conferet. Gemina eſt ſolitudo, altera exterior corporis, altera interior animi. Prima, ſecundùm Aſcetas, eſt locus remotus in abdito receſſu, vel extra urbem, à familiæ ſtrepitu, & inanium rerum agitatione: unde ille præcurſor Domini S. Ioannes Baptiſta, inter natos mulierum maximus, ab incunabulis ſolitudinem adivit, pluribuſque annis coluit. S. Magdalena licèt ſingulari gratia Dei prædita fuerit, tamen totum vitæ ſuæ tempus poſt paſſionem Chriſti, videlicet triginta annos in ſpelunca quadam tranſigere voluit.

Carolus Imperator, ut ſolitudine liberiùs frueretur, Regnum ſuum in Philippum filium derivavit, de quo ſic teſtantur Annales: Carolum majorem fuiſſe in ſua Eremo, quàm in Imperio. Ejus nepos Philippus morti vicinus in hæc verba prorupiſſe dicitur: *utinam corona caput non cinxiſſet! pœnitet fuiſſe Regem: meliùs in aliquo deſerti angulo, extra mundanorum negotiorum tumultum vixiſſem*.

Potes tali frui ſolitudine etiam in populoſa civitate, qualem ſibi fabricata eſt Iudith, de qua ità ſacri Annales: *In ſuperioribus domus ſuæ fecit ſibi ſecretum cubiculum, in quo cum puellis ſuis clauſa morabatur.*

tur. Non eſt igitur, ut ſis ſolus, excuſationi locus, quia ubique eſt ſolitudini locus.

Altera eſt ſolitudo non loci, ſed animi, non montium, ſed mentium, non eremi, ſed cordis. Non te ab hominibus ſejungas, ſed cum Deo conjungas: non receſſus ab urbibus, ſed acceſſus ad cœlum, attentâ meditatione faciet te ſolitarium. *In populoſa urbe*, inquit Petrus Damiani, *amor artifex ſolitudinem reperit*. Ideo nullum vitæ genus eſt adeò negotiis addictum, adeò curis implicitum, in quo ſolitudo animi, mentiſque ſeceſſus nequeat reperiri. Quare in turba, itinere, conviviis etiam, faciat ſibi cogitatio ſecretum, faciat ſolitudinem, & familiarem cum Deo converſationem.

Si ergo ſecedere non potes ad hebdomadas aliquot; ſi non potes ad aliquot dies animum colligendi gratiâ, ſaltem horâ unam, aut alteram concede Deo loquenti in ſolitudine ad cor. Benè ſuaſit cuidam Hieronymus: *Adhibe tibi in urbe ſolitudinem, & remotus ab hominibus junge te Deo*. Nam talis ſolitudo eſt quidam paradiſus cœleſtis voluptatis, eſt via recta ad cœlum, conſcientiæ cathedra, magiſtra ſilentii, eſt nuptialis thalamus, in quo ſancti Spiritus annulus tribuitur, & cœleſti Sponſo felix anima fœderatur.

DIE

DIE DOMINICO.

Meditatio.

De Beneficio Prædeſtinationis.

Prælud. 1. Statue te coram Deo, in quantum Prædeſtinator eſt, cui ſoli cognituseſt numerus prædeſtinatorum, & præſcitorum.

Prælud. 2. Pete, ut poſſis cognoſcere media ad finem prædeſtinationis conſequendum.

Punctum 1. CONSIDERA hoc beneficium non eſſe commune, ſed peculiare, eorum dumtaxat, qui ab æterno electi sũt à Deo ad vitã æternam, quod eſt omnium beneficiorum maximum, non ſolùm quia datur ante omne meritum, ſed quia cęterorum eſt fundamentum.

2. Cogita tecum: Quis ſcit, an nomen meum ſcriptum eſt in libro vitæ, vaſnè ſum in honorem, an in contumeliam, hædusnè, an agnus; Ingeſſit olim hanc cogitationem S. Bernardus Fratribus ſuis dicens: *Quis ſcit an omnium veſtrum, quos hic video, nomina ſcripta ſint in libro vitæ? Multi enim ſunt vocati, pauci verò electi.*

3. Admirare tam ſublimem finem creationis tuæ, ut in æternum fruaris Deo, vivas cum Deo.

4. Rumina, & expende tam magnam Dei propter te reſolutionem, ac impenſam

ſumptuoſiſſimam ; quam , ut ſcopum æternæ prædeſtinationis aſſequereris , in vita ſua contemptiſſima , & morte probroſiſſima oſtendit .

5. Colloquere cum Domino Deo : Homo vanitati ſimilis factus eſt , & quomodo , mi Domine , reputas eum , & apponis erga eum cor tuum , ut inhabitet in domo tua omnibus diebus vitæ ſuæ , qui es te ipſo beatiſſimus ac feliciſſimus ?

6. Interroga divinam Clementiam : Quis effecit , quia homo gratus factus eſt in oculis Dei , qui dignus erat æterno odio iræ Dei ? unde illi , quia è maſſa æternæ perditionis ac reprobationis eum divina bonitas ſecrevit , qui merito ſuo eidem cum reliquis præſcitis involvendus erat ?

7. Teſtare cœlum & terram , quòd majori cum homine Dominus miſericordia uſus ſit, quàm cum omnibus Angelis apoſtatis .

8. Alloquere iterum Dominum Ieſum , & dic : Quæ tua, mi Domine , liberalitas & humanitas ? potuiſti hominem cum reprobis Angelis ſupplicio damnare perpetuo ; & ecce non tantùm pepercisti illi , verùm etiam decreviſti pro illo homo fieri , & cum omni opprobrio mori .

9. Interroga te ipſum , quid pro his omnibus Domino Deo retribuiſti ? Heu ! reddidiſti mala pro bonis , quia toties tam graviter , tam impudenter Dominum tuum offendiſti .

10. Defle igitur cum gemitu cordis tui, quia divinæ vocationi & ordinationi reſtitiſti,

ſti, & auxilia contempſiſti, Sanctorum & Angelorum ſocietate te indignum feciſti, odium & indignationem SS. Trinitatis incurriſti, fructu vitæ & paſſionis Domini te privâſti.

Pro colloquio.

Actus Contritionis.

HEU me miſerum! quid cogitavi, quid dixi, quid nunquam feci demens? Peccavi contra rationem, contra conſcientiam, & in quem, & quis?

Egonè vile & projectum cadaver auſus ſum, & qua fronte impudens, in ipſius Numinis, & Angelicarum mentium conſpectu, ſcelere meo impetere Creatorem meum, qui me ex nihilo fecit, Redemptorem, qui me ſanguine redemit, Prædeſtinatorem, qui priuſquam me formâſſet in utero, novit me, & antequam ex illo progrederer recordatus eſt in ſua æternitate nominis mei, quaſi guttulæ in vaſto mari, & arenulæ in univerſo hoc?

O me infelicem! ergonè pro momentanea voluptate infamis mercator, Deo contempto, æternos mihi ignium inferorum cruciatus compârarim! Ah pudet me mei, etſi nemo alius conſcius foret; quid verò erit, cum toti mundo revelabuntur fœditates ac turpitudines meæ?

Sed quàm immani ingratitudinis vitio

ſcelus eſt à me perpetratum in eum, qui me tot beneficiis prævenit ac proſecutus eſt! Quid? tot beneficia contempſiſſe me amaro recordor animo: ò me ingratiſſimum!

O Deus meus! peccavi: jam non ſum dignus intueri altitudinem cœli, non ſum dignus vocari creatura tua. Quid tamen faciam miſer, quo fugiam à facie iræ tuæ? cui conquerar, ò Domine, omnia mala adverſum me, niſi tibi Salvatori & Redemptori meo?

O bone Ieſu, ne permittas me damnari, quem pretioſo ſanguine redemiſti. Manus tuæ, Domine Ieſu, fecerunt me; manus, inquam, illæ, quas cruci affixas tenes pro me: ergo opera manuum tuarum ne deſpicias, vulnera manuum tuarum precor, ut aſpicias: ecce in manibus tuis deſcripſiſti me, fac ut nomen meum beatæ prædeſtinationis liber per totam æternitatem adſcriptum retineat.

Spero tamen, mi Domine, in bonitate & miſericordia tua! Quid ſpero? Te ipſum. Animant me omnes miſerationes tuæ, quas mecum ab infantia exercuiſti, ut non ceſſem ſperare in te. Appello viſcera tua paterna, appello miſericordiam tuam, appello illum actum, quo crucifixus pro peccatoribus orabas, quo peccatores ex viſceribus divinæ tuæ miſericordiæ ſalvare decernebas. Et ſpero in miſericordia illa, quòd ego ſim ſalvandus.

Actus Amoris Dei.

O Bonitas infinita Deus meus! ecquid eſt homo putredo & cinis, ut tu ab æterno ad ſalutem, & beatitudinem æternam eligeres illum, ac prædeſtinares? unde invenit hanc gratiam in oculis tuis, quòd oſtendere volueris divitias miſericordiæ tuæ in illo? Cur unum, mi Domine, vilem & inutilem homuncionem elegiſti & aſſumpſiſti, & innumeros Angelos, qui ſemel tantùm peccaverunt, reliquiſti & projeciſti?

Tunè, mi Deus, ſuper hujuſcemodi peccatore dignum duxiſti aperire oculos tuos? Tibinè, mi Salvator, ab æterno nos lutea vaſa cordis fuimus, ut non veniremus in oblivionem coram te? Tantinè nos æſtimâſti viliſſima mancipia tua, rebelles tuos inimicos, immemor ſcelerum, ingratitudinum, ac vilitatum noſtrarum? Quid aliud in nobis invenimus, niſi omnimoda impedimenta, & obſtacula æternæ ſalvationis, tuæ fruitionis, tui ſuaviſſimi complexus?

Quomodo te non exaltabo Deum meum? quomodo non benedicet tibi anima mea? quomodo tota ſe non eviſcerabit in dilectionem bonitatis, & charitatis tuæ? O bonitas! ò benignitas!

Utinam ſemper te dilexiſſem, ſuperoptime Deus, ex quo ſum homo; quia tu me dilexiſti ex quo es Deus! utinam te magis ac magis diligam, quia eripuiſti animam meam de morte.

En ergo, Salvator piiſſime, minimus ſervorum tuorum in timore & tremore ſupplico tibi, ne me projicias à facie tua, nec à participatione ſacratiſſimæ Paſſionis tuæ, ſed juxta magnam miſericordiam tuam da mihi congrua ſalutis media, *ut in æternum* cum Electis tuis miſericordias tuas concinam.

FERIA SECUNDA.

Meditatio.

De Beneficio Creationis.

Prælud. 1. Conſtitue te coram Deo, & imaginare teipſum quaſi vas quoddam recenter manibus Dei efformatum. Cogita tecum quo fine.

Prælud. 2. Pete, ut finem, ad quem creatus es, cognoſcere poſſis, & ad illum pervenire.

Punctum 1. CONSIDERA bonitatem Dei, quanta fecit animæ tuæ: noviſti quòd ante annos paucos nihil fueris, & nullibi. Ecce elegit te Deus ex millibus, imo infinitis poſſibilibus, & condidit in hunc mundum, ut theſauris bonitatis ſuæ te ditaret in tempore, & æternitate.

2. Ad imaginem & ſimilitudinem ſuam fecit

fecit te, quem ante prævidit vilem & inutilem; indignum & ingratum, inimicum ſibi & exoſum.

3. Creavit Deus animam tuam eo fine, ut cognoſcas eum, illum ames, ei ſervias, & tandem ſalvus fias: finis ſanctiſſimus, nobiliſſimus, celſiſſimus. Quid enim ſuavius, quàm amare amabiliſſimum, quid jucundius, quàm æternùm cum Deo, & in Deo vivere.

4. Aperi oculos, & univerſum mundum uno quaſi obtutu comprehende, in illo omnia tibi ſubjecta reperies. Tibi ſerviunt Angeli, tibi bruta vivunt, diffunditur aër, fluit aqua &c. Vide homo, dicit totus mundus, quomodo amavit te, qui propter te fecit me: Servio tibi, quia factus ſum propter te, ut ſervias illi, qui fecit me, & te; ſi accipis benignitatem, redde humanitatem.

5. Lauda Dominum ob admirabilem potentiam oſtenſam in creatione. Quia nimirum ex nihilo propter te tam multa, tam varia, tam perfecta creavit.

6. Gratias agas pro beneficio exiſtentiæ actualis, quam tibi divina bonitas contulit. Item quòd habueris parentes chriſtianos, ex quibus natus es, non Iudæus, non Paganus, non etiam Hæreticus, ſed Chriſtianus. Quòd natus ſis cum membrorum integritate, complexionis bonitate, non cæcus, non claudus, non monſtrum aliquod.

7. Humilia te ante Deum, & dic: O Domine! ego ſum verum nihil ante te: & quid

quid recordatus es mei,ut creares me, ſciens me graviſſimum fore peccatorem, & tuum ingratum inimicum?

8. Confunde te coram cœlo & terra, & erubeſce, quia toties deturpâſti imaginem Domini Dei tui: quia toties rebellis factus es Creatori tuo, ita ut juſtè poſſit de te tactus dolore cordis intrinſecùs conqueri: Pœnitet me hunc hominem feciſſe.

9. Miraberis,quod creaturæ te hucuſque ſuſtinuerint, confiteberiſque te dignum jam pridem fuiſſe, quem dehiſcens terra ſubrueret, aqua demergeret, ignis conſumeret. Reſume poſtea fiduciam, accurre ad pedes Ieſu, tene illos, nec dimittas, donec miſertus fuerit tui. Proteſtare in poſterum de tua fidelitate & emendatione uſque ad mortem.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

PATER peccavi in cœlum, & coram te; jam non ſum dignus vocari filius tuus, ſed nec creatura tua. Me miſerum! quid feci demens? ubi eſt præcellens illa imago, quâ ſimilitudinem Creatoris mei per omnia gerebam? ob graviſſima facinora, & ſætore peccatorum meorum denigrata eſt ſuper carbones facies ejus; non eſt agnita in plateis cœlorum, erepta eſt à conſortio Angelorum, deputata eſt cum perditis inferorum.

Dicar-

Dicarnè, ò Domine, amplius creatura tua? non ſum dignus creatura tua eſſe, etiam in quacunque pœna conſtitutus. Si enim ego ſolus dęmonum, & damnatorum pœnam ſuſtinerem, non ſufficienter ſecundùm peccata mea punirer.

Nemo tibi Domine tam ingratus extitit, ut ego. Latrones ipſi, & ſacrilegi perfectiùs tibi famularentur, ſi eos tot, ut me, affeciſſes beneficiis. Animalia ipſa pro captu ſuo tibi appropinquant: ſolus ego infinita turpitudine vitæ meæ à te recedo.

Heu me miſerum! quid dicam ò Creator? Creatura tua ſum, en perii: Creatura tua ſum, jam morior. Dominus & plaſmator meus es tu, & nunquam vidi te: tu me feciſti & refeciſti, & nondum novi, imò jam amiſi te? Quid tamen miſer faciam? recurram ad te, ò Ieſu, fontem miſericordiæ.

Expande, ò Domine, expande ſuper hunc nequiſſimum ſervum pallium immenſæ clementiæ tuæ, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere. Non pereat in malitia ſua, quod operata eſt bonitas tua. Quæ enim utilitas in creatione tua erit, ſi deſcendero in corruptionem, & damnationem æternam? Ipſa te vincat charitas ad ſalvandum me, quæ te vicit ad creandum me.

Fac iterum, Domine Ieſu, lutum ex ſputo, & lini oculos meos; ut qui cæcus ſum, videre valeam deturpatam in me imaginem tuam. Iterum atque iterum aperire digneris latus tuum mihi nequiſſimo peccatori, ut oculi mei, qui depręd ati ſunt animam meam, in tuo latere inveniant prædam ſuam.

Reduc,

Reduc, Domine, oculos tuæ Majeſtatis ſuper opus ineffabilis tuæ pietatis. Egò autem contra meipſum armabor, & ero præ cæteris crudelior mihi Iudex. Et quia non ſufficio me deteſtari, contra me univerſum creaturarũ cœtum congregabo, & à qualibet confundi & puniri deſiderabo, quia earum contempſi Creatorem.

Actus Amoris Dei.

SICCINE ò Creator meus, ò bonitas infinita, ò Deus pluſquam amabilis, in charitate perpetua dilexiſti me, & ideo ad imaginem, & ſimilitudinem tuam creâſti me miſerans mei? quomodo ita amantem me redamare potero? Qua in re animum meum, & ingenium nunc occupo, ſi non excogito mille modos, quibus teſtificer me diligere te?

Sed ſuperabundo gaudio, Domine, & infinitas tibi gratias ago, quòd tu ipſemet meum & omnium creaturarum officium ſuppleas in amando te ipſo. Summo etiam gaudio afficior, quòd quicquid creaturæ omnes præſtare conantur tui amore, longè ſit impar tuæ dignitati. Hunc ego ipſum amorem tui ipſius offero tibi in gratiarum actionem, pro omnibus theſauris beneficiorum in creaturas omnes effuſis.

FE-

FERIA TERTIA.

Meditatio.

De Peccatis.

Prælud. 1. Statue te coram Deo, veluti reum aliquem graviſſimorum criminum, qui ſtet ante Iudicem vinctus manibus, & pedibus arctiſſimè conſtrictus.

Prælud. 2. Pete à Deo lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis, & miſeriam agnoſcas, & ut illud tibi ignoſcat, ſi fortaſſis eo animam tuam aliquando contaminaveris.

Punctum 1. COGITA quid ſit peccatum mortale. Eſt offenſa, & contemptus Dei ſummi boni, imò voluntas perdendi Deum, ſi perdi poſſet, eumque perimendi quidam conatus, *quo* (ut ait S. Bern) *homo peccando vult interimere aut ſapientiam Dei, volendo ne ſuum peccatum videat, aut juſtitiam, volendo ne puniat, adeoque peccatum eſt quoddam in voto Deicidium*. Eſt demum ſanguinis Chriſti conculcatio. Eſt rebellio creaturæ contra ſupremum Principem, & cum hoſte ipſius diabolo conjuratio.

2. Quæ damna operatur in te peccatum.

Primò

Primò peccatum te turpiſſimum facit, ac exoſum omni creaturę. Per peccatum mortale committis ſacrilegium, quia violas templum Dei: apoſtaſiam, quia à mandatis Dei ad pedes diaboli tranſis, quia datam fidem in baptiſmo frangis. Per peccatum amittis gratiam univerſo orbe pretioſiorem. Per peccatum iteratò Chriſtum crucifigis &c. Unde S. Thomæ Aquinati mirum etiam videbatur, poſſe hominem alicujus peccati mortalis conſcium in eo damnationis æternæ periculo ridere unquam, & lætari. S. Ludovicus Rex Galliarum maluit vitâ exui, quàm fædari peccato mortali. *Surius* 25. *Aug*.

3. Conſidera, quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui ſummæ bonitatis & majeſtatis Deum peccatis tuis aggredi auſus es, & eouſque amaritudine complevisti ipſum incircumſcriptæ bonitatis oceanum, ut dolore cordis intrinſecùs tangeretur, quòd te hominem creâſſet.

4. Interroga te ipſum, quid tibi mali fecit Deus? quare illum toties tam graviter offendiſti, & contriſtâſti? quid tibi dedit dæmon, quia ad ejus pedes tranſiiſti?

5. Admirare non eſſe ultas ipſas creaturas, omniaque ſimul elementa contemptum & injuriam Creatoris ſui, à te per omnia irrogatam.

6. Teſtare cœlum & terram, quòd peccâris ſuper numerum arenæ maris, quòd omnibus peccatoribus, & ipſis damnatis deterior ſis.

7. Exclama cum filio prodigo: Pater

pecca-

peccavi in cœlum, & coram te, jam non ſum dignus vocari filius tuus, ſed nec creatura tua.

8. Opta tibi tot lacrymas, quot ſunt guttæ in mari, aut guttæ ſanguinis tui, quibus defleas miſeram & miſerabilem conſcientiam, & vitam tuam.

9. Projicias te ad pedes Ieſu, cum lacrymis poſtula veniam. Quid enim tibi ſupereſt miſero, ne pereas miſerè, quàm ut te conferas ad illum, cui proprium eſt miſereri? Proteſtare, quòd abhinc eligas millies mori, quàm peccato fædari.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEU me miſerum! peccavi tibi, ò bonitas, ò miſericordia mea! peccavi, & ſuper numerum arenæ maris multiplicatæ ſunt iniquitates meæ! non eſt peccatum ſuper peccatum meum, non eſt iniquitas ſuper iniquitatem meam.

O ſi vaſtus in lacrymas vertatur Oceanus, & exundet ex oculis meis! quis mihi det, ut præ acerbo dolore omnes guttæ ſanguinis mei mutentur in lacrymas, aut lacrymæ mutentur in ſanguinem, nec nunquam taceat pupilla oculi mei! Quis mihi det, ut ſit magna velut mare contritio mea, ex quo ſemper lacrymarum flumina exeant, & in

illud intrent, ut iterum perenniter fluant!

O Pater miſericordiarum, eſto placabilis ſuper multitudinem malitiæ meæ, quia vox ſanguinis fratris noſtri Ieſu Chriſti clamat, ad te pro nobis de Cruce.

O Ieſu, ò Maria, ambo offenſi eſtis, ſed ambo eſtis abyſſus miſericordiæ & dulcedinis: parce ergo, miſericordiſſime Ieſu, parce ſervo Matris tuæ: miſericordiſſima Mater Maria, parce mancipio Filii tui.

Diſplicent mihi, Domine, diſplicent ſingula peccata mea, quia ex ſe mala & perverſa, quia ſupremæ tuæ Majeſtati, amabiliſſimæ bonitati ac voluntati injurioſa. Odio perfecto, quo tu Deus meus deteſtaris peccata mea, deteſtari velim & ego, odiſſeque volo in æternum Horreo illa, & contremiſco totus ad memoriam illorum.

O utinam nunquam te, mi Deus, offendiſſem! non corde, non opere, non omiſſione, non ulla prorſus ratione: utinam priùs extinctus fuiſſem!

Spero tamen omnium ac ſingulorum peccatorum meorum plenam, perfectamque à te miſericordiſſimo Patre condonationem, propter bonitatem tuam, propter Ieſu Chriſti amariſſimam mortem, propter pretioſiſſimæ Filii tui Matris, omniumque Electorum tuorum interceſſiones & merita.

Actus

Actus Amoris Dei.

O Charitas, ò bonitas infinita, Deus meus! quàm triſte, quàm durum mihi eſt, quòd unquam in te ſic & ſic peccaverim: cur, ò Deus meus, vel momento unico receſſi à te? cur inebriavi te abſynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis prævenisti me?

O anima mea, dic mihi: quid tandem illa bonitas, illa miſericordia fecit tibi, aut in quo unquàm contriſtavit te? reſponde mihi. Eja diſrumpere immani dolore vel nunc.

O mi Ieſu, cur intermiſi ullo tempore te verſare in corde, te tota mente amplecti, & delectari in dulcedine tua? Ad te nunc, ò Amor, ſuſpiro, clamo, anhelo. Te ſtringo intimis cordis mei affectibus. O ſi ſemper te ſolùm cogitâſſem, te dilexiſſem digniſſime perpetuo amore Deus! O ſi omnia deſideria cordis tui adamuſſim expleviſſem! confidentiùs nunc irem in tuos amplexus, ſanctiſſime Amor: nunc autem conſcius pudor infamem animam confundit, rejicitque ad oſcula pedum tuorum nitentem.

Te ſolùm, mi Ieſu, ex hoc momento quærere, te ſolùm ex toto corde diligere conſtituo.

FE-

FERIA QUARTA.

Meditatio.

De Morte, & circumſtantiis ejus.

Prelud. 1. Imaginare te in extremis conſtitutum. Efferri Chriſti cruci affixi imaginem, accendi cereum, atque intonari tibi à Sacerdote: Proficiſcere anima Chriſtiana; plurimis interim circum orantibus, & animæ exceſſum præſtolantibus.

Prelud. 2. Pete, ut ante mortem diligentem rationem temporis & occaſionis, quæ modo offeruntur, habere poſſis.

Punctum 1. CONSIDERA, quia in ſeparatione animæ & corporis, anima cujuſque ſuam ingredietur viam. Ah, quam viam tua ingredietur? ſi nunc à corpore ſeparata foret, quid cum illa fieret? dignanè eſſet, ut ab Angelo deduceretur? dignanè eſſet, cui Mater Virgo obviaret?

2 Revoca tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt gravia. Erit grave, quando ponetur ante oculos tuos imago crucifixi; & quomodo in eum quem pupugiſti, cujus ſanguinem peccatis tuis conculcâſti, oculos defiges? Erit grave, quando dabitur lucerna

cerna in manu index bonorum operum, quæ non theſaurizâſti.

3. Conſidera extremum cum vita agonem mortis, quando inclamabitur auribus, ut corde ſaltem, ſi non ore, te Deo commendes. Quo pacto etiam ſanctiſſimi viri magno metu tunc concuti ſolent, ut S. Hilarion etiam clamâſſe dicitur: *Egredere anima mea; ſe ptuaginta annis ſerviſti Deo, quid times?*

4. Cogita, quomodo tunc totus palleſces, oculi concident & evertentur, pectus palpitabit, cor ſupra modum ſaliet; interiùs verò cum maligno ſpiritu bellum geretur.

5. Concipe inſuper affectum majoris timoris, quia in illo judicio particulari vides Iudicem iratum, qui te conturbato vultu reſpicens, ad tuam confuſionem aperit cicatrices, & cruenta vulnera, tibique tuam ingratitudinem, malitiam & impietatem exprobrat.

6. Imaginare, quòd audias Angelum tuum cuſtodem contra te inſtigantem, omniaque occulta peccata tua coram Iudice recenſentem.

7. Puta te videre à ſiniſtris diabolos terribiles, ut catulos leonum rugientes, & præparatos ad eſcam, tibique inclamantes: *Euge euge devorabimus eum.* Qui etiam motûs deſperationis excitare ſolent, & dicere: *ſi juſtus vix ſalvabitur, impius & peccator ubi parebunt?* Et: *Qualis vita, finis ita.*

8. Interroga te ipſum, quid tunc miſer facies, quando infra te os inferni apertum aſpicies: intra vermem conſcientiæ ſenties; ſurſum cœlum occluſum, & Deum iratum,

 con-

conſpicies: ad tanta quomodo non deficies?

9. Gratias age divinæ bonitati, quia tam diu te ſuſtinuit, & conceſſit tibi ſpatium pœnitentiæ, ut pretioſam in conſpectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum peſſima liberari poſſis.

10. Deteſtare peccata tua, quæ te ſola perdere poſſunt, & mortem æternam adferre, & ſtatue firmiſſimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Inſcrutabilis abyſſus pietatis, Domine Deus meus! quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitûs animæ meę de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deperditionis vitæ meæ, & pondus negligentiæ meæ? Talentum temporis mihi creditum non ſolùm expendi in vanum, ſed perdidi totum. Quò ibo, quò me vertam, & quò à facie tua fugiam?

Væ ingratitudini, impietati, & cœcitati meæ, quia peccavi Domino, quia te Deum meum offendi, qui ut me exaltares, humiliâſti te uſque ad mortem, mortem autem crucis. O lacrymæ ubi vos ſubtraxiſtis, ubi eſtis fontes lacrymarum?

O æquiſſima Dei mei Iuſtitia, quæ nullum peccatum impunitum reliquis! cum omni humilitate accepto ſententiam mortis

meæ

meæ egredientem ab ore tuo, tanquam dignum ſupplicium, quod millies & millies promerui malo uſu vitæ meæ.

Accepto ſeparationem corporis & animæ meæ, fateorque has geminas partes eſſentiæ meæ eſſe hac pœna digniſſimas, quod toties unà conſpiraverint in tranſgreſſionem mandatorum tuorum.

Accepto privationem uſûs omnium ſenſuum meorum, quia januæ fuerunt, per quas peccatum intravit in animam meam. Accepto putrefactionem & corruptionem carnis meæ in pœnam illecebrarum, quas prætuli divino amori tuo, & conſentio, ut ſub terram abjiciatur, quia animam meam, ne ſe in cœlum attolleret, impedivit.

O mi Deus, accepto ſolitudinem ſepulchri mei ad reparandum injuriam, quam irrogavi Majeſtati tuæ, amando & ſectando ſocietates, converſationes,& amicitias creaturarum, quæ me toties averterunt, & fortè etiam ſeparârunt à ſancto amore tuo.

O Divina juſtitia, quàm recta ſunt judicia tua, ut per hæc ipſa nos punias, per quæ te offendimus! Puni ergo me Deus, puni ſuperbiam, & vanitatem meam per humilitatem mortis meæ. Puni ſenſualitates meas per dolores, & acerbitates ægritudinis meæ. Ulciſcere cupiditates inſatiabiles avaritiæ meæ; & confiteor humiliter, quòd juſtè hæc patior, quia peccavi non tantùm in fratrem, ſed in Deum meum.

Actus Amoris Dei.

QUID poſſum, mi Deus, facere ad declarandum tibi ardorem amoris mei pro omnibus, quæ tu tribuiſti mihi, niſi ut tibi offeram vitam meam?

Quod pignus, amabiliſſime Ieſu, reddam tibi amoris mei, ut aliquantum accedat ad exceſſum illum incomprehenſibilem amoris, quo tu acceptâſti mortem crucis amore mei, qui non tantùm pati, ſed & ignominiosè coëgit te mori pro me in cruce inter duos latrones, tanquam caput omnium ſceleratorum ſceleſtiſſimum, & infame.

O Ieſu amore mei crucifixe! ſiquidem non ſum dignus mori, & effundere ſanguinem meum amore tui intra manus carnificum, ſaltem volo totam vitam meam gloriæ & amori tuo dedicare. Utinam & ultimus halitus, quo animam afflabo, halitus amoris ſit! Moriar amore tuo Deus meus, & quia vitam ab amore non inchoavi, da mihi vitam amore finire: ultimus vitæ meæ actus ſit amare:

Hoc etiam inſuper de me certum tibi eſſe velim, ò dulcis amor Deus meus, ut cùm etiam virtus loquendi mortis horâ defecerit, & te dulciſſimum meum Ieſum ampliùs proferre non valebo, ſupplex peto, ut ſaltem nutus oculorum, vel extenſio digiti, vel palpitatio cordis, ſit innovatio, & confirmatio omnium deſiderabilium affectuum, ver-

borum,

borum, atque operum præteritorum, ac futurorum, quæ uſque ad extremum judicii diem amore tui cum devoto famulatu offerre vellem, ſi tamdiù vivere poſſem.

FERIA QUINTA.

Meditatio.

De Judicio Univerſali.

Prelud. 1. Imaginare quòd videas, quomodo Angeli tubis aſſumptis, omnia horrendo ſonitu complent, mortuoſque è cineribus ad ſummum Iudicii tribunal citantes intonant: Surgite mortui.

Prelud. 2. Pete gratiam, quâ illuminatus præcognoſcas, & animo præſentias horrorem judicii, & diſcrimina, quæ manent impios, præcipuè malos Chriſtianos in futuro Dei Iudicio.

Punctum 1. MENTE concipe te videre innumeras hominum myriades à quatuor mundi partibus in vallem Ioſaphat congregari. Sed, ah quali differentia! Plurimi enim comparebunt in corporibus fædis, deformibus, horridis, quid de tuo ſperas corpore? an glorioſâ & coruſcanti, an tetrâ & horribili apparebit formâ?

2. Imaginare, quòd ſub tuum conſpectum ex Infernali abyſſo, aliqui infelices raptentur damnati in ſqualidis corporibus, ardentibus onerati catenis, pallidi, vermibus ſcatentes, & velut quædam moſtra horribilia.

3. Imaginare, quòd videas plurimas dæmonum catervas, quorum plurimi contra te fremunt & inſtigant: item quòd audias Angelos inſtinctus divinos, & omnia beneficia tibi recenſentes, conſcientiam propriam viſcera tua corrodentem, & te incuſantem.

4. Puta te videre iratum Iudicem aſſurgere, eundem cruenta vulnera oſtendere, quibus veluti tot linguis loquetur damnatis; Ecce hominem, quem crucifixiſtis, videte vulnera quæ inflixiſtis: agnoſcite latus quod pupugiſtis; quoniam per vos, & propter vos apertum eſt, nec tamen intrare voluiſtis. Tunc demum indignabundo vultu dicet: ſanguis meus ſit vobis in condemnationem. *Ite maledicti in ignem æternum.*

5. Contemplare dæmones reproborum carnifices, auditâ Iudicis ſententiâ, velociſſimè ad prædam ſuam accurrere, vivos ignitis compedibus oneratos in ſtagnum ſulphure, & flammis horrens cum ſumma rabie pertrahere.

6. Intuere apertam teterrimam abyſſum infernalem, & in illa conſpice omnia tormentorum genera, quibus cruciantur damnati.

7. Imaginare, quòd poſt feralia Iudicis verba, tanquam à flammeis nubibus excuſſa tonitrua audias ſtridorem dentium, male-

ledictiones, execrationes, horribiles in Deum blaſphemias damnatorum clamantium: Væ væ nobis miſeris, cur nati ſumus? cur lucem vidimus, cur non felicitas beſtiarum datur nobis?

8. Interroga te ipſum: poteſtnè fieri, ut tam horribilis ſententia irati Iudicis, ac æterna reproborum confuſio & perditio, medullas oſſium tuorum non penetret?

9. Inquire ex anima tua: an non millies propter peſſimam vitam, & malitiam ſuam audire meruit hanc terribilem ſententiam ex ore juſti Iudicis: *Ito maledicta in ignem æternum*.

10. Ingemiſce, quia Deum tuum incircumſcriptæ bonitatis oceanum eouſque amaritudine toties complevisti, ut dolore cordis intrinſecùs tactus, te opus manuum ſuarum maledicere, & execrari debeat.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea miſerabilis! & quid eſt, quòd innumeris coinquinata peccatis infeliciſſimum tuum ſtatum non conſideras? cur non paves Iudicis vultum ipſis quoque tremendum Angelicis poteſtatibus? cur non contremiſcis ab ira potentis, à facie furoris ejus, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempeſtate valida, à voce Archangeli, & à verbo aſpero?

Cur non contremiſcis anima mea à dentibus beſtiæ infernalis, à ventre inferi, à rugientibus præparatis ad eſcam? cur non horres vermem rodentem, & ignem torrentem, & ſpiritum procellarum?

Heu me miſerum! quid dicam, vel quid faciam, cùm venerit tempus tremendi Iudicii? quis eruet me de manu potenti, & brachio extento contra me? quis præſervabit me à ventura ira, ab æterna morte, à laqueis infernalibus? quid faciam, cùm cœli revelabunt iniquitatem meam, & adverſum me terra, & omnis creatura conſurget?

Quid dicam infelix eſca totius inferni? incidamnè in foveam quam feci? nunquid laqueo deſperationis præcurrere contendam ſententiam, quam merui æternæ damnationis? Abſit: recurram ad pedes tuos, mi dulcis Ieſu.

Recordare Ieſu pie, quòd ſum cauſa tuæ viæ, ne me perdas illa die. Die illa tremenda, quando cœli movendi ſunt, & terra; quando veneris judicare, noli me condemnare. Quærens me ſediſti laſſus, redemiſti crucem paſſus, tantus labor non ſit caſſus. Sediſti laſſus ad fontem: ſudaſti laſſus in horto: ſtetiſti laſſus ad columnam: iviſti laſſus ad montem. Ah, tantus labor & dolor, ſudor & cruor, tantus amor non ſit caſſus.

Caro tua ſumus, ò Iudex vivorum & mortuorum. Sanguis tuus ſumus, membra tua ſumus, qualiacunque tandem. Carnem igitur tuam ne deſpexeris. Carnem tuam

tuam odio ne habueris. Carnem tuam ne condemnaveris.

Non gloriamur de noſtris meritis; in hoc ſolùm gloriamur & confidimus, quòd membra ſimus illius corporis tui, quod pro nobis paſſum, crucifixum, mortuum, abundè pro peccatis totius mundi ſatisfecit. Quamobrem ſi merita à nobis quæris, ecce tibi proferimus meritum carnis tuæ, meritum paſſionis tuæ, meritum mortis tuæ. His meritis freti coram tribunali tuo nos ſiſtimus intrepidi. Noſtra ſunt, quia noſtri ſunt capitis, noſtri ſunt corporis, cui per lavacrum regenerationis in virtute ſanguinis tui incorporati ſumus.

Tua merita, mi Ieſu, ponimus intra nos, & judicium tuum, aliter tecum judicio contendere recuſamus.

Actus deprecationis.

O Bone Ieſu, plene miſericordia, & pietate, ne me perdat iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua: recognoſce quod tuum eſt, & abſterge quod alienum eſt. Miſerere mei, benigniſſime Ieſu, dum tempus eſt miſerendi, ne damnes me in tempore judicandi. Quæ enim utilitas in ſanguine meo, ſi deſcendero in æternam corruptionem, & damnationem?

Non patiaris, benigniſſime Deus, ut quem in filium adoptâſti, tota æternitate habeas inimicum. Non patiaris, ut cui na-

turæ tuæ infudiſti imaginem, ille tuorum hoſtium præda fœdiſſimè dilaceretur. Non patiaris, ut cui inter cœlitus Spiritus lumen gloriæ præparaſti, ille ad inferorum tenebras condemnetur. Non patiaris, ut quem cœli ſedibus deſtinâſti, ille damnatorum incendiis triſte pabulum objiciatur.

Hoc tuæ bonitatis inclinatio, hoc naturæ tuæ benignitas ſuadet, hoc paterni affectus ſuavitas exigit, hoc viduatæ Angelorum ſedes ſuſpirant, hoc ſanguis Filii tui poſtulat, qui clamore valido interpellat pro nobis, ut miſerearis mei in tempore judicandi. Exhibe hoc mundo amæniſſimum ſpectaculum, ex quo diſcat, nunquam apud te irritas eſſe pœnitentium preces: & quoties contrito corde timeris Iudex, toties te Patris affectum exhibere.

FERIA SEXTA.

Meditatio.

De Æternitate.

Prælud. 1. Statue te cum S. Davide cogitantes dies antiquos, & annos æternos in mente habente, atque infige diligenter cordi tuo, quid ſit Æternitas.

Prælud. 2. Pete humiliter, ut felicem & beatam æternitatem promereri poſſis.

Pun-

Punctum 1. CONSIDERA, quid ſit æternitas: duratio nunquam fluens, ſemper præſens, perpetuum aliquod hodie: rota, quæ perpetuò volvitur, & quieſcit nunquam: oceanus ſine fundo, littore, termino, & fine.

2. Cogita, quid ſit damnatorum æternitas: mors ſemper reviviſcens, & vita ſemper moriens: ignis vivaciſſimæ flammæ nunquam extinguendæ: vorago profundiſſima aquarum ſemper ardentium: vermis continuò rodens, & nunquam moriens: Draco ignitis viſceribus ſemper nocens, & nunquam interimens.

3. Quære: quid æternitas utrorumque. O exoptata Beatorum æternitas! ò exoptata cœlitum patria! ò deteſtandum exilium damnatorum!

4. Conſidera quamdiu hi, & illi: ſemper, & nunquam: nunquam, & ſemper: durabit ignis in ſtygio ſepulchro ſemper, torquebit ſemper, extinguetur nunquam. Illi dilatato corde lætabuntur in cubilibus ſuis ſemper. Hi præ anguſtia ſpiritûs gementes, latrabunt in antris ſuis ſemper. Verbo; tamdiù durabit æternitas, quamdiù Deus erit Deus.

5. Ingemiſce & defle maledictam damnatorum æternitatem, quorum unica erit in tota æternitate occupatio, ſine fine, ſine termino ejulare, rugire, flere, in igne torqueri, dentium ſtridore concuti præ deſperatione finis malorum ſuorum, æternùm ardere.

6. Obi animo omnes miſeras animas, & damnatos omnes, illoſque alloquere: quot ſæcula vobis hîc reſtant tranſigenda? quamdiù erunt veſtri cruciatus? an non videbitis Dominum in æternum in terra viventium?

7. Interroga Dominum Jeſum, an non ſanguine ſuo has infernales flammas mitigabit? an non divino ſuo cruore ardorem hunc ſempiternum poſt myriades ſæculorum extinguet? nunquid in æternum projiciet Deus? reſpondebit tibi: In inferno nulla eſt redemptio. Damnatis jam non poſſunt prodeſſe vel integra lacrymarum effuſa maria, nec ſanguis Martyrum,& ipſius Chriſti licet infiniti valoris in cruce effuſus.

8. Inquire ex anima tua,an non deteſtabitur vitam ſuam tam peſſimè traductam? an pro momentaneo, quod delectat, eliget æternum quod cruciat? an pro unica gutta conſolationis præeliget mare ærumnarum,& æternæ plorationis?

9. Computa vires tuas, an poteris habitare in æternum cum igne devorante, & ardoribus ſempiternis; an poteris exul eſſe à Deo,æternùm execrari cum damnatisDeum, blaſphemare Sanctos ejus.

10. Reſolve te pro commiſſis peccatis tuis ad maximam pœnitentiam. Deſidera, ut ex oculis tuis ſanguineæ erumpant lacrymæ, ut cor tuum præ immani dolore ſcindatur, ita ut hîc vultum amantiſſimi Patris toties offenſi deprecari poſſis.

Actus Contritionis.

JUSTISSIME Deus, quì fieri poteſt, ut æternitatem mihi mineris pœnarum, neque tamen juſtitiæ tuę metum extorqueas à duriſſimo corde meo? an nondum apprehendo, tametſi fornacem videam æternùm arſuram, quantum peccati ſis hoſtis, & quam enorme ſit delictum, te offendere Dominum univerſorum?

Quì fieri potuit, ut vivere auderem vel momento dumtaxat unico tibi inimicus? neque momento tantùm, ſed & menſibus, & annis integris perſtiti in hoc miſerabili ſtatu, nihil intérea immemor veterum mearum deliciarum; & quamvis tot peccatorum gravatus pondere, ſomnum tamen capio quietiſſimum.

O inſaniam omnium, quæ unquam occupavêre hominis animum, inſaniſſimam! merebar dudum plecti ſententiâ, ad emendationem uſque meam tamdiu dilatâ, merebar equidem, fateor, ſed tu, clementiſſime Deus, bonitate tua malitiam meam ſuperâſti; age igitur, ne dedignare diutiùs etiam ſuffere me. En vinctum me, & captivum divinæ miſericordiæ tuæ; qui me fugitivum tanto labore quæſivisti, ne repellas ſupplicem à pedibus tuis: ah! ne rejicias animam tam carò tibi emptam.

Largire fortitudinem, ut fugiam peccatum, quod ducit ad damnationem; da gra-

tiam

tiam ut timeam infernum, qui ſeparat à te, timeam æternos cruciatus: dele ſanguine tuo ſententiam, quâ toties damnari debui ad infernum. Sic ergo his omnibus liber, velut vivum Bonitatis tuæ trophæum, miſericordias tuas in æternum cantabo.

Actus Deprecationis.

O Infinitè miſericors Deus! ſi tu me ejicis, quis me recipiet? ſi tu me deſpicis, quis me aſpiciet? Et quid proderit, mi dulcis Ieſu, majeſtati tuæ pro me tam humiliter exinanitæ, ſi me in æternum à facie tua projectum & excluſum, in abyſſum inferni æternis trades cruciandum tortoribus?

Cujus utilitatis erit ineffabile pretium tui ſanguinis adeò pro me abundè effuſi? & quomodo mors tuâ morte mortua erit, cùm tartarus deglutiens imaginem tuam, ſimul in oblivionem abſorbeat infinita merita tuæ duriſſimæ paſſionis, & animam meam igni inextinguibili deſtinatam à tua beatiſſima præſentia perpetuò ſeparet.

Quomodo relinques, ò Paſtor bone, oviculam tuam ſolam in terra horroris, & vaſtæ ſolitudinis, inter leones infernales? poteriſnè vocem ſpernere balantis hujus miſeræ oviculæ, & fugientis ad te?

Nunquid, mi Ieſu, cognoſcentur in tenebris mirabilia tua, & juſtitia tua in terra oblivionis? Nunquid narrabit aliquis in ſepul-

ſepulchro miſericordiam tuam? nunquid cum iratus fueris, miſericordiæ unquam recordaberis? nunquid hæreditatem tuam delebis, & claudes ora te canentium? nunquid facies hominem, quem creâſti ad laudem tuam, gaudium ſempiternum inimicis tuis?

Non avertas, bone Ieſu, faciem tuam ab hac anima mortis æternę affecta doloribus, quam non avertiſti ab iis, qui eam ſputis & colaphis malè tractârunt. Noli, benigniſſime Ieſu, filii tui licèt prodigi in æternum obliviſci: quia in manibus tuis deſcripſiſti me. Noli æternùm à facie tua creaturam, & opus manuum tuarum repellere: utiq; Domine nihil horum odiſti quæ feciſti. Hîc potius ure, hîc caſtiga, ut in æternum parcas.

SABATHO.

De Pœnis Inferni.

Prelud. 1. Interroga te ipſum: Quò diſcedis peccator cogitationibus tuis? ut tuæ tam perverſæ vitæ horrorem concipias, ad tenebroſam & horridam inferni cavernam te converte.

Prelud. 2. Humiliter ſupplica, ut igne divini amoris emolliatur, & liquefiat peccatis induratum cor tuum, ex quo uberrimæ lacrymę fluant, ne in locum tormentorum deſcendas.

Pun-

Punctum 1. STATUE te in fundo inferni coram illis igneis, & fumoſis cathedris damnatorum. Aſpice in hac terribili fornace referta flammis inexſtinguibilis ignis, innumera damnatorum ejulantium & ululantium millia, & quomodo ex oculis, naribus, ore ardentes & ſulphureas ignis flammas, quibus aduruntur, ſpirent.

2. Interroga te ipſum: poteſnè tu his ardentibus prunis unicam tantùm manum unius dumtaxat horæ ſpatio immittere? quomodo in iiſdem æternùm cruciari ſuſtinebis?

3. Converte te ad aliam partem ad gelidiſſimum illud ſtagnum glaciei, cui damnatæ animæ ex ardentiſſimis ignibus immani cum furia immerguntur. O glacies! ò gelu horridum! Heu quis frigidiſſimo hyemis tempore per brevem horam nudus immerſus glaciei ſtare poſſet?

4. Inſuper conſidera, quia continuò damnatorum aures puniuntur infeliciſſimis gemitibus, ululatibus, terribili rugitu. Ah! qualis hæc muſica æternùm non finienda!

5. Imaginare, quòd audias maledictiones damnatorum maledicentium diem, in qua nati ſunt, parentes complices ſcelerum. Item execrantium Chriſti incarnationem, paſſionem, mortem, gloriam, Chriſti Matrem, Sanctos omnes, peccata propria non ad pœnitentiam, ſed rabiem.

6. Imaginare quòd ſentias fœtorem ex combuſtis damnatorum cadaveribus: caro enim putrida prunis impoſita quale thus redolebit?

7. Puta

7. Puta te videre damnatos arctè vinctos ſicut canes fœtidos, ſicut lateres ardentes in fornace, continuò conturbari, gemere, fremere propter dæmones inſultantes, & vermem conſcientiæ eorum viſcera corrodentem, & illis continuò exprobrantem: En tanquam beſtia, tanquam canis putridus à Deo in hanc cloacam projectus es: en fruſtra pro te Chriſtus mortuus eſt.

8. Inquire nunc ex anima tua: an non millies jam pridem has flammas infernales, illa horrifica tormenta ſuis ſceleribus debita promeruit? quis continuit ultrices Chriſti manus, ne tua tam exoſa puniret ſcelera? quis obſtruxit os inferni apertum, ne excæcatus peccatis, eò præceps cum cæteris deſcenderes?

9. Elice actum agnitionis coram omnibus, te vivente, in infernum detruſis, quòd majori tecum miſericordia Dominus uſus ſit, quàm cum illis omnibus, neque cum illis damnari permiſit. Demum poſtula indulgentiam, & ſpatium pœnitentiæ.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

QUIS dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut præveniam fletibus fletum, & ſtridorem dentium, pedum dura vincula, & pondus catena-

catenarum prementium, ſtringentium, urentium, nec conſumentium? Heu me mater mea! ut quid me genuiſti filium doloris, filium amaritudinis, & plorationis æternæ? cur èxceptus genibus, cur lactatus uberibus, natus in combuſtionem, & cibum ignis?

Heu me! Quis miſerebitur cineri meo? O quàm acerbus eſt fructus peccati, amarior felle, crudelior gladio!

Væ animæ meæ peccatrici! væ mihi, quia tibi Domine ſoli peccavi nimis in vita mea, & malum coram te feci: cui uni ſoli ſemper à me, & ab omnibus creaturis ſumma laus, honor, amor, & gloria debetur: omnibus autem creaturis à te tua benedictio, gratia, & miſeratio: ſed quia ſolus ego peccavi tibi, idcircò nulla mihi à te debetur venia, gratia, & miſeratio, ſed potiùs omnis tuus furor, ira, damnatio, & perditio. Idcircò infernus domus mea eſt, ego inferni incola & hæres ſum.

At miſericordiſſime Domine, quamvis ego infelix commiſi multa nimis, unde me juſtiſſimè damnare, & abjicere in æternum debes: quia tamen ut miſericordiarum Pater non amiſiſti, unde miſericordiſſimè ſalvare potes: propterea ego de profundiſſima miſeriarum mearum abyſſo clamo ad te: Tibi ſoli peccavi, & malum coram te feci, miſerere mei: Iſtud in me, peccatiſque meis diſplicet, quia tibi ſoli peccavi. Amare cordialiſſimè, & æſtimare te ſolum ſuper omnia debui, & tibi ſoli peccavi.

Non ergo, Domine, ardere metuo, ſed peccaſ-

peccâſſe doleo. Nec me contriſtat damnum meum, ſed affligit injuria tua, & iniquitas mea.

Actus Amoris Dei.

O Altitudo judiciorum, & magnitudo miſerationum tuarum, Domine Deus! quot homines in medio peccatorum ſuorum curſu ſubita morte ſunt abrepti, qui nunc miſerè torquentur in inferno? quid factum fuiſſet de me, ſi me tunc ad ſtrictum evocaſſes tribunal? quis cùm ego dormiebam pro me deprecatus eſt?

O Pater miſericordiarum, ò Deus æternæ conſolationis, qui non lætaris in perditione peccatorum, ſed potiùs vis ut convertantur, & vivant; en habes ad thronum miſericordiæ tuæ proſtratum ſupplicem, cui unicum hoc pro totius vitæ gemitu relictum eſt: Peccavi. Tibi ſoli peccavi, ò Pater benigniſſime, mereor mille infernos. Non habeo unde ſolvam: mea ſatisfactio eſt tuus ſanguis.

DIE

DIE DOMINICO.

Meditatio.

De Gloria cœleſti.

Prælud. 1. Contemplare magnificentiam, altitudinem, & pulchritudinem illius civitatis ſupernæ, quæ margaritis, & auro ornata conſtat; odores ſuaviſſimos ſpirat, radiiſque ſplendidiſſimis undique illuſtratur.

Prælud. 2. Roga, ut prægustatis interiori ſenſu iſtis Paradiſi cœleſtis deliciis, mundi hujus inanes ſordes ſemper deſpuas.

Punctum 1. FINGE animo te per civitatem cœleſtem ambulare: O Patriam deſiderabilem!

2. Erige poſtea oculos ad altiſſimum hujus cœleſtis aulæ faſtigium, ibique conſpice SS. Trinitatem in coruſcanti, & ſplendidiſſimo throno gloriæ ſuæ innumeris Angelorum millibus cincto reſidentem.

3. Intuere ibidem glorioſam Chriſti Humanitatem, ac cicatrices ejus mirificè reſplendentes. Ad latus Filii inſpice Reginam cœli ſtellis coronatam, ac omnes Beatorum cœtus velut lucidiſſimos ſoles.

4. Ex.

4. Expende tecum, quomodo felices illæ catervæ ſimul cum Angelis gaudeant, & vitam jucundiſſimam vivant. Quam flagrantia lilia! quàm odoriferæ roſæ videntur eſſe ſinguli!

5. Cogita quanta felicitate, deliciiſque Beati in ſingulis ſenſibus corporis, & animæ potentiis perfruantur. O felicem æternitatem!

6. Gratulare Sanctis omnibus tantam gloriam & beatitudinem, tantam ſummi boni poſſeſſionem, & æternam fruitionem.

7. Accendere famelico deſiderio adnumerandi, & adjungendi te Sanctis, cum illis Deum videndi, Deum poſſidendi, & cum SS. Angelis de illorum feliciſſima beatitudine participandi.

8. Confunde te coram cœlo & terra, quòd tantum deviaveris à via glorioſæ Sanctorum habitationis, & æternæ Dei viſionis; quòd pro voluptatibus tam ſordidis deſerueris æternas & infinitas cœli delicias.

9. Arguendo tuam ſtultitiam exclama: O magna domus Dei! ò patria deſiderabilis! quàm vilis mihi fuiſti, & quàm turpiter te pro nihilo toties contempſi!

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

OPeriat confuſio faciem meam, Domine Deus meus, quia tam diſſimilis factus ſum fratribus meis, & filiis matris meæ Eccleſiæ. Heu quomodo apparebo in conſpectu tuo Domine, & in concilio juſtorum tanta charitate ardentium! Illi cum timore, & tremore operabantur ſalutem ſuam. Ego autem vilis, exoſus, & ingratus peccator, non tantùm crucem propriam tollere,& Sanctis tuis aſſimilari renuo, ſed etiam, quod gravius eſt, te Deum meum centrũ omnium bonorum, graviſſimis peccatis offendere non deſino.

Quomodo ergo tam exoſus peccator dignus erit aliquando Deo, qui offendit, & contempſit Deum? quomodo poſſidebit Deum qui eum abjecit? quomodo videbit intuitivè Deum, qui totum intellectum avertit à Deo? qua fronte gratiam requiret, qui æterno odio eſt dignus? & cui pœna debetur, qua temeritate gloriam depoſcet?

O Deus cordis mei! non ultra mihi ſapiet mundus, aut bona illius, quando guſtavi & vidi, quàm ſuavis ſis Domine! Imò etiam ignis, crux, beſtiæ, confractio oſſium, membrorum diviſio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant,tantùm te Deo meo fruar.

Aſpi-

Aſpirationes ad cœleſtem Patriam.

O Ieſu! ò Ieſu! quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiſcit & deficit anima mea in atria tua: ſitivit anima mea ad te Deum fontem vivum. O quando induces me in exceſſivum tui amorem? quando demittes me in abyſſum amoroſiſſimi cordis tui, ut omnium præter te ſolum oblitus, etiam me ipſum nunquam inveniam? quando in lumine tuo videbo lumen tuum.

O quando, ſuaviſſime mi Ieſu, licebit ſacros pedes tuos pro me perforatos oſculari, & lambere? os aperto lateri admovere? ad pedes tuos in æternum ſedere?

O ſi hoc gaudio, ò ſi te ſolo & unico poſt aliquot miſeros dies frui, & vocari poſſim ad cœnam Agni, & Dei mei! O Ieſum Deum meum! ò omne deſiderium meum! quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te, ò Ieſu. Quid enim mihi eſt in cœlo, & à te quid volui ſuper terram? defecit caro mea, & cor meum in ſalutare tuum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum!

Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus? cupio diſſolvi, & eſſe tecum, mi bone Ieſu. Creâſti nos Domine ad te, & inquietum eſt cor noſtrum, donec requieſcat in te. Nam ubi Pater meus eſt,

ibi ſpes mea, & patria mea, portio mea in terra viventium.

Age, bone Ieſu, dulcis amor cordis! Videant te oculi mei, dulcis Ieſu, videant te, & hîc moriar, ut te fruar. Ne patiaris me diutiùs præ tui amore & deſiderio languere, & diu interire.

Motiva ad maturam & ſeriam converſionem Viatoris ad Deum.

I.

Seria cogitatio æternitatis.

O Viator: continuò veloci curſu pergis ad æternitatem nullo termino concludendam & finiendam, & audes vel uno momento manere in ſtatu peccati mortalis? in quo ſi moriaris, in puncto deſcenſurus es in infernum: cur non recogitas, quia ſi in ſtatu peccati deceſſeris, habitabis infelix in igne devorante, & ardoribus ſempiternis? quia totus Deus vacabit ad pœnas tuas, & vacabit per omnem æternitatem ſuam, uſque ad inferni noviſſima, uſque dum compleat, inebrietque ſagittas furoris ſui juſtiſſimi in te. Computa vires tuas, num poteris ſuſtinere irruentes ſuper te montes vindictæ Dei.

II.

II.

Incertitudo Mortis.

DEUS pœnitentibus promiſit veniam, ſed peccantibus ſpatium pœnitendi non promiſit. Tranſeunt quotidie præter oculos tuos elata cadavera, quæ mortalitatis oblitum reſpicere cogunt ad mortem: tu autem in media ſtrage morentium nihil minus, quàm mortem cogitas, & cùm nihil frequentiùs videas, nihil citiùs obliviſceris. Quot millia hominum deluſit iſta ſpes, aut potiùs ſtulta præſumptio? at nunc in inferno poſiti ſunt, mors depaſcit eos; præciſa enim eſt velut à texente via eorum, dum adhuc ordiri viderentur. Omnem ergo diem crede tibi diluxiſſe ſupremum & ultimum; & cum manè fueris, puta te ad veſperum non perventurum.

III.

Paſſio Chriſti Domini.

INSPICE vulnera pendentis, ſanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad oſculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extenſa ad amplectendum. Et his non moveris, ut pec-

cata deſeras? Moveat te amor boni Ieſu, & ad eum revertere. Crudelis es, ſi fructu laboris ſui Ieſum tuum defraudes, fruſtra pro te mortuus eſt. Sanguinem ſuum ſeriò de manu tua requiret, & tota paſſio Chriſti ſtabit contra te ad majorem damnationem tuam.

CA-

CAPUT V.

Breves Meditationes de Paſſione Domini,

Sive peregrinatio Viatoris cum Chriſto patiente.

O vos omnes, qui tranſitis per viam, attendite & videte, ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus.
Thr. 3.

PERGE Viator plorans, quò trahent funes, quò raptabunt catenæ, quò crudelis feritas incitabit Perge quò rapit dolor & amor. Sequere Ieſum, qui doloris paſſibus immenſum noſtrorum ſcelerum, & infinitæ ſuæ bonitatis campum dimetitur. Defluit ex vulneribus Chriſti ſanguis pro te, ò Viator, ſed non in te, niſi tu facias eum per gratitudinem recurrere ad principium ſuum.

Amor SS. Trinitatis totus conſiſtit in Paſſione & vulneribus Chriſti; illa enim movent Deum ad fundenda liberaliter in nos

beneficia, ut docent Doctores, qui ajunt, omnia dona gratiæ effectus eſſe, & præmia meritorum, ac vulnerum Chriſti. Si cupis à Deo diligi, ama vulnera Chriſti, commorare in illis ſacris cavernis. Tota tua occupatio ſit in vulneribus Domini.

Unde exclamat S. Bonav. *O cæcitas filiorum Adæ, qui per hæc vulnera in Chriſtum neſciunt intrare. Ecce apertus eſt theſaurus divinæ ſapientiæ, & charitatis æternæ. Intra per vulnerum aperturam, & delicias obtinebis. Certa enim & ſecura eſt expectatio promiſſæ beatitudinis* (inquit S. Leo) *ubi eſt participatio Dominicæ Paſſionis.*

Chriſtus S. Gertrudi dixit. Filia, qui amanter Crucifixum in vita intuetur, eum amanter Crucifixus in hora mortis reſpicere dignabitur.

Virgo quædam Crucifixum fixè intuens, amore æſtuans exclamabat: ò Deus! ò amor! ò exceſſus amoris! da mihi tantam vocem, quæ audiatur ab Oriente ad Occidentem, à cœlo uſque ad infernum, ut te Amorem meum omnibus inclamem, ut ab omnibus agnoſcaris & ameris.

S. Edmundus Epiſc. Cant. dæmonem in virtute ſanguinis Chriſti adegit ad ſignificandum ſibi, quo potiſſimùm modo ſuperari poteſt. Adjuro te, inquit, per aſperſionem ſanguinis Chriſti, in quo faciliùs te vincere poſſum. Reſpondit Dæmon (Deo ſic ordinante) in eo quod nominâſti, illius ſanguinis virtute facilè vincor.

Simplex recordatio Paſſionis Chriſti (teſte B. Alberto magno) multò plùs valet, quàm

quàm ſi quis integrum annum in pane & aqua jejunaret; vel ſi quotidie virgis & flagellis cæderetur uſq; ad effuſionem ſanguinis, vel ſi quotidie legeret integrum Pſalterium. Apud Diſcipul. *Ser.* 1. in die Paraſceves.

Cuidam Viro eximiæ ſanctitatis inter precandum, medium efficaciſſimum pro excitando in ſe amore divino flagitanti, reſpondit Chriſtus: exerce te in humanitate mea paſſionata & vulnerata; nam in ea maximè lucet mea charitas non aliter, quàm ſol in ſuo ſplendore, roſa rutilans in ſuo odore, ignis vehemens in ſuo æſtu & ardore.

Chriſtus in horto ſudat.

EGREDERE Viator, ac plorans comitare Ieſum euntem in hortum Olivarum, vel potiùs in montem myrrhæ, & collem thuris. Primus Viatori Deo ad hortum erit paſſus, ut lilium collocetur inter ſpinas acerbiſſimorum cruciatuum.

Cogita, dum jam egreditur Chriſtus ad montem Olivarum, cum quanto dolore univerſa Matri ſuæ, quæ ſibi in paſſione eventura erant, prædicit: quia omnino oportet Filium hominis conſpui, flagellari, crucifigi.

Vide quomodo mæſta Mater ad tantum nuntium exanimata in brachia Filii ſui procidit. O dolorem cruentum Matris!

Quò vadit dilectus tuus, ò pulcherrima mu-

mulierum, quò vadit? ad hortum ubi ſudabit ſanguinem; ad Annam ubi alapis cruentabitur; ad Herodem ubi illudetur ut demens; ad prætorium ubi cædetur ut reus; ad montem ubi ſuſpendetur ut latro.

Cum lacrymis inſpice, quantis anguſtiis prematur bonus Ieſus in hortum veniens. O triſte ſpectaculum! en protinùs Dei Filius geniorum cœleſtium voluptas expalleſcit, ſubmittit genua, procumbit humi, divinum os ſolo adſternit, cum morte luctatur.

Imaginare, quòd videas per poros & venas, ſanguineas erumpere guttas.

Interroga Dominum Ieſum: cur tam prematurè ex illius corpore erumpit ſanguis, ſtillant venæ, pluunt cuncta membra?

Cogita, ſi primo in paſſu Viator ſanguinem ſudat, quis ſperandus eſt tam atrocis tranſitûs, ac itineris progreſſus?

Affectus.

O Mi bone Ieſu, quò tua demum in nos abibit liberalitas? paulò ante ſub extremæ cœnæ finem tuum nobis in calice ſanguinem propinâſti, jam illum iterum in tuo corpore, in horti pavimento propinas?

Cur ita, ò amor meus, ipſe tormenta prævenis? nondum adſunt carnifices, nondum te flagella lacerant, nondum aculeatæ ſpinæ divinum caput perſodiunt, nondum clavi manus pedeſque configunt, & tamen jam nunc

nunc tam uberes cruoris fontes fluunt? Quid cras tecum fiet, cùm totum corpus unus erit livor, vulnus unum?

O nimium amorem iſtum, cui explendo mors una ſatis non fuit, ſed ante mortem vitam hanc noſtram mori coëgit! ita ut noſtri amantiſſimus Dominus membratim interire, guttatim contabeſcere, & per lenta ſanguinis ſtillicidia diverſis viis animam abire voluerit.

O felicem terram, quæ Domini tui cruorem combibiſti, nunquam tam pretioſo rore irrigatam! Quis mihi det, ut amplectar locum, quem Salvatoris mei preſſerunt veſtigia, genua contigerunt,

Quid verò purpureum hunc, & tam copioſum ſudorem è corpore Ieſu elicuit? Heu! peccata & ſcelera mea. Hoc prælum fuit; hoc torcular, quo fuit expreſſus: ſub iſto culparum mearum onere bonus Ieſus ingemiſcit, mæret, ploiat, fatiſcit, ſudat.

Tantanè res erat ſalus noſtra, mi Domine, ut eam tanti æſtimares, & tantis impendiis reſarcires? Tam pretioſæ in oculis tuis erant animæ noſtræ, ut eis redimendis tantum, & tam copioſum deſtinares pretium? Adeonè diligens me tradidiſti temetipſum pro me, ne perennibus traderer flammis? Ergo non diligam te, ſed tradam me concupiſcentiis meis, tradam me hoſtibus tuis?

Potiùs, Domine, trado me tibi vel nunc, ut diſponas de me in tempore & æternitate, ut cantem miſerationes tuas ſtupendas & magnas in æternum, & ultra.

Chriſtus in horto comprehenditur.

PENETRA cor Salvatoris: vide cum qua promptitudine & charitate morti ſeſe offerat, cum qua alacritate obviam procedat proditori Iudæ, & carnificibus.

Iuda quid agis? amoris ſigno vulnus infligis? charitatis officio ſanguinem fundis? inſtrumento pacis mortem irrogas?

Vide, quomodo unico verbo omnes ſatellites ſtraverit in terram, ne proſterneret in inferno.

Conſidera duritiam ſatellitum, qui nec horrore mortis perterriti, nec blandimento charitatis commoti, quem noluerunt propitium habere Salvatorem, ſibi elegerunt Iudicem ſeveriſſimum.

Obſtupeſce, quomodo viles & barbari milites in Agnum innocentem cum ingenti clamore irruunt: alii caput benedictum pugnis, alii fuſtibus cædunt; brachia cæteri funibus tam arctè ſtringunt, ut ſanguis profiliat è venis.

Comitare ulterius Chriſtum, quem ad impiam pertrahunt civitatem. O quot anteriùs haſtis & calcibus te propellunt, mi Ieſu, quot à tergo te lapidibus impellunt!

Inſuper comitare Chriſtum raptatum ad tribunal Annæ, capite diſcooperto, facie livida, manibus poſt tergum vinctis, pedibus ſanguinolentis.

O

O prodigium! en innocentiſſimus Sol juſtitiæ ad iniquitatis tribunalia conſiſtit, Stat ſine advocato Innocentia, ſine patrono Veritas, ſine voce Verbum. Quid enim loqueretur, cui jam nuper ferale Herodis imperium ad ſaltatriculæ votum vocem eripuerat?

Conſidera, quàm torvis & ardentibus oculis ille aſpiciat Salvatorem, quàm ſuperbè interroget, & ſciſcitetur ab eo de doctrina, & diſcipulis.

Obſtupeſce, ut mox ad primam æternæ ſapientiæ vocem, à quopiam miniſtrorum armata manu tam crudelis alapa ei infligitur, ut dentes excuſſerit, & ex labiis ſanguinem elicuerit.

Exhorreſcat cœlum ad tam inauditum facinus: contremiſcat terra: alapâ Deus percuti potuit? ò Angeli, quomodo manus continere poteſtis? an attonitos vos tenet facti inſolentia?

Affectus.

QUID retribuam tibi, Domine Ieſu, pro omnibus ludibriis, percuſſionibus, vilipendiis, deriſionibus, & pro innumeris opprobriis, quibus pro me ſaturatus fuiſti?

Heu mæſtiſſime, & dulciſſime Ieſu! Cur adeo ferreum ac lapideum cor habeo, quod compaſſione ac dolore non ſcinditur? cur præ dolore non tabeſcit anima mea, quando-

quidem tam immanium dolorum, & cruciatuum cauſſa eſt peſſima vita mea.

Potuitnè fieri, ut pro me viliſſimo vermiculo talia Deus pateretur? Heu patitur; quia pro me conculcatur, pro me Deus ligatur, & irridetur.

O amor infinite! quid retribuam tibi, qui pro me ſervo nequam tantum innocentiſſimus, & amabiliſſimus luis? Fundam ſanguinem: ſed nocentiſſimus eſt. Fundam lacrymas: ſed peccatrices ſunt, immundæ ſunt.

O æterna Sapientia, dulcis Ieſu, pro hiſce contumeliis, injuriis, irriſionibus, inſaniſque clamoribus, te honorent, te glorificent, & extollant omnium Beatorum agmina: & in ſolo tuo nomine, benedicte Ieſu, omne genufleĉtatur, cœleſtium, terreſtrium, & infernorum.

Chriſtus apud Caipham.

COGITA qualiter Dominus noſter, Rex Regum, & Dominus dominantium, ſub viliſſima ſpecie peſſimi ſervi, ab Anna ductus fuit ad Caipham Pontificem illius anni.

Attende, quia ibi juramento Chriſtus adſtrictus apertè ſe dixit eſſe Filium Dei. Caiphas ſcidit veſtimenta ſua, dicens coram omnibus eum blaſphemâſſe.

Inſuper obſtupeſce. En expuunt in faciem Domini: ò novum & inauditum in ter-

ris

ris ſpectaculum! ò faciem Domini alapis lividam, ò faciem fœdis ſputis maculatam!

O Pater, reſpice in faciem Chriſti tui, & miſerere noſtri, pro quibus ſic fœdatur. O ſi vel modò incipiant oculi mei ubertim flere, ut ita eluant faciem Salvatoris mei!

Ingredere cum Domino tuo carcerem: quid ibi non tentat carnificum rabies? en tota nox in crudeliſſima Chriſti innocentiæ ſupplicia extenditur.

Conſidera anima mea celſitudinem Domini Dei tui adeo profundè exinanitam, ut verè nunc non homo, ſed vermis, opprobrium hominum, ac abjectio plebis dici debeat.

Affectus.

O Nox, quam meus Ieſus habuit ultimam in carne mortali! quale tu ſpectaculum exhibuiſti mundo, & Angelis, & hominibus! Ecce dum medium ſilentium tenent omnia, en Deus & homo, ab homine & pro homine circumdatur doloribus: en lamentabiles Domini preces audiuntur à Patre.

O horror cœli, ò ſcelus mundi! ò dolor, & amor Dei mei! Quid tibi, mi Ieſu, cum terra? quid tibi cum homine? ut redimeres ſervum, te ipſum ſervo illudendum tradidiſti.

O quàm magna miſeratio, quàm gratuita & probata dilectio, quàm inopinata dignatio, quàm ſtupenda dulcedo! Regem gloriæ

pro ſuis inimicis aſſumere formam ſervi, tot ſuſcipere labores, & dolores.

O cor meum pluſquam lapideum, cur non accenderis amore tui Ieſus? lapis calore ſolutus in cinerem vertitur, & tu ad tantum calorem immutabilis perſeveras? O utinam mi dulcis Ieſu, amem te, ſerviam tibi, laudibus proſequar te omnibus diebus, ac noctibus vitæ meæ, ac deinde tota æternitate.

Chriſtus apud Pilatum & Herodem.

VIDE, quòd necdum dies illuxerit, & jam rumor captivitatis Dominicæ per totam civitatem increbuerat: itaque omnes certatim currunt, ubi à ſenioribus populus adverſus Chriſtum concitatur.

Obſeva, quomodo Chriſtum decernunt offerre Pilato præſidi morti condemnandum. O bone Deus! quantis cum ludibriis, & improperiis per mediam civitatē rapitur!

Inſpice Præſidem Pontium prodire ad ſolium plenum arrogantiâ; Chriſtum verò plenum confuſione, catenis ligatum coram eo conſiſtere.

Audi, quomodo reprobi illi ſatellites adverſus Dominum tanquam canes latrant, falsò Ieſum inſimulantes, quòd ſe Deum faceret & Regem, & ſubverteret populum.

Conſidera, quòd cum in multis Ieſus accuſaretur, nec in eo Præſes cauſſam mortis inve-

inveniret, remiſit Chriſtum ad Herodem, ſub cujus erat poteſtate.

Cogita, quòd cum videret eum Herodes, putans eum mentem captum, ſpeverit cum exercitu ſuo, ac illudens remiſerit iterum ad Pilatum.

Obſerva, quòd Pilatus volens illum liberare dederit ſortem ejus cum Barabba homicida ſceleſtiſſimo, & conceſſerit Populo, ut peteret ex his duobus quem vellet dimitti.

Obſtupeſce incredibilem Chriſti patientiam, qui cum eſſet Deus verus de Deo vero, paſſus eſt non modò ſe cum Barabba comparari, ſed etiam, quod indigniſſimum eſt, illi poſtponi.

Affectus.

O Admiranda, mi dulcis Ieſu, tuæ circa nos pietatis dilectio! Quomodo tu, qui tribus digitis appendis terræ molem, qui ſedes ſuper Cherubim, & intueris abyſſos, tam crudeliter, tam immaniter torqueri à reprobris permiſiſti?

Quid commiſiſti Domine, ut ſic judicareris? quod ſcelus tuum? quæ noxa tua?

O mirabilis myſterii diſpoſitio! peccat iniquus, & punitur juſtus; offendit impius, & damnatur pius; quod perpetrat ſervus exoluit Dominus; quod commiſit homo ſuſtinet Deus.

Quid ad hæc, ò anima mea? utinam nunc

ſal

ſaltem amem te, mi Deus, ſed amem ex toto corde, amem ex tota anima, amem ex omnibus viribus meis.

Utinam obverſeris ſemper menti meæ, ò vita mea, ò amor meus! utinam ad te ſemper ſuſpirem, ò deſiderium; ad te ſemper confugiam, ò aſylum meum; ſemper advolvar pedibus tuis, ò mi Domine, ſemper ſim inter amplexus tuos, ò mi Sponſe!

Chriſtus flagellatur.

VIDE, ut agnum manſuetum impius Præſes ad ſedandum populi furorem, Chriſtum tradit flagellandum.

Inſpice cum qua ferocitate Chriſtus alligatur columnæ, aliis manus vincientibus, aliis brachia contorquentibus; & ita Dominum ſtringunt, ut carnes diſrumpi, & foras ſanguinem proſilire compulerint.

Admirare nunc cum lacrymis, Ieſum feriri crudeliſſimè, cutem dilaniari, viſcera denudari: vide ſanguinem defluentem in terram inſtar rivulorum.

Reſpice humeros, brachia, pectus, & totum corpus tui Salvatoris dilaniatum, totum corpus diſcerptum.

O quantum prodigium! amor cruciat, fundit ſanguinem, dilacerat; & niſi ipſe ſibi obſtitiſſet, intereniſſet.

Meditare hîc, quomodo lictores percutiendo laſſi ſunt, & Chriſtus necdum fatigatus eſt pro te flagellari. Quare cùm amplius

non

non poſſent crudelitatem ſuam in ipſum exercere, illum à columna ſolvunt.

Inſpice, quòd doloribus plenus, totus dilaceratus præ frigore tremat, nudus, & ſanguine madidus, ubicunque figit pedes, veſtigia ſanguinis relinquat.

Affectus.

OBSTUPESCITE cœli ſuper hoc, & portæ ejus deſolamini vehementer. Ieſus Dei Filius in flagella nudatus eſt. Ieſus meus Dominus in flagella paratus eſt. Nudatus, qui etiam omnia lilia agri ſic veſtit. Nudatus eſt, qui ſub umbra alarum ſuarum nos protegit. Vides hoc Sol, nec obſcuraris?

Si hoc corpus templum Domini eſt, ubi nebula? ſi Sanctum Sanctorum, ubi velum? ſi tuus eſt Filius, virgo Mater, ubi tunica inconſutilis? ſi hic Filius tuus dilectus, Pater æterne, ubi nubes lucida eſt?

O mæſtiſſima Virgo, quos fontes lacrymarum dicam erupiſſe de caſtiſſimis oculis tuis, cum cerneres Filium tuum coram te ligari, flagellari, & carnem de carne tua tam crudeliter, & immaniter diſſecari!

Quò, obſecro mi Deus, quò tua deſcendit humilitas, quò proceſſit pietas, quò tua flagravit charitas? Ego crimen edidi, tu torturæ ſubjiceris; ego fruor deliciis, tu ad columnam in ſanguine natas. Quid eſt hoc? quid feciſti Rex meus? quid retribuam tibi

pro

pro omnibus, quæ tu tribuiſti mihi?

Benedicant te Domine millia millium Angelorum; non hoc ſatis: benedicat te, benigniſſime Ieſu, multitudo miſerationum tuarum, & amoris tui melliflui ſuaviſſima viſcera, in quibus viſitâſti nos oriens ex alto, in quibus redemiſti nos, & laviſti nos à peccatis noſtris in ſanguine, & vulneribus tuis.

Chriſtus ſpinis coronatur.

VIDE novam immanitatem ſatellitum, qui horridam coronam de ſpinis & acutiſſimis juncis marinis capiti jam ſatis cruentâto infigunt, & imponunt.

Conſidera (ut dicit S. Bernardus) illas ſpinas, non ſolùm carnem, & nervos perforâſſe; verùm etiam ipſa oſſa, necnon ipſum cerebrum penetrâſſe.

Imaginare, quòd videas ſanguinem cerebri humore mixtum ex omni parte per capillos, & faciem defluere.

Dic ex corde: O Pater, jam iſtud caput non ſemel ſudavit ſanguinem; cur ſpinis eundem elicit juſtitia tua?

O ſacratæ ſpinæ parcite, parcite ſacro illi & innocuo capiti; venite potiùs, & vertite aculeum contra me, pungite cor meum punɛturis pœnitentiæ, ut ſi non ſanguinem, ſaltem vel lacrymam poſſitis è corde duro elicere.

Ulteriùs mente progredere, & vide, quomodo velant faciem Domini turpiſſimâ

vittâ,

vittâ, & percutientes faciem & caput ejus alapis, illudunt ei.

Conſiſte hîc parumper, & accuratè perſpice factum Pilati, qui rabiem infernalis turbæ volens ſedare, Chriſtum totum deformatum, & tam crudeliter dilaniatum ad propyleum juſſit duci.

Audi verba Pilati Chriſtum plebi monſtrantis: Ecce Homo. Converte tu hæc verba Pilati ad Patrem.

O Pater, Ecce Homo: ecce Filius tuus dilectus, tam crudeliter dilaniatus: ecce Homo pluſquam barbarâ, pluſquam belluinâ Iudæorum ſævitiâ tractatus.

O Mater, ecce Homo: vide an hæc non tunica, ſed caro Filii tui ſit? verè fera peſſima devoravit eum. O Angeli pacis, ò anima Chriſtiana, ecce Homo: ſed Heu! jam verè exclamare poteris, quia non novi hominem; nam non eſt ei ſpecies, neque decor.

O Peccator, Ecce Homo: ecce caput pro te ſpinis coronatum: ecce facies pro te ſputis & alapis livida, ecce oculi in lacrymis & morte natantes: ecce os & labia mox felle replenda.

Affectus.

O Anima mea, non diffluis lacrymis? amore non conflagras? Ecce tuus Homo: en vide novum crudelitatis inventum doloroſiſſimum: ſæviſſimi lanienæ miniſtri ſpineam coronam capiti Salvatoris imponunt,

nunt, & ipſum penetrant cranium.

Ah doloroſiſſime Ieſu, vivis? natura non ſuccumbit adeo læſa? miraculis opus eſt, ut graviora pro me patiaris.

Egredere nunc filia Syon, egredere ô Virgo Mater, & vide Filium tuum Ieſum in diademate, quo coronavit eum improba Synagoga. O Rex mundi, ô gloria cœli, hoc eſt regnum tuum, in quo natus es?

Ergonè, qui me gloria & honore coronavit, dolore ipſemet & dedecore coronatur? Qui dedit ornamenta aurea capiti meo, ſervavit tegumenta ſpinea capiti ſuo? qui coronat me in miſericordia & miſerationibus, ſpinis ipſe non renuit coronari? qui mihi repoſitam habet coronam juſtitiæ, ſolam ſibi coronam patientiæ reſervavit?

O patientiſſime Ieſu! quis tibi animus? quem ſumma humilitate juſſu Patris adorant omnes Angeli, hunc coronatum ſummo ludibrio adorant milites viliſſimi? O quale amantiſſimi Ieſu opprobrium! irrident, inſultant, blaſphemant, alapas ingeminant.

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantum tibi debeo! ô ſi Angelorum linguas haberem, quibus miſericordias tuas in æternum concinerem! ô ſi nunquam è memoria mea excideret amor tuus! ô ſi die noctuque clamare poſſem cum omni creatura, quæ in cœlo eſt & in terra: Sanctus, Sanctus Dominus Deus.

Chri-

Chriſtus crucem bajulat.

INSPICE cum lacrymis, quomodo humeris mitiſſimi Agni enervatis & confractis imponunt ponderoſam illam crucis molem, cæteris omnibus hoc lignum ferre recuſantibus. Quid facies bone Ieſu, quia viribus es deſtitutus?

Cogita tecum, quis unquam vidit reum ferre crucem ſuam, & patibulum, cui affigendus? contra commune jus gentium eſt; portare tamē innocentiſſimus Ieſus cogitur.

Contemplare Dominum crucem bajulantem. Quàm illa inhumaniter, ò Ieſu, corrodit & conquaſſat humeros tuos, quàm profundè carni uſque ad oſſa infigitur. Quid ultra facies mi Ieſu?

Perge tamen, perge mi Redemptor, conſtanter progredere: erige te, mi Ieſu, novas aſſume vires, deducat te Pater tuus cœleſtis & confortet, ſtipent latus tuum Angelici ſpiritus, & ſolentur.

Proficiſcere, mi bone Viator, proficiſcere, ut nos redimas, peccata noſtra te ligârunt, & in miſerias has adduxerunt.

Conſidera, quoties ob nimiam laſſitudinem, & carnificum furiam, ſub crucis pondere Chriſtus corruit; quoties nefarii ſatellites è veſtigio in eum inſiliunt, capillis trahunt, calcibus protrudunt, à tergo lapidibus impetunt.

O prodigium! en cadit Verbum Dei ſecus viam, & conculcatur ab hominibus. En cadit,

cadit,per quem cuncti ſtant; infirmatur, per quem omnes roborantur; in terra Deus jacet, per quem homines eriguntur in cœlum.

Intuere, ut occurit & mæſta Mater in montem Calvariæ eunti Filio. Quò pergis, ò Virgo Mater, inter militum armatorum catervas? Ergonè dilectum Filium tuum extremo ſupplicio affici conſpicies?

Meditare nunc quo cum ardore, quibus lacrymis invicem ſeſe complexi ſunt. Quoties ingemuiſſe putas tunc mæſtam Matrem lugendo Filium, & dixiſſe: Fili mi Ieſu, Ieſu Fili mi, quis mihi det, ut tecum & pro te moriar, Fili mi dulcis Ieſu?

Contemplare, cum qua rabie canes illi inhumano quodam impulſu improperantes ei, Matrem à Filio repellunt, & eum ſemimort uum protrudunt.

Vide, ò homo, quomodo patiuntur, & lacrymis diffluunt pro te Ieſus & Maria: cur ergo tu ferreum cor non commoveris, cur non fles pro te ipſo?

Affectus.

TUUS, ò Domine, ingreſſus in mundum, & egreſſus è mundo, quàm diſpar eſt: cantantibus Angelis ingreſſus es; Angelis pacis amarè flentibus egreſſus es. Ingredientem te Virgo Mater utero, brachiiſque portavit; egredienti tibi gravis crux, ingens illud & infame tormentum, portanda imponitur.

O potentia æterni Patris, quàm imbe-
cillis

cillis facta es! ò virtus mundi, quàm infirma effecta es! ò ſuſtentator univerſæ terræ, quàm infra omnia abjectus es!

Tu æthera firmâſti ſurſum, & nemo te confirmat; tu appendiſti fundamenta terræ, & nemo te ſuſtentat; tu cum ceciderit è nobis aliquis, ſupponis manum tuam; tibi, poſtquam tam dirè collapſus, imò colliſus es, nemo ex omnibus adhibet in auxilium ultimum manum ſuam.

Quis ergo mihi nunc dabit aquas, ut plangam in amaritudine animæ meæ Ieſum meum ſanguine decoloratum, ſputis fœdatum, poſt ſanguineum ſudorem, poſt dura vincula, poſt crudelem flagellationem, poſt horridam coronationem, crucifigendum?

O Angeli, ò creaturæ omnes lugentes currite, quia ecce Filius Dei in extremis eſt; Ecce mundi ſalus extinguitur. Ecce Salvator noſter ad atrocia tormenta, ad veſtium ſpoliationem, ad vulnerum innovationem, ad fellis potum, ad acerbiſſimam foſſis manibus pedibuſque lanienam, ad infame ſuſpendium, ad novos gemitus, ad clamorem validum & lacrymas, & amariſſimam mortem pergit.

Chriſtus crucifigitur.

SUBSISTE jam cum Chriſto in monte Calvariæ, & diligenter inſpice, quomodo carnifices detrahant cum immani violentia veſtes Chriſti, vulneribus ob ſanguinem concretum adhærentes.

Intue-

Intuere Chriſtum præ ſummo frigore, toto corpore trementem, cum nudus vento & aëri aſperrimæ hyemis tempore exponatur.

Cogita, quàm ingens confuſio ejus fuit, cum videret ſe nudatum in præſentia tantæ multitudinis conſiſtere.

Deinceps animo finge te coram intueri carnifices immaniſſimè Chriſtum in terram ſubſternentes, & Agnum mitiſſimum manus & pedes extendentem, ut clavis crucifigerentur.

Erigitur demum Crux, & ſi quæſiſti ſæpe, ò anima Chriſtiana, à Domino tuo Ieſu, & dixiſti: Indica mihi quem diligit anima mea, ubi paſcat, ubi cubet in meridie? Ecce cubat in monte Calvariæ, medius inter latrones, nudus, lividus, cruentatus, extenſus in duro lecto crucis.

Affectus.

O Spectaculum luctuoſiſſimum! Deus ſuſpenditur: Deus occiditur: laxentur in gemitus ora, mergantur oculi noſtri lacrymarum pelago.

Aſpice nunc, ò Pater, caput Filii tui; intuere cervicem, olim inſtar nivis candidiſſimam, nunc inclinatam & eſanguem.

Defige oculos, ò mæſta Mater, in faciem dilecti Filii tui, & in membra Chriſti tui: vide quàm obſcurata ſit pulchritudo oculorum, quantùm palleat color regii vultus.

O

O Deus, ô Ieſu mi! adoro te in hoc throno doloris & ignominiæ. O ſi mihi liceret per te, ut ſacram tuorum pedum aram millies exoſculer, manantemque inde cruorem lacrymarum imbre diluam!

O anima mea, dic ſaltem à longè ultimum vale Salvatori tuo. Vale ergo mi Redemptor: Vale, ô Frater amabilis nimis: Vale ô Sponſe animarum noſtrarum. Sed priùs ante diſceſſum da benedictionem, da Frater amplexum. Da crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni paradiſum, matri filium, filio matrem, mortuis vitam, toti mundo ſanguinem tuum.

Chriſtus clamans voce magna expirat.

INTUERE anima mea, quia jam tandem exacto tormentorum itinere, ſeſe duriſſimum in lectum feſſus Viator quieturus reponit: & audi quid loquatur ad te de lectulo crucis.

Audio, clamat Ieſus: Pater ignoſce illis. Quid eſt hoc? Ieſus flagellis cæſus eſt, ſpinis coronatus, affixus patibulo, omnium tamen dolorum immemor ait, ignoſce illis. O amor ineffabilis! is, qui hactenus in propria cauſſa tacuit, nunc cauſâ inimicorum diſertus eſt.

Deus Deus meus, ut quid dereliquiſti me? Derelictus es, mi Ieſu, ſed propter me; quia ego ſæpius dereliqui Deus meum, fontem

aquæ

aquæ vivæ, & receſſi à Deo ſalutari meo.

Sitio clamas, mi Ieſu. Attendite animæ quantùm diligat vos: tot dolores perpeſſus Ieſus propter vos, adhuc tamen dolores propter vos ſitit; ſitit ſanguinem effundere, quem adhuc celavit in corde.

Ecce Mater tua. Breve teſtamentum, parvum peculium facilè diſpenſatur. Nihil ſibi ex ſuo reſtabat præter Matrem, & hanc tradidit diſcipulo.

Ecce Filius tuus. Filium effici Virginis, quid dulcius? Matrem habere Mariam, quid ſecurius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam Deus non eſt dedignatus te Matrem.

Conſumatum eſt. Quid conſumatum eſt, Domine Ieſu? dolores tui, paſſio tua, charitas tua? ità ſanè. Omnia tranſierunt, conſumata ſunt, perfecta ſunt, præcipuè autem charitas tua, quâ, cùm dilexiſſes nos, uſque in finem dilexiſti.

In manus tuas, Domine, commendo ſpiritum meum. O ſi & meum, mi dulcis Ieſu, in agone egredientem de corpore ſpiritum in manus tuas ſuſciperes!

Et inclinato capitè emiſit ſpiritum. Ergonè meus Ieſus clamans voce magna, inclinato capite, ut mihi amplexum, mihi det oſculum reconciliationis; inclinato capite, ut mihi dicat ad aurem cordis mei: morior, & libenter morior amore tui; inclinato capite, ut inſpiret in faciem meam ſpiraculum vitæ; inclinato capite tradidit ſpiritum?

Aſſe-

Affectus.

O Anima mea! tradidit pro me Ieſus ſpiritum & ego ſpiro? verbum æternum pro me ſiluit & ego loquor? Deus meus pro me mortuus eſt, & ego vivo?

O Ieſu pro me crucifixe, quantorum ego tibi dolorum cauſſa fui! verè languores meos tuliſti, bone Ieſu, & dolores meos portâſti. O Ieſu, ò Amor, ò ardentiſſima charitas! utinam amore tui mori poſſem, & tibi vivere.

Admonitio.

REVOCA tibi, Viator, in memoriam illa verba amoris plena Chriſti Domini ad S. Gertrudem prolata: Vide quomodo crucifixus ſum amore tui, quomodo pendeo nudus, deſpectus, toto corpore vulneratus, per ſingula membra diſtentus: & adhuc ita te amo, ut ſi aliter ſalutem conſequi non poſſes, vellem iterum mori pro te.

Cogita nunc, atque delibera quid tu illi debeas; erubeſce & confundere, quòd illi compati, & crucem tuam tollere nolis.

Oratio ad quinque vulnera Chriſti.

SALVE vulnus benedictum dexteræ manus Domini mei Ieſu Chriſti crucifixi pro me, & omnium hominum ſalute. Protegat me, Domine, & deducat dextera tua; ut cùm ſæculum judicaturus adveneris, ad dexteram tuam conſtitutus audire merear cum electis: Venite benedicti Patris mei, percipite regnum vobis paratum à conſtitutione mundi. Amen.

Salve beatificum vulnus ſiniſtræ manus Salvatoris mei Ieſu Chriſti pretioſiſſimo ejus ſanguine purpuratum. Comprime vires hoſtium, qui quærunt animam meam. Dic animæ meæ, ſalus tua ego ſum: ut de manu inimicorum meorum liberatus, ſerviam tibi omnibus diebus vitæ meæ. Amen.

Salve gratioſum vulnus dextri pedis Domini mei Ieſu Chriſti, ſanguine immaculato conſperſum. Perfice, Domine, pedes meos, ut per viam mandatorum tuorum incedam: dirige greſſus meos in virtutem, & lucerna pedibus mei ſit verbum tuum, & lumen ſemitis meis; ut etiam proximis lucis exempla præbeam, quatenus tu Deus meus in omnibus, & ante omnia glorificeris nunc & in æternum. Amen.

Salve venerabile vulnus ſiniſtri pedis Chriſti ſanguine madefactum. Evelle, Domine, pedes meos à laqueo, quem ſtatue-

runt mihi inimici mei. Non veniat mihi pes ſuperbiæ, ſed in ſimplicitate cordis mei incedam coram te omni tempore. Edoce me vias tuas, ut ſciam quid acceptum ſit coram te, & opere compleam univerſa, quæ præcepiſti mihi. Amen.

Salve vulnus ſaluberrimum cordis Ieſu Chriſti crudeli cuſpide inflictum, è quo ſanguis & aqua copiosè emanârunt in ablutionem peccatorum noſtrorum. Munda me, Deus, puriſſimo hoc ſanguine, & aqua ſalutari; ut ab omni labe emundatus, te Deum Salvatorem meum, quem ſoli mundo corde videbunt, in omni æternitate valeam contemplari. Amen.

Paſſio Domini noſtri Ieſu Chriſti ſit ſemper in cordibus noſtris.

Pii affectus.

Ex vita Jeſu Chriſti.

DOMINE Ieſu Chriſte, concede mihi miſero peccatori vitam, & mores tuos præ oculis mentis ſemper habere, & pro viribus imitari.

O charitas infinita, ò admiranda dignatio tua, Domine! ut ſervum redimeres, Filium tradidiſti.

Salve dies tot ætatibus optata, quâ Deus pro nobis factus eſt homo. Salve Gabriel Archangele tanti gaudii annuntiator. Salve Virgo glorioſa, in cujus caſtiſſimo utero carnem aſſumpſit Deus.

Chriſte Salvator, qui adhuc clauſus maternis viſceribus ad Præcurſorem ſanctificandum properâſti; da mihi peccatorum veniam, & ſpiritualem in tuo obſequio lætitiam.

Ieſu amabiliſſime, qui pro me in ſtabulo naſci voluiſti, illumina mentem meam, & voluntatem, ut Nativitatem tuam contemplari valeam, & elucentes in ea virtutes imitari.

Laudo te, Redemptor mundi, pro prima ſanguinis tui in tenerrima ætate effuſione, cùm tua caro immaculata pœnam circumciſionis, quam non meruit, ſuſtinuit.

O dulciſſimum nomen, Ieſu, ſuper omne nomen

nomen in cœlo & in terra benedictum, eſto mihi ſalus & redemptio: non enim eſt aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos ſalvus fieri.

Glorifico te, Deus meus, pro primitiis gentium, & earum admirabili illuminatione, cùm eas ab Oriente in perſona trium Magorum ſecreta inſpiratione traxiſti: utinam te omnes gentes viva fide cognoſcerent, adorarent, & tibi fideliter ſervirent.

Da mihi, Domine, horum virorum fidem & conſtantiam, ut eâdem, quâ illi, perſeverantiâ te quæram donec inveniam.

Benedico te, ſanctiſſime Redemptor, qui voluiſti in templo præſentari, & ut nobis veræ obedientiæ exemplum relinqueres, te legalibus inſtitutis, tanquam unus de populo ſubdidiſti. Da mihi in omnibus perfectam obedientiam, & voluntatis meæ abnegationem.

Da mihi, bone Ieſu, radium aliquem illius lucis, quem ſancto ſeni Simeoni tribuiſti, cùm te infantem in ulnas ſuas ſuſcepit, ut te agnoſcam & amem, ſicut ille te novit & amavit.

Sapientiſſime Ieſu, qui ſanctæ Genitrici tuæ doloris gladium, quo transfigenda erat, revelari voluiſti: transfige animam meam gladio compunctionis, ne me diſſolvant vanæ mundi conſolationes.

Vix natus eras, Rex amantiſſime, cum ſubitò mundus te perſequitur, & Rex Herodes ſtatim te quærit, ut te perdat: da igitur mihi hanc veritatem agnoſcere, & malorum perſecutiones patienter ferre.

Nihil ſcimus de te, ò Sapientia incarnata, uſque ad annum duodecimum ætatis tuæ, & multa ſcimus: ipſa enim taciturnitas tua clamat in cordibus noſtris, ut ſilentium tuum, & humilitatem admiremur & imitemur.

Congratuor tibi, beatiſſima Virgo, quòd dilectiſſimum Filium tuum inveneris in templo, in medio Doctorum ſedentem, prudenter interrogantem, & modeſtè reſpondentem: ora pro me, ne unquam illum amittam, aut ab eo diſcedam.

Latuiſti, Domine, uſque ad trigeſimum annum cùm eſſes ſapientia æterna; doce me viam ſolidioris humilitatis, & tuis ſemper inhærere veſtigiis.

Domine Ieſu, fons bonitatis, & origo virtutum, qui à baptiſmo Ioannis prædicationem tuam auſpicatus es: quid tibi & baptiſmo iſti, cùm ſis innocentiſſimus? O humilitas Chriſti, quantùm confundis ſuperbiam, & vanitatem meam!

Imple me, Domine, Spiritu ſancto, ut eo inſpirante, ſequar te in deſertum, & ſecedam ad hominibus, orationi, jejunio, & pœnitentiæ incumbens.

Confiteor tibi Pater, quia redemptionis noſtræ myſteria abſcondiſti à ſapientibus, & prudentibus hujus ſæculi, & parvulis piſcatoribus revelâſti, ut mundi ſapientiam deſtrueres; fac me parvulum in oculis meis, ut magnus fiam in tuis.

Salvator potentiſſime, qui tot miracula verbo virtutis tuæ patrare dignatus es; innova ſigna & mirabilia, & animæ meæ ſan-

languores ſana, eamque reſuſcita à morte vitiorum.

Dulcis Ieſu, qui tanto fervore, & feſtinatione in Ieruſalem aſcendiſti, ut duriſſimam mortem pro me patereris; fac me alacrem & ferventem ad omnia quæcunque volueris pro te ſuſtinenda.

Salvator mundi, qui à perdito diſcipulo venditus fuiſti; ne quæſo permittas, ut pro vili pretio rerum terrenarum te ſummum bonum meum vendam, & derelinquam.

Humilime Ieſu, qui ſervili obſequio laviſti pedes diſcipulorum tuorum; lava me ab iniquitate mea, & à ſpiritu ſuperbiæ libera me.

O dilecte cordis mei, qui imminente paſſione tua, perpetui amoris tui pignus immenſum reliquiſti nobis, corpus tuum, ſcilicet, in cibum, & ſanguinem in potum; præpara me ad hoc convivium, & orna animam meam virtutibus.

Innocentiſſime Ieſu, qui ut paſſio tua eſſet acerbior, omnem lætitiam à te procul abieciſti, incipiens ita in horto pavere, contriſtari, & mæſtus eſſe, ut ſanguineum ſudorem effunderes: fac me ſemper memorem triſtitiæ tuæ, ut omnem anguſtiam pro tui nominis gloria libenter patiar.

Laudo, & glorifico te, mitiſſime Ieſu, pro tua ineffabili manſuetudine, quam oſtendiſti à perfido diſcipulo oſculo traditus, ab impiis comprehenſus, per diverſa tribunalia crudeliter tractus, nequiſſimo latrone nocentior proclamatus, ad columnam ligatus, & flagellatus, ſpineâ coronâ coronatus;

& ab iniquo Iudice morte turpiſſima damnatus: reſpice animam meam, & fac me habere ſpiritum lenitatis, & manſuetudinis erga proximum meum.

Proficiſcere, bone Ieſu ligno crucis onuſtus, ſed multò magis amoris pondere preſſus; & qui dolori tuo non parcis, parce peccatis meis.

Amantiſſime Ieſu, qui tam inhumaniter in Cruce extendi, & crucifigi voluiſti, pręſta, ut clavis timoris tui cruci tuæ perpetuò affixus maneam.

Ieſu vita morientium, qui cum jam mortuus eſſes pro nobis, latus tuum lanceâ aperiri voluiſti, ut accedentibus ad te facilis pateret aditus ad cor; admitte me in latus tuum, ut in eo ſit requies mea in ſæculum ſæculi.

O quinque vulnera Chriſti, divina dulcedine plena, ſaluto, & veneror vos; in vobis enim eſt medicina vitæ, copia gratiæ, plenitudo indulgentiæ.

Gratias tibi ago, Salvator mundi, quia opus Redemptionis noſtræ perfectiſſimè peregiſti; perfice & in me opus quod incœpiſti, ut plena in me, & conſumata juſtitia reperiatur.

O Triumphator glorioſiſſime, fac me participem paſſionis tuæ, ut ſim etiam reſurrectionis: tecum moriar, ut tecum reſurgam, & tecum tandem aſcendam in cœlum.

Rex ſempiterne, qui ſedes ad dexeram Patris, trahe me poſt te, ut illic ſemper fixum ſit cor meum, ubi tu es theſaurus meus, & gloria mea, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

CA-

CAPUT VI.

Aſpirationes Viatoris pro felici morte ad Chriſtum.

NON intres in judicium cum ſervo tuo Domine Ieſu; quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Ne memineris, bone Ieſu, iniquitatum mearum: citò anticipent me miſericordiæ tuæ, quia pauper factus ſum nimis.

Ne tradas, Domine Ieſu, beſtiis animam confitentem tibi, & animam pauperis tui ne obliviſcaris in finem.

Illumina, manſuetiſſime Ieſu, oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, prævalui adverſus eum.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac Domine, & ne perdas cum impiis Deus animam meam.

Salvum fac ſervum tuum, Domine Deus ſperantem in te.

O Ieſu, eſto mihi Ieſus, & ſalva me Iube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te, & in æternum fruar te.

O mi dulcis Ieſu, quando corpus meum morietur, fac ut animæ donetur paradiſi gloria.

In te, Domine Ieſu, ſperavi; non confundar in æternum.

Affectus ad Ieſum agonizantem.

IESU agonizans, & moriens in cruce pro me; immitte, quæſo, ſpiritum tuum in cor meum, illoque animam meam vivifica; quoniam tuo ſolo ſpiritu vivere volo tam in hujus præſentis vitæ meę tempore, quàm in mortis meæ articulo.

Ieſu agonizans, & moriens in Cruce pro me; per hunc agonem tuum, & per ſpiritum, quem in manus Patris æterni commendâſti, obteſtor te, ut inſtans mortis tuæ influat in mortis meæ inſtans, illudquè in conſpectu SS. Trinitatis gratum, atque pretioſum reddat.

Ieſu agonizans, & moriens in Cruce pro me, ibidemque orans pro crucifixoribus tuis Patrem; obſecro, ut ores quoque eundem pro me crucifixore tuo, impetreſque mihi mortem ſanctam, & charitate perfecta conſumatam.

Ieſu agonizans, & moriens in Cruce pro me; ſtillantem amore mei ſanguinem tuum colligo, & lambo devotus; optans ſimul ac petens à te, vt in hora mortis meæ adeſſe mihi præſens cum glorioſa Matre tua, Sanctiſque tuis digneris, adnumereſque me electis tuis, & in agonis meæ momento ſecundùm magnam miſericordiam, copio-

pioſamque redemptionem tuam miſerearis mei.

Quidam Religioſus, ut refert Cæſarius, impetravit ſibi gratiam ex hac vita migrandi ſine purgatorio ad Cœlum hac oratione.

DOMINE Ieſu Chriſte, propter illam amaritudinem mortis, quam pro me miſerrimo peccatore ſuſtinuiſti in Cruce, maximè in illa hora, quando nobiliſſima anima tua egreſſa eſt de corpore tuo ſanctiſſimo; deprecor te, miſerere animæ meæ in egreſſu ſuo, & perduc eam in vitam æternam. Amen.

Ad Beatiſſimam Virginem.

MATER Dei, memento mei nunc, & in hora mortis.

Adſis mihi, Domina, in omnibus actionibus meis, nec me deſeras in hora mortis.

O Sanctiſſima Virgo, per pretioſiſſimam mortem tuam, & illos actus amoris Dei, quos tunc elicuiſti; per omnem miſericordiam, quâ ulli ſuccurriſti, memento mei nunc, & tunc. Gere curam mei finis, ut

tua defenſione munitus ingrediar beatam æternitatem. Experiar te Matrem pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & ſanctæ ſpei.

Per te accepi gratias, pia Mater, per tuas etiam manus commendo, & offero ſpiritum meum Deo meo; ut illum videam, & amem in æternum.

O Ieſu, rogo te per Mariam: ò Maria, rogo te per Ieſum: ò Ieſu, & Maria, rogo vos per SS. Trinitatem: ò SS. Trinitas, rogo te per amorem, quo te amas, miſerere mei, ut felix moriar ad majorem tuam gloriam, & amorem, ut vos amem in æternum.

Ad SS. Angelos, & omnes Sanctos.

SUCCURRITE, ſubvenite ò vos omnes beatiſſimi Spiritus, Sancti Angeli Dei: & cum in extremis veſtram opem non ampliùs implorare potero, ne me deſerite.

Sancte Angele cuſtos, defende me in hoc prælio, ut non peream in tremendo judicio.

Sancti Dei omnes, intercedere dignemini pro animæ meæ ſalute.

Moriatur anima mea mortem Iuſtorum, ſed vivat priùs vitâ Iuſtorum. Amen.

HO-

HOMAGIA

In vita & morte Deo præſtanda.

Reddite quæ ſunt Dei Deo. Matth. 22.

AGNOSCO te, ò mi Deus, ut ſupremum Dominum meum, primum principium, & ultimum finem meum, authorem naturæ, gratiæ, & gloriæ: & profundiſſima cum humilitate te adoro Dominum vitæ & mortis, tibíque ſpontè ſacrifico vitam meam.

Credo te, mi Deus, unum in eſſentia, & trinum in perſonis, Patrem, Filium, & Spiritum ſanctum. Credo, teneo, ac profiteor fidem illam, quam Chriſtus docuit, quam prædicaverunt Apoſtoli, quam Sancta Romana Dei Eccleſia docet ac profitetur, & ſingulos catholicę Fidei articulos paratus ſum ſanguine meo ſubſignare, & morte mea confirmare.

Spero, miſericors Domine, per ſanguinem & merita Ieſu Chriſti, ab infinita bonitate tua, ac clementia remiſſionem peccatorum, quibus te ſummum bonum meum graviſſimè offendi. Spero firmiſſimè me à paterna liberalitate tua obtenturum gratiam co-

pioſam, & gloriam ſempiternam.

Amo te, amabiliſſime Deus, ex toto corde meo ſuper omnia, propter infinitam bonitatem tuam. Vellem, ſi poſſem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti. Fac, ut in æternum amem te in regno amoris & beatitudinis.

Gratulor tibi de te. Gaudeo de infinita gloria tua. Gaudeo de divinitatis tuæ theſauris infinitis. Utinam cum electis & Sanctis tuis poſſem amare ac laudare te, gaudere de te, & gratulari tibi.

Deteſtor omnes cogitationes præſumptuoſas, quas ſpiritus malignus in mortis meæ articulo poſſet inſpirare, humiliterque confiteor, me non poſſe habere ex me ipſo niſi nihilum, niſi peccatum, niſi damnationem æternam. Ac proinde, Domine Deus, te ſolum & unicum authorem ſalutis, & felicitatis meæ agnoſco.

Pro omnibus & ſingulis beneficiis tuis, mihi quomodocunque in tota vita mea, & ante vitam præſtitis, & poſt vitam præſtandis, gratias ago tibi, mi Deus, quantas poſſum, & quantas omnes Sancti obtulerunt & offerent. Deinde ago tibi gratias pro omnibus proximorum, & creaturarum omnium bonis.

Nolo quicquid non vis, ò Deus meus: volo quicquid vis. Doleo quòd fuerit tempus, in quo nolui quæ volebas, & volui quæ nolebas.

Spiritum meum non alibi, quàm in ſuaviſſima tua voluntate, Ieſu Chriſti latere, pretioſiſſimæ Parentis meæ manibus, Ec-

clefiæ

cleſiæ Romanæ Catholicæ fide emittere, atque deponere, exeuntem ex hoc corpore volo, atque cupio.

Non merui quidem te, mi Deus, videre beatificè, nec merebor in æternum: cupio tamen æſtuantiſſimis deſideriis videre te, quia tu me ad hunc finem condidiſti, ſanguine Filii tui redemiſti, gratiam largiris, & merendi per Chriſti ſanguinem facultatem.

Deſiderium bonæ Mortis.

Cupio diſſolvi, & eſſe cum Chriſto Rom. 7. 24.

OPTO mori: quia mortalis ſum naturâ meâ, & Dei Creatoris mei ſic factus ſum voluntate; fiat ergo voluntas ejus.

Opto mori: in teſtimonium & proteſtationem, tum ſupremæ poteſtatis, dominiique in me divini, tum totalis meæ, rerumque omnium à Deo dependentiæ.

Opto mori: ut primi originalis peccati pœnam, etiam mihi juſto judicio Dei inflictam, exolvam morte, tandemque illud finaliter expiem.

Opto mori: ut ſim extra periculum omne peccandi, vel in minimo contra dignitatem, majeſtatem, ſanctitatem, & bonitatem Dei mei.

Opto mori, ut ſequar exemplum prætioſiſſimæ Dei Matris Mariæ Dominæ meæ: quæ

quæ carens alioqui moriendi debito, mori tamen voluit & ipſa, ut ſua morte mortem Filii honoraret.

Opto mori: ut in articulo mortis meæ omnes Dei mei voluntates circa me abſolutiſſimè impleantur.

Opto mori: ut citiùs finem ultimum, ad quem creatus ſum, aſſequar.

Opto mori: ex deſiderio quàm primùm accedendi ad Sanctos, eoſque videndi cum pretioſiſſima Dei Matre: Verbi quoque incarnati ſacratiſſimam Humanitatem: præ omnibus autem Trini & Unius Dei eſſentiam; ut mediante morte mea, tandem Deo æternaliter ac beatificè conjungar in gloria conſumata.

Opto mori: ne amplius exosâ vitâ meâ alios ſcandalizem.

Opto mori: ut in Eccleſia ſepultus, nunquam ampliùs avellar, & recedam à præſentia auguſtiſſimi Sacramenti.

Opto mori: ut finaliter de theſauro Eccleſiæ, Sanctorumque communione participem.

Aſpirationes Morientis.

PATER in manus tuas commendo ſpiritum meum. *Pſal.* 39.

Cupio diſſolvi, & eſſe cum Chriſto. Infelix ego! quis me liberabit de corpore mortis hujus? *Rom.* 7. 24.

Educ de cuſtodiam animam meam, Domine, ad confitendum nomini tuo: me expectant juſti, donec retribuas mihi. *Pſal.* 141.

Lętatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, in domum Domini ibimus. *Pſal.* 121.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum tibi, & ad te. *Pſal.* 56.

Ecce ſponſus venit, exeamus obviam ei *Mat.* 25.

Quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te, ò Deus. *Pſal.* 41.

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum, quando veniam, & apparebo ante faciem Domini. *Pſal.* 41.

Miſericordias Domini in æternum cantabo. *Pſal.* 88.

Adjuro vos filiæ Ieruſalem, ut nuntietis dilecto meo, qui 'n amore langueo. *Cant.* 5.

Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deo Deorum in Syon.

O quando vacabimus & videbimus, videbimus & amabimus, amabimus & laudabimus? ò quando erit finis ſine fine? *S. Auguſt*.

O Fons vitæ perennis, quando ſitim

meam

meam extingues in me! ò beata æternitas, & æterna beatitudo, quando perennabo in te?

Ieſu & Maria dulciſſimi mei amores; patiar ego, moriar ego amore veſtri: totus ſim veſter in æternum.

Æterna ſapientia, dulciſſime Ieſu; abſorbeat, quæſo, medullas & viſcera animæ meæ ignita & melliflua vis amoris tui: ut amore amoris tui moriar, qui dignatus es pro me indigno in ligno Crucis mori? *S. Aug.*

Ieſu noſtra redemptio, amor & deſiderium, Deus creator omnium, Homo in fine temporum. Quæ te vicit clementia, ut ferres noſtra crimina? *Hymn. Eccl.*

Deſidero te millies, mi Ieſu, quando venies? me lætum quando facies? me de te quando ſaties? *S. Bernardus.*

Mori deſidero, ut videam Chriſtum; vivere renuo, ut vivam cum Chriſto. *S. Aug.*

Eja Domine, moriar ut te videam: videam ut hîc moriar. *Ibidem.*

Veni Domine, & noli tardare, veni Domine Ieſu, & viſita me in pace. Veni & educ vinctum de carcere &c.

Suſpiria coram Chriſti crucifixi effigie.

AGNOSCE, ò Domine, creaturam tuam, non à diis alienis creatam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero. Ne me perdat, Domine, iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua.

Reſpice

Reſpice, Domine ſancte Pater, de excelſo cœlorum habitaculo. Ecce vox ſanguinis fratris noſtri pro nobis clamat ad te de Cruce. Audi Pater vocem ſanguinis Filii tui.

Reſpice, pie Pater, innocentes manus Filii tui, quæ diſtillant pretioſum ſanguinem, ut dimittas iniquitatem meam. Intuere illud anceâ perfoſſum pectus, & amore mei apertum cor, meque ex ſacro illo fonte renova. Defige oculos, ò Pater cœleſtis, in faciem hanc dilecti Filii tui, & in membra conquaſſata Chriſti tui,& per miſerias,quas ille amore mei ſuſtinuit, miſerere mei.

Eja dulciſſime Redemptor Domine Ieſu, per illas lacrymabiles voces, quas in Cruce moriturus edidiſti: Deus Deus meus quare me dereliquiſti; ne quæſo derelinquas me in hora mortis meæ.

En ſuaviſſime Ieſu in manibus, in pedibus, & in toto corpore deſcripſiſti me. Cernitur in toto corpore ſculptus amor: lege ſcripturam tuam hanc, & ſalva me.

Reſpice in me oculis miſericordiæ tuæ, Domine Ieſu, Rex æterne, Deus & homo cruci fixus propter hominem. Exaudi me ſperantem in te: miſerere mei pleni miſeriis & peccatis, tu qui fontem miſerationis nunquam manare ceſſabis.

Recordare, Domine, creaturæ tuæ, quam tuo ſanguine redemiſti. Illa ovis amiſſa ad paſtorem meum redeo: vocem tuam novi non alienorum. Poteſnè vocem ſpernere balantis oviculæ tuæ, & fugientis ad te?

Scio equidem, me conſpectum tuum non mereri: quia dum vitam meam conſidero, confu-

confuſio eſt mihi potiùs appellanda, quàm vita. Sed in ſpiritu humilitatis, & in animo contrito ſuſcipe me, ò bone Ieſu, ſalus & vita mea. Suſcipe me ſecundùm magnam miſericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti januam vitæ, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus inducat in locum refrigerii, & vel in ultimam manſionem ex iis, quas paraſti ſervis tuis timentibus te.

Orationes pro omnibus Chriſti fidelibus ubicunque agonizantibus.

O Ieſu Crucifixe, per merita SS. Genitricis tuæ, per merita & interceſſionem SS. Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, Virginum, & Viduarum, itemque dilectæ Sponſæ tuæ Eccleſiæ, te ſupplices exoramus, ut miserearis omnium illorum, qui in hora mortis conſtituti turbantur, & propter vehementiam hoſtilis impetûs vacillant.

℣. Ne tradas, Domine, beſtiis animas confitentes tibi.

℟. Et animas pauperum tuorum ne obliviſcaris in finem.

Ore-

Oremus.

CLEMENTISSIME Ieſu, invocamus clementiam tuam per charitatem illam infinitam, quæ te ad moriendum pro genere humano impulit, ut miſerearis omnium agonizantium, & iis condones exceſſus commiſſos cogitatione, verbo, & opere; & ut ſuppleas quod in eis deſideratur, applica illis infinita merita tuæ paſſionis; & pretium ſanguinis tui, quem pro nobis effudiſti.

Aſſiſtat illis S. Michaël Archangelus, & per manus SS. Angelorum deportentur ad paradiſum tuorum Electorum: ut liberati de principe tenebrarum, & abyſſo pœnarum, in conſortium veniant Sanctorum tuorum reſuſcitati cum gloria, ut filii, & hæredes regni tui. Amen.

CONCLUDO

Melliflui Doctoris S. Bernardi verbis.

DIGNUS *eſt morte, qui tibi Domine Ieſu recuſat vivere, (adeoque te laudare, te glorificare) & mortuus eſt. Propter temetipſum Deus feciſti omnia, & qui vult eſſe ſibi, & non tibi, nihil eſſe incipit inter omnia.*

A. M. D. G.

FINIS.

ANT 1740486

3086